

บทที่ 4

การจัดการกับภาวะวิกฤต

สำหรับในประเทศไทย มีการนำผงชูรสมาใช้ปรุงอาหารอย่างแพร่หลายกันมานานเกือบ 90 ปีแล้ว ปัจจุบันยังคงนิยมใช้กันอยู่มากทั้งในครัวเรือน ร้านอาหาร ภัตตาคาร และอุตสาหกรรมอาหารทั้งสำเร็จรูปและสำเร็จรูป เดิมมีพ่อค้าชาวจีนนำเข้าผงชูรสอายุโมะโมะโตะจากประเทศญี่ปุ่นในรูปของกระป๋องดีบุกสีแดงขนาดบรรจุประมาณ 50 กรัม มีช้อนไม้เล็กบรรจุมาให้พร้อมสรรพ ผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นผงเหมือนแป้ง ราคาค่อนข้างสูง ผู้บริโภคในยุคนั้น จึงเรียกผงชูรสว่า "ผงหวาน" บ้าง หรือ "แป้งหวาน" บ้าง

ในปี พ.ศ.2503 บริษัท อายิโนะโมะโตะ(ประเทศไทย) จำกัด ได้ถือกำเนิดขึ้น นับเป็นสาขาพิเศษแห่งแรกของบริษัทอายิโนะโมะโตะประเทศญี่ปุ่น โดยเป็นบริษัทร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น บริษัทฯ ได้ตั้งโรงงานผลิตผงชูรสขึ้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ทำการผลิตผงชูรสจากวัตถุดิบธรรมชาติคือ แป้งมันสำปะหลัง ด้วยกรรมวิธีการหมักด้วยเทคโนโลยีการผลิตเดียวกับที่ประเทศญี่ปุ่น

ในปีต่อ ๆ มา มีผู้ผลิตผงชูรสเพิ่มขึ้นอีก 3 รายคือ บริษัทราชาชูรส บริษัท ไทยชูรส และบริษัทแสงฟ้าฯ โดยผู้ผลิตทุกรายใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติคือ แป้งมันสำปะหลังและโมลาส (Molasses) จากอ้อย ผู้ผลิตทั้ง 4 รายได้รวมตัวกันก่อตั้ง ชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการทำกิจกรรมอันจะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาการด้านกลูตาเมตชาयน์ (Glutamate Science) และต่ออุตสาหกรรมการผลิตผงชูรส ชมรมฯ สมัครง่ายเป็นสมาชิกสมาคมอุตสาหกรรมไทย (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน) ในสาขาอาหาร เพื่อร่วมกิจกรรมของอุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทย ซึ่งไม่เพียงแต่จะมีบทบาทในประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมผงชูรสไทยในตลาดโลกอีกด้วย

นอกจากนั้น ชมรมฯ ก็ยังเป็นสมาชิกของ International Glutamate Technical Committee (IGTC) ซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำกิจกรรมด้านวิชาการกลูตาเมตชาयน์ มีกรรมการประกอบด้วย นักวิทยาศาสตร์ผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาการด้านนี้ทั้งจากภาครัฐและ

ภาคเอกชน อันมีสมาชิกเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผงชูรสจากนานาประเทศทั่วโลก

ผลิตภัณฑ์ของบริษัทของสมาชิกชมรมฯ ทุกรายได้รับเครื่องหมายผลิตภัณฑ์มาตรฐานจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ) และขึ้นทะเบียนตำรับอาหารอย่างถูกต้องกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา นับแต่เริ่มต้นการผลิต

ผลิตภัณฑ์ของสมาชิกชมรมฯ ป้อนตลาดทั้งในประเทศและตลาดต่างประเทศนับว่ามีส่วนช่วยนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศ ชมรมฯ จ้างแรงงานในประเทศมากกว่า 1,500 คน (ในขณะนั้น) ใช้วัตถุดิบในประเทศทั้งหมดอันได้แก่ แป้งมันสำปะหลังและโมลาสจากอ้อย อาทิ เช่น เป็นผู้ซื้อแป้งมันสำปะหลัง มากกว่าหนึ่งแสนตันต่อปี ซึ่งเท่ากับ 15 % ของผลผลิตทั้งประเทศ อันนับเป็นผู้ซื้ออันดับหนึ่งของประเทศ โรงงานของสมาชิกชมรมฯ ได้รับรางวัลโรงงานอุตสาหกรรมดีเด่นในด้านผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารดีเด่นและในด้านอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ทั้งจากภาครัฐและเอกชน

ในด้านการช่วยเหลือสังคม ชมรมฯ สนับสนุนทั้งในรูปของการช่วยเหลือทางวิชาการและทุนทรัพย์แก่ภาคอุตสาหกรรมและภาคการศึกษา อาทิเช่น สนับสนุนทุนวิจัย ทุนการศึกษา ตลอดจนอุปกรณ์การศึกษาแก่สถาบันต่าง ๆ อันเป็นทุนให้เปล่า ปรากฏจากเงื่อนไขใด ๆ ทั้งนี้ ด้วยวิจาร์ณญาณว่าเป็นการสร้างสรรค์สังคม ประกอบกับสนับสนุนนโยบายของรัฐอีกทางหนึ่ง สังคมให้การยอมรับว่าชมรมฯ เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีได้ดำเนินธุรกิจในเชิงพาณิชย์แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่มีความรับผิดชอบต่อสังคมไทยด้วย

ต้นปี พ.ศ. 2524 มีกลุ่มงานเอกชนที่เรียกตัวเองว่า "กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค" ได้แสดงตัวต่อสาธารณชนว่า ประสงค์จะปกป้องคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค ด้วยการให้ข้อมูลแก่สาธารณชนว่าผงชูรสเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของผู้บริโภคถึงขั้นทำให้ผู้บริโภคตายได้ และในอีก 2 ปีต่อมา ในปี พ.ศ. 2527 ได้ร่วมมือกับนักวิชาการจากสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ทำการรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรส ด้วยการส่งข่าวสารว่าผงชูรสเป็นความตายผ่อนส่ง ผ่านสื่อมวลชนไปยังสาธารณชน ติดต่อกันเป็นระยะ ซึ่งก่อให้เกิดความหวาดระแวงในหมู่สาธารณชน และเป็นประเด็นของสังคมในที่สุด กลุ่มต่อต้านจึงยื่นข้อเรียกร้องให้องค์การรัฐคือ สคบ และ อย ในฐานะผู้กำหนดกฎข้อบังคับ (Regulator) ให้กำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสติด

ฉลากเตือนอันตราย ซึ่งความกดดันจากสื่อมวลชนและสาธารณชน ทำให้ สคบ และ อย ต้องรับพิจารณาข้อเท็จจริง

ทางด้านชมรมฯ การที่ สคบ และ อย รับพิจารณาข้อเรียกร้องของกลุ่มต่อต้านฯ นับเป็นภาวะวิกฤตของชมรมฯ ชมรมฯ จึงร่วมกันวางแผนดำเนินกิจกรรมต่างๆ ติดต่อกันมาเป็นลำดับ โดยนำกระบวนการสื่อสารมวลชนมาใช้เพื่อจัดการกับภาวะวิกฤต นับแต่ ปี พ.ศ. 2524 ที่กลุ่มต่อต้านฯ เริ่มการรณรงค์ จนถึงปี พ.ศ. 2528 ซึ่งสิ้นสุดการรณรงค์ โดยที่ อย มีมติไม่กำหนดให้ชมรมฯ ต้องติดฉลากเตือนอันตราย

เพื่อสะทอนแก้ความเข้าใจของผู้อ่าน ผู้วิจัยจะได้เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยนำเสนอกิจกรรมที่กลุ่มรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรสได้ดำเนินการโดยใช้สื่อสารมวลชนจนทำให้เกิดภาวะวิกฤตแก่ชมรมผู้ผลิตผงชูรสพร้อมกับแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่ชมรมผู้ผลิตผงชูรสฯ ได้ใช้กระบวนการสื่อสารมวลชนจัดการกับภาวะวิกฤต จนสิ้นสุดการรณรงค์

ต่อจากนั้น จะทำการสรุปเหตุการณ์และวิเคราะห์ผลของกิจกรรมในแต่ละปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2528 โดยใช้แผนภูมิ PERT

ลำดับเหตุการณ์ที่กลุ่มรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรส และชมรมผู้ผลิตผงชูรส ได้กระทำการลำดับ ดังนี้

ณภาพันท์ 2524 กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค ได้พิมพ์ภาพหัวกะโหลกคนภายในหม้อต้มอาหารที่ใส่ผงชูรส พร้อมพาดหัวว่า ผงชูรส ความตายผ่อนส่ง บนปกวารสาร เสี่ยงจากผู้บริโภค อันเป็นวารสารสำหรับส่งให้สมาชิกของกลุ่ม เนื้อหาภายในเล่ม เป็นเรื่องอันตรายถึงชีวิตของผงชูรสต่อผู้บริโภคซึ่งนอกจากส่งให้สมาชิกแล้ว กลุ่มฯ ยังได้เผยแพร่ไปสู่สื่อมวลชนสาขาต่างๆ รวมทั้งนำไปแจกในการประชุมสัมมนาของ NGO กลุ่มอื่นๆอีกด้วย ดังสำเนาปกวารสารฯ ตามภาพข่าวตัดที่ 2 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 2

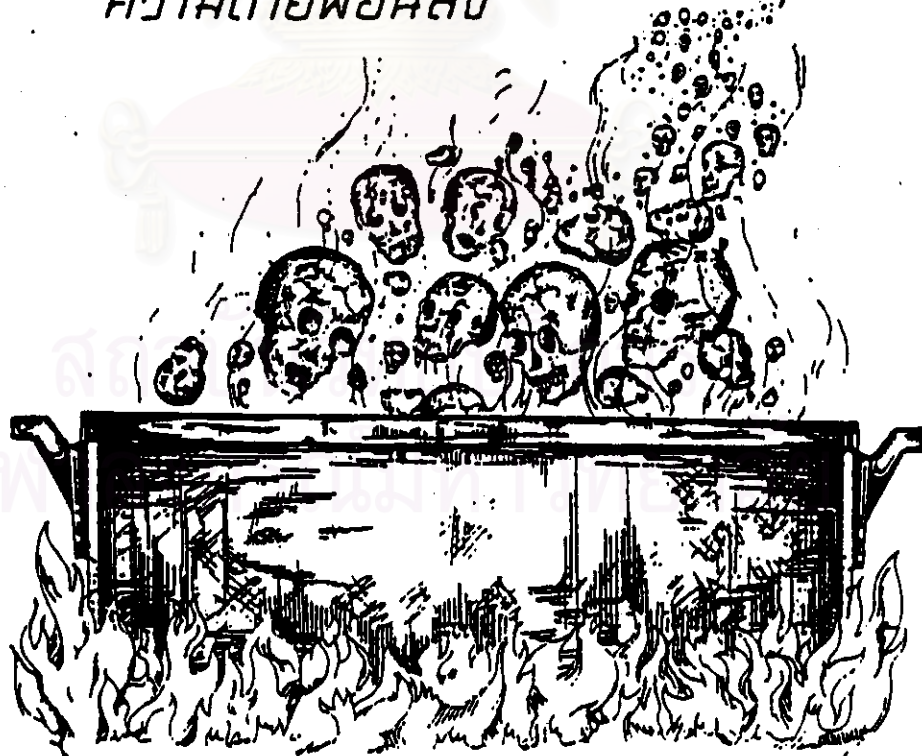
เล่ม ๘ เล่มที่ ๑๖๖ หน้า ๓๘

เสวยสุญญากาศ

ฉบับที่ 2 ปีที่ 1 กุมภาพันธ์ 2524

ผงชูรส

"ความตายพร้อมส่ง"

นับตั้งแต่ชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทย ได้รับวารสารของกลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค ฉบับประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2524 เรื่อง "ผงชูรส ความตายผ่อนส่ง" ชมรมฯ เริ่มติดตามความเคลื่อนไหวของผลกระทบต่อสาธารณสุข และสื่อสารมวลชน พบว่าแม้ว่าจะมีผลกระทบน้อย แต่ก็กิจกรรมต่างๆ ที่กลุ่มได้เริ่มกระทำในหมู่สมาชิกที่แม้ว่ามีจำนวนจำกัด ชมรมฯ ก็มีได้ประมาท หากแต่ได้จัดให้มีการประชุมในหมู่สมาชิกเพื่อทำการประเมินผล และวางแผนการปฏิบัติงานเพื่อจำกัดการขยายตัวของ การต่อต้าน

จากการประชุมกำหนดแผนการปฏิบัติงาน ชมรมฯ พิจารณาเห็นพ้องต้องกันว่า ในการสื่อสารกับสาธารณสุข หากข้อมูลที่ชมรมผู้ผลิตฯ ในฐานะผู้ส่งสารจะส่งผ่านไปยังสาธารณสุขผู้รับสารนั้น จะกระทำได้เป็นผลดีผ่านสื่อสารมวลชน ประกอบกับยังมีสิ่งอื่นที่น่าจะได้ผลดีใกล้เคียงกัน คือการใช้ผู้นำทางความคิดเป็นสื่อนำสารไปสู่ผู้รับสาร ชมรมฯ จึงได้สรรหากลุ่มผู้นำทางความคิด (Opinion Leader) จากภาครัฐและเอกชนจำนวน 7 คนดังนี้

1. ม.ร.ว.ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ ผู้เชี่ยวชาญการทำอาหารและนักชิมอาหารระดับชาติ ที่สาธารณสุขรู้จักดี ในฐานะผู้จัดรายการวิทยุ "ครอบครัวवाल" ทางสถานีวิทยุ ททบ. F.M.95 ซึ่งโด่งดังมาก มีแฟนอยู่ทั่วประเทศ และที่สำคัญเป็นที่ทราบกันดีว่าท่านเป็นคนแพ้ผงชูรส
2. นายแพทย์สุรพงศ์ อำพันวงศ์ ผู้อำนวยการฝ่ายแพทย์ โรงพยาบาลพญาไท ผู้จัดรายการ "ชีวิตและสุขภาพ" ทางไทยทีวีสีช่อง 9 ติดต่อกันมาเป็นเวลานานกว่าสิบปี สาธารณชนผู้เป็นแฟนรายการ รู้สึกคุ้นเคยและเชื่อถือเหมือนเป็นแพทย์ประจำบ้าน
3. นายสมดี เจริญกุล รองปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน เป็นกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex)
4. นางเวียงวิภา จารุตามระ รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ และเป็นกรรมการร่างมาตรฐานผลิตภัณฑ์อาหาร ของสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานอุตสาหกรรม (สมอ)
5. นางสาวจงกล เจริญพานิช นักวิชาการกองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย)

6. นายอรุณ แสงสว่างวัฒนะ นายกสมาคมผู้บริโภคแห่งประเทศไทย ยืนยันเป็นสมาคมผู้บริโภคนำแรกในประเทศไทย

7. นางวิไลกุล รัตนชัย ที่ปรึกษาโครงการส่งเสริมผู้บริโภค สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชูปถัมภ์ และเป็นกรรมการร่างมาตรฐานของ สมอ ด้วย

โดยแท้จริงแล้ว ชมรมฯ ได้เชิญนักวิชาการจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคด้วย หากแต่มีอุปสรรคขัดข้องไม่สามารถเดินทางไปในช่วงนั้น

ชมรมฯ ได้เชิญกลุ่มผู้นำทางความคิดทั้ง 7 ท่าน ให้เดินทางไปศึกษาหาข้อเท็จจริง (Fact Finding) เกี่ยวกับเรื่อง ผงชูรส ที่ประเทศญี่ปุ่นและไต้หวัน ซึ่งมีบริษัทและโรงงานของสมาชิกชมรมฯ ตั้งอยู่เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ระหว่างวันที่ 6-13 กันยายน 2524 โดยได้จัดให้ได้ศึกษาดูงานตามกำหนดการดังนี้

โรงงาน เพื่อศึกษากระบวนการผลิตและวัตถุดิบ

สถาบันทดลองด้านวิทยาศาสตร์ (Life Science Laboratories) ซึ่งมีการทดลองด้านพิษวิทยากับสัตว์ทดลองมีชีวิตหลายชั่วอายุ เพื่อศึกษาผลด้านพิษวิทยา

ซูเปอร์มาร์เก็ต เพื่อสังเกตการณ์ว่ามีผงชูรสจำหน่ายหรือไม่

สำนักงานองค์กรผู้บริโภค เพื่อประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

กระทรวงสาธารณสุข เพื่อรับฟังบรรยายสรุปเรื่องกฎข้อบังคับที่กำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปฏิบัติ

กำหนดการเหมือนกันทั้ง 2 ประเทศ โดยมีผู้วิจัยในฐานะผู้แทนของชมรมฯ ร่วมเดินทางไปประสานงานด้วย

ในเดือนต่อมาคือ ตุลาคม 2524 บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะ ได้จัดพิมพ์แผ่นพับเรื่อง "ท่านทราบหรือไม่ว่า....." เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับผงชูรสในเรื่อง

1. วัตถุดิบ ว่าผงชูรสผลิตจากมันสำปะหลัง วัตถุดิบธรรมชาติ

2. ผงชูรสเป็นเครื่องปรุงรสเหมือนพริกไทย น้ำปลา น้ำตาล

3. รสชาติอาหารตามธรรมชาติอาจสูญเสียไปจากการขนส่ง การใส่ผงชูรส จะช่วยให้รสชาติอาหารสดตามธรรมชาติ

4. ปริมาณบริโภคผงชูรสต่อคนต่อวันคือ 6 กรัม (2 ช้อนชา) โดยคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก

5. ควรใช้ผงชูรสในปริมาณที่เหมาะสมในการปรุงอาหาร

ทั้งนี้เพื่อแจกจ่ายแก่สาธารณชนและสื่อมวลชน ตามภาพแผ่นพับที่ 1 ดังนี้

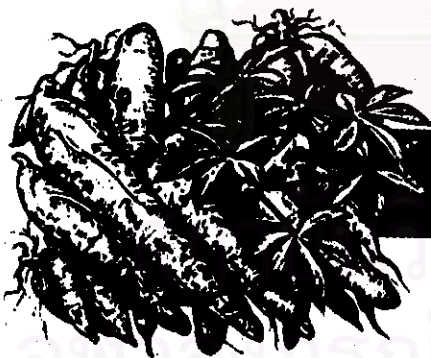

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนพับที่ 1
“ท่านทราบหรือไม่ว่า.....”

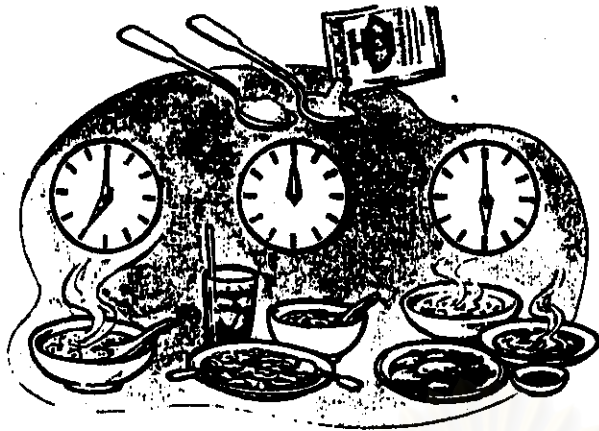
ผลจากחקการระเทียม ขรกไทย
น้ำตาล น้ำปลา ฯลฯ แล้ว
“ผงชูรส” ก็เป็นเครื่องปรุงรส-
อาหารอีกชนิดหนึ่งซึ่งที่
ชาวไทย ใช้กันชอยู่

“ผงชูรส”
ทำจาก “มันสำปะหลัง”

แม้ว่าอาหารสดทุกชนิดจะ
มีรสข้ดีอยู่แล้ว แต่หาช
สูญเสียวไปบางส่วน ระหว่ง
การขนส่ง เก็บรักษาและขงต้ม
ถ้าหากใส่ “ผงชูรส” ลงไปจะช่วยให้
ให้รสอาหารสด
ตามธรรมชาติ

ปริมาณพลังงานที่ได้จากอาหาร
ในหนึ่งวัน รวมแล้วควรได้ถึง
120 มิลลิกรัมต่อ 1 กิโลกรัม
น้ำหนักตัว คือประมาณ
2 ช้อนชา (6 กรัม) ต่อคน
โดยคำนึงถึงขนาดขององค์การ
อนามัยโลก (WHO)

ครอบครัวแข็งแรง
สุขภาพดี
มีความสุข
สมใจหมาย.....

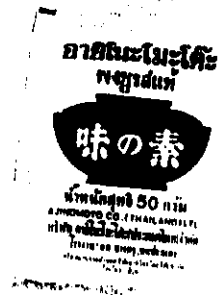

..... เพราะรับประทานอาหาร
ทุกส่วน ให้ "พลังงาน"
ในปริมาณที่เหมาะสม
ปรุงอาหารช่วยให้มี
รสชาติอร่อยรับประทาน

รายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อ

บริษัท ฮายินะโมะโตะ (ประเทศไทย) จำกัด
487/1 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวง วิภาวดี เขต วิภาวดี กรุงเทพฯ 10600

ติดตามด้วยการจัดสร้าง ภาพยนตร์โฆษณา ความยาว 30 วินาที จำนวน 2 ชุด โดย บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะซึ่งมีเนื้อหาโดยสรุปดังนี้

ชุดที่ 1 "อายิโนะโมะโต๊ะหวังสร้างความสุขให้ทุกคนรอบครัว" เนื่องจากผลิตภัณฑ์ผงชูรสอายิโนะโมะโต๊ะเป็นเพื่อนคู่ครัวของชาวไทยมานานตั้งแต่สมัยคุณย่าคุณยาย

ชุดที่ 2 "เหาะอายิโนะโมะโต๊ะสักนิดก็อร่อย" แสดงให้เห็นว่าใช้ผงชูรสในปริมาณเพียงเล็กน้อย ก็สามารถทำให้อาหารมีรสชาติอร่อย

ต้นปี พ.ศ. 2525 กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค ไม่มีความเคลื่อนไหวใดๆ อันปรากฏแก่สาธารณชนหรือสื่อมวลชน จากข้อมูลในใบปลิวของกลุ่มฯ เรื่อง "ความเคลื่อนไหว-การรณรงค์ให้ตีพิมพ์คำเตือนบนฉลากผงชูรส" ระบุว่า "มีข้อสังเกตว่าขณะนั้น ยังไม่มีเสียงตอบจากทั้งรัฐบาล ผู้ผลิต นักวิชาการและประชาชนทั่วไป อาจเป็นเพราะเสียงจากสมาชิกผู้บริโภคยังไม่แน่นพอ"

แม้ว่ากลุ่มต่อต้านฯ จะไม่มีความเคลื่อนไหวใดๆ ทางชมรมฯ ก็ได้อยู่เฉย หากแต่ได้ทำกิจกรรมตามแผนที่ได้วางไว้ต่อไปกล่าวคือ ชมรมฯ ให้การสนับสนุนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน ร่วมกับสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ จัดการประชุมอภิปรายเรื่อง โภชนาการเพื่อสุขภาพ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องโภชนาการดียิ่งขึ้น เนื่องจากปัญหาเรื่องทุพโภชนาการเป็นปัญหาสำคัญตามแผนพัฒนาฉบับที่ 6 โดยมีผู้อภิปรายของไทย 3 ท่าน และจากญี่ปุ่น 1 ท่าน และ นพ.สุรพงษ์ อัมพันวงษ์ เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย โดยได้เชิญผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งประกอบด้วยนักวิชาการและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จากส่วนราชการรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนรวม 150 คน เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2525 ที่พิพิธฯ

ในปลายปีเดียวกันนั่นเอง บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะ ยังได้จัด เชิญคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ดังต่อไปนี้

1. นายธำรงค์ จำเต็มเผด็จศึก ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และกรรมการเลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค(คคบ)

2. คุณหญิงจันทร์ สันตะบุตร กรรมการในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (คคบ)

3. นางเรื่อนแก้ว กุญยกานนท์ แบรินต์ กรรมการในคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงเรื่อง การบริโภคและความปลอดภัยในการ บริโภคผงชูรส ที่ประเทศญี่ปุ่น โดยมีกำหนดการดังนี้

โรงงาน เพื่อศึกษากระบวนการผลิตและวัตถุดิบ

สถาบันทดลองด้านวิทยาศาสตร์ (Life Science Laboratories) ซึ่งมีการทดลองด้านพิษวิทยากับสัตว์ทดลองมีชีวิตหลายชั่วอายุ เพื่อศึกษาผลด้านพิษวิทยา

ซูเปอร์มาร์เก็ต เพื่อสังเกตการณ์ว่ามีผงชูรสจำหน่ายหรือไม่

สำนักงานองค์กรผู้บริโภค เพื่อประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

กระทรวงสาธารณสุข เพื่อรับฟังบรรยายสรุปเรื่องกฎข้อบังคับที่กำหนดให้ผู้ประกอบ

อุตสาหกรรมปฏิบัติ

นับเป็นการเชิญกลุ่มผู้นำทางความคิดคณะที่ 2 เดินทางไปพิสูจน์ข้อเท็จจริง

(Fact Finding) ด้วยตนเอง

ชมรมฯ ปิดท้ายกิจกรรมของปีนี้ ด้วยการจัดพิมพ์แผ่นพับแนะนำปริมาณการใช้ผงชูรสที่ถูกต้อง คือใส่ในปริมาณที่เหมาะสมกับชนิดของอาหาร ดังแผ่นพับที่ 2

แผ่นพับที่ 2

"แนะนำปริมาณการบริโภคผงชูรสที่เหมาะสม"

อาหารประเภทน้ำแกง ผัด

ปริมาณสำหรับรับประทาน 5 คน
ใช้ผงชูรสประมาณ 1/2-2/3 ช้อนชา
(ช้อนตวงมาตรฐาน) หรือ 1.5-2 กรัม

อาหารประเภทผัก หรือผลไม้

ปริมาณสำหรับรับประทาน 6 คน
ใช้ผงชูรสประมาณ 1/4-1/2 ช้อนชา
(ช้อนตวงมาตรฐาน) หรือ 0.75-1.5 กรัม

อาหารประเภทข้าว ไข่ หรือเนื้อ

น้ำหนักประมาณ 600 กรัม
ใช้ผงชูรสประมาณ 1/2-1 ช้อนชา
(ช้อนตวงมาตรฐาน) หรือ 1.5-3 กรัม

ในปีถัดมา 2526 กลุ่มต่อต้านฯ ยังคงสงบ ไม่มีการเคลื่อนไหวใดๆปรากฏสู่สาธารณชน และสื่อมวลชน

ส่วนชมรมฯ ยังคงเดินทางปฏิบัติกิจกรรมต่อไป โดยในเดือนสิงหาคม International Glutamate Technical Committee (IGTC) ได้ให้ทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเกิด การตอบสนองต่อกลุ่มอาการภัตตาคารจีนกับการบริโภค โมโนโซเดียมกลูตาเมต" แก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และศูนย์วิจัยโภชนาการ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดการตอบสนองต่อกลุ่มอาการภัตตาคารจีน กับการบริโภคโมโนโซเดียมกลูตาเมต ซึ่งได้รับผลโดยสรุปดังนี้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะการใช้และการบริโภคโมโนโซเดียม กลูตาเมต ของคนไทยตามสถานะที่เป็นจริงในปัจจุบัน ตลอดจนความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดอาการแพ้บางอย่างที่มีจะเรียกกันว่า กลุ่มอาการ "ภัตตาคารจีน" (Chinese Restaurant Syndrome) ในคนไทย กับการบริโภคอาหารที่ใส่สารปรุงแต่งรสอาหารบางจำพวกโดยเฉพาะโมโนโซเดียม กลูตาเมต โดยใช้วิธีสัมภาษณ์กลุ่มแม่บ้านประมาณ 2,000 คน ผู้จัดการ (หรือเจ้าของ) และพ่อครัว (หรือผู้ปรุงอาหาร) จากร้านอาหารและภัตตาคารต่าง ๆ จำนวน 500 แห่ง ที่ได้สุ่มเลือกตามหลักเกณฑ์เฉพาะที่กำหนดขึ้น จากกรุงเทพมหานคร และจังหวัดต่าง ๆ (เฉพาะในเขตตัวเมือง) ที่เป็นตัวแทนของแต่ละภาคทั้ง 4 ภาค รวม 10 จังหวัด ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ลักษณะการใช้และการบริโภคโมโนโซเดียม กลูตาเมต ของกลุ่มผู้บริโภคตัวอย่างที่ดำเนินการสำรวจนี้คล้ายคลึงกันและปริมาณการใช้อยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกันมาก และไม่พบปัญหาหรือแนวโน้มในการใช้และการบริโภคโมโนโซเดียม กลูตาเมต ในปริมาณที่สูงมาก

2. ค่าเฉลี่ยของปริมาณโมโนโซเดียม กลูตาเมต ที่ใช้ในผู้บริโภคที่ศึกษา มีค่าประมาณ 1.5 กรัมต่อวัน ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยสำหรับการบริโภคต่อวันที่เสนอแนะไว้โดยโครงการร่วมเพื่อจัดทำมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลก (FAO/WHO Codex Alimentarius Commission) ซึ่งคิดคำนวณออกมาได้ประมาณ 6 กรัมต่อวัน สำหรับผู้ใหญ่คนไทย

3. กลุ่มผู้บริโภคตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้ทราบข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง โมโนโซเดียม กลูตาเมต และมีแนวโน้มที่จะระมัดระวังการใช้โมโนโซเดียม กลูตาเมต ในการปรุงอาหารมากขึ้น และผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้โมโนโซเดียม กลูตาเมต ปรุงแต่งรสอาหารเสริมที่ใช้สำหรับเด็กอ่อนหรือทารก

4. ร้อยละ 59 ของผู้บริโภคทราบ (รู้เรื่อง) เกี่ยวกับการเกิดอาการผิดปกติบางอย่าง (อาการแพ้เนื่องจากการไวรับที่สูงมากผิดปกติต่อสารบางอย่าง) ที่อาจเกิดภายหลังการรับประทานอาหารที่ใส่โมโนโซเดียม กลูตาเมต และมีเพียงไม่ถึงร้อยละ 1 เกิดอาการผิดปกติซึ่งอาจจัดอยู่ในกลุ่ม Chinese Restaurant Syndrome

ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าลักษณะการใช้และการบริโภคโมโนโซเดียม กลูตาเมต ของคนไทยในปัจจุบันนั้นไม่น่าเป็นที่ห่วงกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มในการบริโภคในปริมาณที่มากจนเกินไป และไม่มีหลักฐานแสดงถึงความเชื่อมโยงกันในระหว่างการเกิดอาการผิดปกติบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการไวรับที่สูงมากผิดปกติต่อการใช้โมโนโซเดียม กลูตาเมต แต่อย่างใด

เมื่อ วันที่ 6 กันยายน 2526 ชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทยทำหนังสือแจ้งถึง บรรณาธิการ น.ส.พ.ข่าวพาณิชย์ตีพิมพ์บทความเรื่อง "ผงชูรสอันตรายตายผ่อนส่ง" ในหน้า 9 ของฉบับวันที่ 1 ก.ย.26 ว่า ข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นความจริง พร้อมกับชี้แจงข้อเท็จจริงของความปลอดภัยในการบริโภคผงชูรส รวมทั้งขอให้ "ข่าวพาณิชย์" ตีพิมพ์ข้อมูลที่ถูกต้องดังชี้แจง เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของผู้บริโภคด้วย

ในเดือนเดียวกันเมื่อ วันที่ 20 กันยายน 2526 บริษัท อายิโนะโมะไต้ะ ทำหนังสือถึง คอลัมน์นิสต์ชื่อ นายหม่าสิงเกียน ผู้เขียนบทความเรื่อง "อันตรายของผงชูรส รัฐบาลญี่ปุ่นห้ามขาย" ในคอลัมน์ "ริมถนน" ของนสพ.จีน ตงฮั่วยิตเป้าฉบับประจำวันที่ 8 ก.ย. 26 เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงว่าผงชูรสปลอดภัยในการบริโภคและผงชูรสนี้ยังมีจำหน่ายอยู่ทั่วไปในประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งยังมีจำหน่ายในประเทศต่างๆ เกือบ 100 ประเทศจากโรงงานผลิตใน 10 ประเทศทั่วโลก และขอให้แก้ไขข่าวเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของผู้อ่านด้วย

นอกจากนี้ ใน วันที่ 10 ตุลาคม 2526 นสพ. แนวหน้า ตีพิมพ์บทสัมภาษณ์อดีตรองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการและอดีตกรรมการร่างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผงชูรสของสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ) นางเวียงวิภา จารุตามระ นายกสมาคม ผู้บริโภค นายอรุณแสงสว่างวัฒนะ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาไท น.พ.สุรพงษ์ อัมพันวงษ์ และกรรมการ และกรรมการบริษัท อายิโนะโมะไต้ะ(ประเทศไทย) จำกัด นายทาเคชิโกะ พูจิวาร่า เรื่อง "โมโนโซเดียมกลูตาเมต" (เอ็ม.เอส.จี.) หรือผงชูรสนั้นเอง

คุณเวียงวิภา ให้ความเห็นว่า "จนถึงปัจจุบันนี้ ไม่มีรายงานจากการทดลองของนักวิทยาศาสตร์ที่ยืนยันถึงการเป็นพิษของผงชูรส ดังนั้น การใช้ผงชูรสในปริมาณที่พอเหมาะ สำหรับให้อร่อยขึ้นตามความพอใจของผู้บริโภค จึงเชื่อได้ว่าปลอดภัย ส่วนคุณอรุณ นายกสมาคมผู้บริโภคให้ความเห็นว่า "อาหารใดก็ตามควรบริโภคแต่เพียงพอดี แม้แต่ยารักษาโรค ถึงกินเกินขนาดกว่าที่หมอกำหนดก็เป็นโทษได้"

ในขณะที่ น.พ.สุรพงษ์ กล่าวว่า "การใช้ผงชูรส การเลือกซื้อแต่ชนิดที่ได้รับการรับรองจากทางการในการปรุงอาหาร ควรใช้ผงชูรสให้ถูกต้องถูกวิธี จึงจะได้ประโยชน์ตามต้องการ

เพราะคนเรานอกจากจะรู้จักสรรหาอาหารดี มีโปรตีนสูง มีคุณค่าในการสร้างความสมบูรณ์และความเจริญเติบโตให้แก่สมองและร่างกายแล้ว ยังต้องการสิ่งที่เสริมให้เจริญอาหารด้วย

ส่วนคุณฟูจิว่าระ ตอบคำถามที่ว่า "ทำไมผงชูรสจึงทำให้อาหารอร่อยขึ้นได้" ว่า "จากผลการวิจัยพบว่าการสูญเสียสารกลูตาเมต ซึ่งเป็นสารที่เกิดรสชาติที่มีอยู่ตามธรรมชาติในพืชผัก และเนื้อสัตว์ในระหว่างการเก็บ ขนส่ง และประกอบอาหารถึง 50% ในเวลา 24 ชั่วโมง เราจึงเห็นผงชูรสในอาหารเพื่อทดแทนกลูตาเมตธรรมชาติที่สูญหายไปนั่นเอง

ต่อข่าวลือว่า ไม่มีการจำหน่ายผงชูรสในประเทศญี่ปุ่น เขากล่าวว่า คนญี่ปุ่นบริโภคผงชูรสมากกว่า 70 ปีแล้ว ตั้งแต่บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะ เริ่มก่อตั้งในประเทศญี่ปุ่น มันชั่วชีวิตของคน ๆ หนึ่งทีเดียว หากผงชูรสเป็นอันตรายจริง เรื่องคงปิดกันไม่ได้ ถึงคุณไปญี่ปุ่นตอนนี้ จะเห็นผงชูรสขายกันอยู่ทั่วไป กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการของญี่ปุ่นก็อนุมัติให้ผงชูรสเป็นวัตถุปรุงแต่งรสอาหารสำหรับการบริโภคโดยไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ข่าวลือเกี่ยวกับผงชูรสก็เห็นจะมีแต่ที่เมืองไทยนี้แหละ"

ต่อมาที่ประชุมชมรมผู้ผลิตผงชูรส ได้ประเมินสถานการณ์ขณะนั้นว่า ที่มีข่าวลือในหมู่สาธารณชนว่า การบริโภคผงชูรสเป็นอันตราย แม้แต่รัฐบาลญี่ปุ่นยังห้ามการผลิตและจำหน่าย แต่ทางราชการไทย ยังคงอนุญาตให้ผลิตและจำหน่ายได้นั้น หากปล่อยให้ลือกันผิด ๆ ต่อไป จำนวนผู้รับสารที่เข้าใจผิดก็ยิ่งจะเพิ่มทวีขึ้น ชมรมฯ จึงตกลงใจที่จะตีพิมพ์ "คำชี้แจงเรื่องผงชูรส" ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย และภาษาจีนทุกฉบับ เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2526 เพื่อระงับข่าวลือ แก่ความเข้าใจผิดด้วยการให้ข้อมูลที่ถูกต้องว่า ประเทศญี่ปุ่นยังมีการผลิตและจำหน่ายผงชูรสอยู่ นอกจากนั้นยังมีการผลิตในอีก 10 กว่าประเทศ และจำหน่ายใน 100 กว่าประเทศทั่วโลกดังภาพข่าวตัดที่ 3

ภาพข่าวตัดที่ 3

มติชน วันที่ 17 ตุลาคม 2526 หน้า 2

คำชี้แจง เรื่อง ผงชูรส

คามที่มีข่าวลือว่า ผงชูรสเป็นอันตรายต่อการบริโภค ทำให้เกิดโรคร้ายต่าง ๆ เช่น โรคผมร่วง รัฐบาลญี่ปุ่นห้ามผลิต จำหน่ายและบริโภคผงชูรสมานานกว่า 30 ปีแล้วทำไมทางการยังปล่อยให้ผลิต จำหน่ายและบริโภคในประเทศไทยได้นั้น

ชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข่าวลือดังกล่าวไม่น่าถูกต้อง ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง และทำให้เกิดความเข้าใจผิดแก่ประชาชนได้ ชมรมฯ จึงใคร่ขอชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความปลอดภัยของการบริโภค ผงชูรส เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องดังต่อไปนี้

1. รัฐบาลญี่ปุ่นไม่ได้ห้ามผลิตและจำหน่ายผงชูรส กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการของประเทศญี่ปุ่น ได้อนุมัติให้ใช้ผงชูรสเป็นวัตถุปรุงแต่งรสอาหารสำหรับการบริโภคโดยปราศจากข้อจำกัดใด ๆ และมีการจำหน่ายผงชูรสอย่างเสรีในตลาดญี่ปุ่นมานานกว่า 70 ปีแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. 2452 จนถึงปัจจุบัน โดยข้อเท็จจริงแล้วประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศผู้ผลิตและบริโภคผงชูรสมากที่สุดในโลก สำหรับในประเทศไทย ผงชูรสมีจำหน่ายมานานกว่า 50 ปีแล้ว

2. คณะกรรมการอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกาถือว่า ผงชูรสเป็นสารซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่ามีความปลอดภัยในการใช้สำหรับปรุงแต่งรสอาหาร ทำนองเดียวกันกับการใช้วัตถุปรุงอาหารอื่น ๆ ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป อาทิเช่น เกลือ พริกไทย น้ำตาล น้ำส้มสายชู และ ผงฟู

3. สำหรับการผลิตผงชูรสในประเทศไทย ชมรมฯ ได้รับทั้ง ใบอนุญาตผลิตอาหารและ ใบอนุญาตทะเบียนตำรับอาหาร จาก สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุขถูกต้องเรียบร้อยมาตั้งแต่ พ.ศ. 2503 และได้ยึดถือข้อกำหนดต่าง ๆ ตามมาตรฐาน (มีความบริสุทธิ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 99) ของทางราชการอย่างเคร่งครัด

อนึ่งชมรมฯ ใคร่ขอเรียนเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันมีการผลิตผงชูรสใน 10 กว่าประเทศ และมีการจำหน่ายผงชูรสในเกือบ 100 ประเทศทั่วโลก อาทิเช่น ญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาชนจีน สหรัฐอเมริกา บราซิล เปรู ใต้หวัน เกาหลี ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย สิงคโปร์ฮ่องกง ฝรั่งเศส อิตาลี สเปน ฯลฯ

ชมรมฯ จึงเรียนมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทย

บริษัท ฮายีโมโนโซเดียม (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท ไทยชูรส จำกัด

บริษัท ราชชูรส จำกัด

บริษัท แสงฟ้าโภชนาอุตสาหกรรม (1983) จำกัด

สืบเนื่องจากคำชี้แจงของชมรมฯ ดังกล่าว หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจการเมืองได้มาขอ สัมภาษณ์นายทาเคฮิโกะ ฟุจิوار่า กรรมการและผู้จัดการบริษัทอายิโนะโมะโต๊ะ(ประเทศไทย) จำกัด ความว่า “ผงชูรสมีต้นกำเนิดจากประเทศในเอเชียนำเข้ามาเมืองไทย โดยพ่อค้าส่งเข้ามา จำหน่ายจากบริษัทอายิโนะโมะโต๊ะประเทศญี่ปุ่น ต่อมาในปี พ.ศ. 2503 บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะ (ประเทศไทย) ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อผลิตผงชูรสจากวัตถุดิบแป้งมันสำปะหลังวัตถุดิบธรรมชาติที่มี คุณภาพสูงและปริมาณมากในเมืองไทย สำหรับเรื่องคุณภาพ ผงชูรสอายิโนะโมะโต๊ะเป็นหนึ่งใน 4 ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตให้แสดงเครื่องหมายรับรองคุณภาพมาตรฐานจาก สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ) ส่วนมาตรฐานสากลผงชูรสได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ ภัยในการบริโภคเท่าเทียมกับน้ำตาล เกลือ กระเทียม พริกไทย น้ำส้มสายชูและผงฟู ส่วน กระทรวงสาธารณสุขญี่ปุ่นก็ให้ใช้ผงชูรสปรุงแต่งรสชาติอาหารได้โดยไม่จำกัดปริมาณ สูตรที่ใช้ผลิต ผงชูรสในประเทศไทยเป็นสูตรเดียวกับที่ใช้ในประเทศญี่ปุ่นสำหรับชาวลิอบบริษัทไม่มีปัญหาเรื่อง ยอดขาย เพราะยังคงขายได้ดีอยู่แต่มีปัญหาว่าจะท้ออย่างไรให้ประชาชนเกิดความเข้าใจในการ บริโภคผงชูรส ซึ่งบริษัทฯ ได้ทำทุกวิถีทางในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับผงชูรสให้ประชาชนได้ ทราบเพื่อให้เกิดความเข้าใจและบริโภคผงชูรสอย่างถูกต้อง

เพื่อเป็นการยืนยันความเข้าใจที่ถูกต้องและน่ากลับมาซึ่งความเชื่อถือของสาธารณชน ซึ่ง ถูกชักนำให้เชื่อถือในข่าวสารที่เป็นเท็จ (Misleading) บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะ (ประเทศไทย) จำกัด หนึ่งในสมาชิกชมรมฯ ที่มีบริษัทแม่อยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น ได้ทำการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ หนังสือพิมพ์รายวันทั้งภาษาไทยและภาษาจีน จำนวน 10 ฉบับเมื่อ วันที่ 2 พฤศจิกายน 2526 เรื่อง “อายิโนะโมะโต๊ะ ผลิตภัณฑ์ที่มั่นใจได้กว่า 70 ปี ที่ผู้บริโภคในนานาประเทศทั่วโลก มอบ ความเชื่อถือและไว้วางใจใน อายิโนะโมะโต๊ะผงชูรสแท้” โดยตีพิมพ์ภายใต้พาร์ทเมนท์สโตรีโดซิน ในกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งวางจำหน่ายผงชูรสอายิโนะโมะโต๊ะร่วมกับผลิตภัณฑ์อาหาร อื่นๆ และภาพผู้บริโภคชาวญี่ปุ่นปรุงอาหารรับประทานที่บ้านโดยผงชูรสร่วมกับเครื่องปรุงรส อาหารอื่นๆ ตลอดจนสำเนาใบรับรองมาตรฐานและความปลอดภัยของการบริโภคผงชูรส โดย กระทรวงสาธารณสุขญี่ปุ่น คณะกรรมการอาหารและยาสหรัฐอเมริกา และ สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของไทย ดังภาพข่าวตัดที่ 4

ภาพข่าวตัดที่ 4

เอเชียเอเชีย

2 เมษายน 2526 หน้า 7

อายิโนะโมะไต: ผลิตกับที่ที่มั่นใจได้

กว่า 70 ปีที่ผู้บริโภคในนานาประเทศทั่วโลกมอบความเชื่อถือและไว้วางใจใน อายิโนะโมะไต: ผงชูรสแท้

รูปถ่ายผู้ปรุงให้ได้ผลิตภัณฑ์ผงชูรสที่บริสุทธิ์ที่สุด ควบคุมการผลิตอย่างพิถีพิถันโดยกรรมกรที่รักความสะอาด ได้มาตรฐานสากลโดยมีโรงงานผลิตที่ทันสมัยที่สุดในประเทศไทย และมีการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยและบริสุทธิ์ที่สุดสำหรับผู้บริโภค

คณะกรรมการอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกา (FDA) ได้ให้การรับรองว่าผลิตภัณฑ์ของอายิโนะโมะไตเป็นผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยและบริสุทธิ์ที่สุดสำหรับการบริโภคในสหรัฐอเมริกา

อายิโนะโมะไต (ประเทศไทย) จำกัด มีใบรับรองจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ โดยได้รับอนุญาตให้จำหน่ายผงชูรสแท้ในประเทศไทย

อายิโนะโมะไต (ประเทศไทย) จำกัด
100 หมู่ 10 ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540

1981. 14 - 2525

กิจกรรมส่งท้ายของปีนี้ โดยชมรมฯ ได้แก่การสนับสนุนให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จัดให้มีการสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ เรื่อง "ผงซุส : วัตถุประสงค์แห่งการปรุงแต่งรสอาหาร" โดยเชิญนักวิชาการเข้าร่วมบรรยาย 4 ท่าน จากต่างประเทศ 2 ท่านคือ Dr. Richard Alle Kenny ศาสตราจารย์จาก George Washington University ซึ่งเป็นนายแพทย์และผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาสรีรศาสตร์ ที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน และ Dr. Richard Jay Wurtman ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทวิทยา จาก Massachusetts Institute of Technology และนักวิชาการของประเทศไทย 2 ท่าน คือ ศาสตราจารย์นายแพทย์วิชัย ตันไพจิตร หัวหน้าหน่วยโภชนวิทยาและชีวเคมีทางการแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล และ ดร.ภักดี โพธิศิริ ผู้อำนวยการกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเนื้อหาการบรรยายมีความโดยสรุปได้ดังนี้

Dr. Kenney ได้เสนอผลงานที่ท่านได้ศึกษาไว้ว่า... เดิมท่านก็เชื่อว่ากลุ่มอาการที่เรียกว่า ภัตตาคารจีน (Chinese Restaurant Syndrome) เกิดขึ้นเนื่องจากผงซุส แต่หลังจากที่ท่านได้ศึกษาทดลองด้วยตนเองมากพอสมควร ท่านก็สรุปได้ว่าอาการที่เกิดขึ้นไม่ได้สัมพันธ์กับผงซุส อาจเกิดจากสารอื่นก็ได้ แต่ผู้ที่อ้างตนเองว่า เกิดอาการแพ้ผงซุส เมื่อมาหาท่านแล้ว ท่านได้ทำการทดสอบ โดยให้ผงซุสในขนาดต่างๆ ก็ไม่มีอาการดังกล่าว อาการแพ้นั้น เกิดขึ้นค่อนข้างไว หลังจากกินอาหารแล้วประมาณ 15 นาที และจะมีอยู่ไม่นานเกินชั่วโมง พุดง่าย ๆ ถ้ามีเกิดขึ้นก็ไม่รุนแรงและท่านได้สรุปผลงานของท่านเองว่า ตัวท่านไม่เชื่อว่าเกิดจากผงซุส

Dr. Wurtman ได้สรุปถึงความปลอดภัยของผงซุสที่ได้มีนักวิจัยต่างๆ ที่ทำการศึกษาไว้ในแง่ของกลูตาเมตคืออะไร ซึ่งก็คือกรดอะมิโนที่ร่างกายจำเป็นต้องนำไปใช้สร้างโปรตีนในร่างกายของเรา อาจจะได้จากอาหารหรือการสังเคราะห์เองก็ได้ เพราะฉะนั้นปริมาณของผงซุสหรือโมโนโซเดียมกลูตาเมตที่กินเข้าไป เมื่อเทียบกับกลูตาเมตที่มีอยู่แล้วในอาหารธรรมชาติของเราแล้ว น้อยกว่ามาก อาหารประเภทเนื้อสัตว์ที่เรากินก็มีอยู่ นอกจากนี้แล้วท่านได้บอกว่ามีผู้ศึกษาวิจัยถึงว่าที่เรากลัวมากกว่า อาจจะมีอันตรายถึงสมองเด็กได้ ก็ได้มีผู้วิจัยทั้งในสัตว์ทดลองและในคน พบว่า ถ้าใช้ผงซุสเป็นวัตถุประสงค์แห่งการปรุงแต่งรสอาหาร จะไม่พบความผิดปกติต่อสมองหรือส่วนใดของร่างกายเลย และมีนักวิทยาศาสตร์ของไต้หวันท่านหนึ่งได้ศึกษาในเด็กเล็กก็พบว่า ถ้ากินในขนาดปกติก็ไม่เกิดอันตรายอะไร

ส่วน ศ.นพ.วิชัย ดันไพจิตร ได้เสนอผลการศึกษาวิจัย การตอบสนองต่ออาหารไทยที่ใส่ผงชูรสและไม่ใส่ผงชูรสโดยเอาคนปกติมารับประทานอาหารซึ่งคนไทยเรากินกันตามปกติ แล้วก็ใส่ผงชูรสลงไป แล้วเราก็ใช้อาหารชนิดเดียวกันที่ปรุงโดยไม่ใช้ผงชูรสเลยแล้วศึกษาดูว่ามีอาการที่เรียกว่า กลุ่มอาการภักตาคารจีนหรือเปล่าก็ปรากฏว่าไม่พบข้อแตกต่างระหว่างเมื่อเราเติมผงชูรสกับไม่เติมฉนั้นจึงสรุปได้ว่า ไม่เกิดอาการแม้ในขนาดที่เราใช้ในการศึกษาถึง 3 กรัมต่อมือ

สำหรับ ดร.ภักดี โพธิศิริ ก็ได้เสนอผลงานที่ว่าได้สำรวจถึงปริมาณของผู้ใช้ในประเทศไทยว่ารับประทานมากน้อยเพียงใด สรุปได้ว่า เฉลี่ยผู้ใหญ่ใช้ประมาณ 1.5 กรัมต่อวัน ซึ่งอันนี้ผู้มีหน้าที่ปรุงอาหารโดยเฉพาะในภัตตาคารหรือร้านค้าต่าง ๆ เมื่อบอกว่า ผงชูรสมีความปลอดภัยก็ไม่ใช้ไหมใส่ ถ้าใส่กันเป็น 2-3 ช้อนชาไม่ว่าสารอะไรก็มีอันตรายทั้งสิ้น ฉนั้นจึงควรใช้ในขนาดที่พอเหมาะในฐานะที่เป็นวัตถุปรุงแต่งรสอาหารเหมือน ๆ กับเกลือ

สำหรับปี พ.ศ. 2527 จะมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นนั่นคือ การจัดประชุม 11th IOCU World Congress ซึ่งสหพันธ์ผู้บริโภคโลก (IOCU) จะเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นที่โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า โดยมีโครงการส่งเสริมผู้บริโภค สภาสตรีแห่งชาติ เป็นเจ้าภาพร่วมในระหว่างวันที่ 9-14 ธันวาคม ซึ่งจะมืองค์กรผู้บริโภคทั่วโลกมาร่วมประชุมไม่ต่ำกว่า 600 คน และชมรมฯ ได้สืบทราบมาว่า เป้าหมายหลักของการประชุมครั้งนี้ คือการโจมตีผงชูรส โดยมีกลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค และ ดร.พิชัย โดวิวิชญ์ เป็นกลุ่มประสานงาน (Network)

ชมรมฯ จึงได้จัดเตรียมแผนการรับมือด้วยการที่ บริษัท อายิโนะโมะไต้ะ ได้เชิญผู้อำนวยการโครงการส่งเสริมผู้บริโภค สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ คุณหญิงวรรณวิทยะสิรินันท์ พร้อมด้วยนางวิรดา ดิษยมณฑล และนางสุภรณ์ วัฒนา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริหาร ไปศึกษาดูงานการผลิต การควบคุมคุณภาพของผงชูรส ตลอดจนพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขและองค์กรผู้บริโภคญี่ปุ่นในระหว่างวันที่ 15-21 เมษายน 2527

ทั้งนี้ เพื่อให้ทั้ง 3 ท่าน ผู้จะทำหน้าที่เจ้าภาพร่วมในการจัดประชุม IOCU ได้เรียนรู้ข้อเท็จจริง(Fact Finding) เรื่องเกี่ยวกับผงชูรสด้วยตนเอง เพื่อป้องกันการถูกชี้นำด้วยข่าวสารที่ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง (Misleading) โดยกลุ่มต่อต้าน

แม้ว่าชมรมฯ จะได้เคยเชิญผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ) นายธำรงค์ จำเดิมแผดจติก ประธานอนุกรรมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (คคบ) ไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงเรื่องการผลิต จำหน่าย และความปลอดภัยในการบริโภคผงชูรสที่ประเทศญี่ปุ่นมาแล้ว เมื่อ ตุลาคม 2525 แต่ก็ยังคงปรากฏการให้ข่าวเตือนอันตรายจากการบริโภคผงชูรส ปรากฏตามสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ อยู่เนือง ๆ ชมรมฯ โดยกรรมการผู้จัดการของผู้ผลิตผงชูรสทั้ง 4 บริษัท จึงเข้าเรียนพบผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ) นายธำรงค์ จำเดิมแผดจติก เมื่อ วันที่ 13 กันยายน 2527 เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยของการบริโภคผงชูรส พร้อมแสดงหลักฐานยืนยันต่าง ๆ ซึ่ง ผอ.สคบ.แสดงความเข้าใจ

ในหัวเวลานั้น สังคมไทยได้รับทราบเรื่องการรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรส แม้ว่าความเคลื่อนไหวด้านกิจกรรมของกลุ่มต่อต้านฯ จะไม่ปรากฏให้เห็น แต่วารสารเรื่อง ผงชูรส-ความตายผ่อนส่ง ที่กลุ่มต่อต้านฯ เผยแพร่ไว้ตั้งแต่กุมภาพันธ์ 2524 ต่อสื่อมวลชนและสาธารณชน ก็ยังคงถูกหยิบยกมาเผยแพร่ในสื่อหนังสือพิมพ์ และในการบรรยายโดยนักวิชาการอยู่เนือง ๆ ประกอบกับกิจกรรมต่าง ๆ ของชมรมอาทิเช่น การแก้ข่าว การผลิตแผ่นพับเผยแพร่ การเผยแพร่ผ่านภาพยนตร์โฆษณาเพื่อทำความเข้าใจกับสาธารณชนทั้งโดยตรงและโดยผ่านกระบวนการสื่อสารมวลชน ก็เป็นเหตุให้สื่อมวลชนที่มีความเป็นกลางได้ออกมาสะกิดให้สาธารณชนได้คิดถึงเรื่องนี้ ด้วยการที่ นสพ.ประชาชาติธุรกิจได้ตั้งข้อสังเกต ในบทบรรณาธิการ ในฉบับวันที่ 21 กันยายน 2527 ใ้ว่านักคุ้มครองผู้บริโภคที่ประกาศตนว่าเป็น "ผู้พิทักษ์ผู้บริโภค" ด้วยการให้ข้อมูลที่กล่าวโทษผู้ผลิตแบบไม่ชี้ชัดหรือไม่มีหลักฐานทางวิชาการพอเพียง ประกอบกับทัศนคติของนักวิชาการและนักคุ้มครองผู้บริโภคเหล่านี้ ที่มองนักธุรกิจผู้ผลิตเป็น อวชญากรที่ตั้หน้าจะคดโกงผู้บริโภคอย่างเดียวนั้น เป็นการพิทักษ์ผู้บริโภคจนเกินกว่าเหตุหรือไม่ หรือเป็นการให้ขบวนการคุ้มครองผู้บริโภคในการแสวงหาประโยชน์ การแถลงข่าวของนักวิชาการที่ปราศจากความรับผิดชอบอาศัยข้อมูลเพียงด้านเดียวโดยอ้างเจตนาคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเกราะกำบัง ก็ยังเป็นการทำลายเจตนาบริสุทธิ์ของขบวนการพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภคทั้งหมด ดังภาพข่าวตัดที่ 5

หน้าพิเศษ ข.

ประชาชาติ อธิปไตย

มากไป ก็อันตราย

ระยะนี้การแสดงตัวของเอกชน หรือหน่วยหนึ่งของรัฐต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาและกิจการของลัทธิผู้โลกนี้มากยิ่งขึ้น ไท่ก็ตามที่กิจการแสดงตัวให้ปรากฏต่อสาธารณชน ด้านปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหารและยา ปกป้องคุ้มครองลัทธิผู้โลกเกี่ยวกับสินค้าเครื่องใช้หรือปกป้องการหลอกลวงโฆษณาและความจริง จะได้รับความสนใจจากประชาชนและสื่อมวลชนเพิ่มขึ้นมากทีเดียว จึงปรากฏอยู่เสมอว่า ทั้งเอกชนและหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการอิสระ หรือนักวิชาการสังกัดองค์กรของรัฐบาล รัฐมนตรีหรือ "นักศึกษานักเรียน" ออกข่าวประเภทต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ผลงานของตน ซึ่งบางครั้งก็มีประโยชน์ในแง่ของการคุ้มครองลัทธิผู้โลก แต่บางครั้งก็อาจมีการวิจัยไม่ครบถ้วนให้ข่าวครอบคลุมในวงกว้างไม่ระบุวัตถุประสงค์แน่นอน ก็กลับลักษณะในเรื่องนี้ถึงความจำเป็นที่ควรหลีกเลี่ยงให้ประชาชน และทำความเข้าใจกับผู้ใช้ประกอบธุรกิจ ถึงขั้นส่งมอบ ด้านนี้ประชาชาติมีความ

ความตื่นตัวในเรื่องการที่นักศึกษานักเรียนของผู้บริโภค กำหนดมาตรฐานการผลิตภัณฑ์ปลอดภัยไม่มีอันตราย การคุ้มครองโฆษณาที่ไม่ถูกต้องทางโฆษณา เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการสนับสนุน ตัวหากใช้ของถูกต้อง ปลอดภัย ก็จะเกิดประโยชน์ แต่หากไม่มีการควบคุมในการใช้และควบคุมเครื่องมือที่ใช้ในการ "ศึกษา" นี้คือขอแล้ว การที่นักศึกษานักเรียนผู้บริโภคก็อาจจะเป็นอันตรายและตกเป็นเครื่องมือของการกลั่นแกล้งทำลายในทางการค้าได้เช่นกัน

ลักษณะอันเรียกว่า วิทยุผู้บริโภคอาจเกินกว่าเหตุที่เป็นกระแสสังคมทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง และเคยเป็นปัญหาเกิดขึ้นมาแล้วในประเทศตะวันตก แม้ในสหรัฐอเมริกาซึ่งในแง่ตัวรับของลัทธิผู้บริโภคของลัทธิผู้บริโภค มีระบบการผลิตและมาตรฐานสินค้า กฎหมาย คุ้มครองผู้บริโภคตลอดจนกฎเกณฑ์ในการควบคุมโฆษณาของผู้บริโภครวมกัน กระนั้นการโฆษณาประหลาดเรื่องคุ้มครองลัทธิผู้บริโภคก็สร้างบรรยากาศที่เป็นอันตรายต่อธุรกิจการค้า ก้าวล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิการประกอบอุตสาหกรรม ลัทธิผู้บริโภครวมกันซึ่งอ้างเหตุผลแห่งเพียงด้านเดียวได้สร้างอันตรายแก่ผู้บริโภคธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไป "รูปแห่งลัทธิ" ซึ่งถือเป็นปรากฏการณ์ทางด้านลัทธิผู้บริโภครวมกัน ถูกฟ้องร้องและยื่นเรื่องทวงถามหลายครั้งว่าใช้ขบวนการคุ้มครองผู้บริโภคในการแสวงหาประโยชน์และรับจ้างเดินเท้าผู้หนึ่งมาทำขายอ้างอีกฝ่ายหนึ่ง

กระแสการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีในประเทศไทย เช่นเดียวกัน นับเป็นปรากฏการณ์ที่ดี ที่มีเอกชนสนใจในการคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของผู้บริโภค จนกระทั่งรัฐเข้ามามีบทบาทให้อำนาจตามกฎหมายที่จะควบคุมการโฆษณาสินค้าเกิดความจริง และเข้าไปมีบทบาทควบคุมมาตรฐานการผลิตสินค้าในบางชนิดไม่ให้อาชีพอาชีพประชาชน หน่วยงานที่ทำหน้าที่นี้คือ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาหารและยา และสำนักงานรับรองมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การคุ้มครองผู้บริโภคยังเป็นเรื่องใหม่ของประเทศ มาตรฐานในการพิจารณาควบคุมสินค้า ตลอดจนมาตรการที่จะนำไปสู่การวินิจฉัยว่าสินค้าใดเป็นอันตราย หลอกลวง หรือละเมิดสิทธิผู้บริโภค ก็ยังไม่ดีด้านวัตถุ วิธีการที่นักศึกษานักเรียนผู้บริโภคกำลังมีไปในลักษณะของแนวร่วม ระดมมวลชนไม่ชัด ซึ่งส่วนใหญ่จะออกมาเป็นแง่ลบ และมองอุตสาหกรรมผู้ผลิต นักธุรกิจผู้ประกอบการเป็นอาชญากรที่มุ่งหน้าตั้งหน้าตั้งตาหลอกลวงล่อลวงผู้บริโภคเพียงด้านเดียว ทัศนคติในแง่ลบซึ่งกล่าวนี้เมื่อมาพัวพันกับการที่บังคับกฎหมายและมาตรการควบคุมตรวจสอบที่เป็นมาตรฐานสากล การออกข่าวแสดงข่าวของนักศึกษานักเรียนผู้บริโภค ในบางกรณีจึงเป็นเรื่องที่ควรหลีกเลี่ยง ครอบงำและไม่สร้างบรรยากาศของการค้าของประเทศ โดยสหประชาชาติ การให้ข่าวของเอกชน หรือหน่วยงาน หรือนักวิชาการอิสระ ที่ปราศจากสภาพนักตรวจสอบนักวิจัยเพียงด้านเดียว โดยอ้างเหตุผลคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกระด้าง ก็ยิ่งสร้างสภาพที่เป็นอันตราย และทำลายความบริสุทธิ์ของขบวนการที่นักศึกษานักเรียนผู้บริโภคทั้งหมดลงไปด้วย

ทางด้านกลุ่มต่อต้านฯ ได้มีความเคลื่อนไหวอย่างเป็นที่น่าสังเกตเกิดขึ้น กล่าวคือได้มี รายงานเรื่อง "ระวิงตายผ่อนส่งเพราะผงซุรล" ส่งไปยังสื่อมวลชนประเภทต่างๆ และได้รับการตี พิมพ์ติดกัน 2 วันในหนังสือพิมพ์มาตุภูมิ ดังนี้

25 กันยายน 2527 รายงานเรื่อง "ระวิงตายผ่อนส่งเพราะผงซุรล" (ตอนที่ 1) โดย ดร.พิชัย ไตวิวิชัย รองศาสตราจารย์ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์มาตุภูมิ ติดต่อกันด้วย ตอนที่ 2 เรื่อง "ผงซุรลส่งดได้อย่างไร" ในวันรุ่งขึ้น คือ 26 กันยายน 2527 ดังภาพข่าวตัดที่ 6 และ 7

ภาพข่าวตัดที่ 6

มาตุภูมิ

25 กันยายน 2527

การศึกษา-วิทยาศาสตร์

ระวิงตายผ่อนส่งเพราะ "ผงซุรล" (1)

ดร.พิชัย ไตวิวิชัย
รองศาสตราจารย์ ภาควิชาเคมี
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

รายงาน

ทุกวันนี้คนไทยได้สัมผัสกับ "ผงซุรล" ในอาหารการกินจนเกิดความกังวลถึงในรูป เป็น "ผงซุรล" ของแก่นและของปลอน แดม ซึ่งถูกหมอมอบอยู่ในอาหารสำเร็จรูปและกึ่งสำเร็จรูป โดยใช้กันอย่างคุ้นหูจนเป็นที่น่า พึงใจว่า ถ้าปล่อยให้เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จะ เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนไทย จึง ใคร่ขอ ชื่นชมและสนใจในเรื่องนี้เกี่ยวกับอัน ตราของผงซุรล ส่วนท่านอ่านแล้วจะสนใจ หรือยังตั้งใจจะไล่ต่อไป ก็สุกแล้วแต่ขออาศัย ความจริงมีผู้บรรยายเกี่ยวกับอัน ตรา ของ "ผงซุรล" เท่าที่เจอเอาไว้มีมาก บางข้อพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. บางคนกินแล้วเกิดอาการแพ้ ที่ เรียกกันในภาษาหมอว่า "กลุ่มอาการร้านอาหารจีน" หรือ "ไชนีสเรสทอรอง ซินโดรม" (Chinese Restaurant Syndrome) ซึ่งจะมี อาการระคายเคืองที่ต้นคอหรือใบหน้า (เพราะฉะนั้น "ถ้าไม่ออกจากร้านอาหารจีน") อาการ ที่หนักกว่านั้นได้แก่แน่นหน้าอก คลื่นไส้ อาเจียร เวียนศีรษะ ระคายเคืองขึ้นกับปริมาณที่ กินเข้าไป และขึ้นกับบุคคลด้วย บางคนก็ แพ้มาก บางคนก็แพ้ช้อ

2. ผลการวิจัยกับหนูทดลอง ทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยว่า "ผงซุรล" ทำให้ยั้งคุ้มสมองของหนู เกิดความผิดปกติของถูกอ่อน ซึ่งอาจพบในครรภ์ก่อนคลอด หรือรอดตายคลอดออกมาในรูป่างผิดปกติ แต่เมื่อทดลองกับสัตว์วันรุ่งขึ้น ผลยังไม่เด่นชัดว่าจะมีอันตรายประการใด

3. องค์การอาหารและเกษตรสหประชาชาติ (FAO) และองค์การอนามัยโลก (WHO) ได้แนะนำว่า เด็กทารกไม่ควรกินผงซุรล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ 3 เดือนแรกซึ่งสมองเด็กกำลังเจริญเติบโต และแม้แต่ "ตำฮาก" ก็ไม่แนะนำให้กินผงซุรลเกินกว่าวัน ละ 120 มิลลิกรัมต่อน้ำหนัก 1 กิโลกรัม (คนที่น้ำหนัก 50 กิโลกรัมก็ไม่ควรเกินกว่า วันละ 6 กรัมหรือประมาณ 1 1/3 ช้อนชา) กระทรวงสาธารณสุขของไทยก็ใช้ข้อนี้ ไปได้ปล่อยให้นักงอนใจในเรื่องนี้ จึงมีการประกาศกำหนดให้ "ผงซุรล" ที่จำหน่ายในประเทศไทยจะต้องมีฉลากเขียนข้อความเป็นภาษาไทยว่า "ไม่ควรใช้ผสมอาหารสำหรับเด็กหรือหญิงมีครรภ์" โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2516 เป็นต้นมา

4. ที่เป็นอันตรายมากกว่า "ผงซุรล" ได้แก่การปลอมปน โดยใส่สารเคมีอื่นที่มีลักษณะคล้าย "ผงซุรล" แต่ราคาถูกกว่า เช่น นำประสานทองหรือบอแรกซ์ กระจกบอริกเกลือฟอสเฟตของโซเดียม ฯลฯ ซึ่งล้วนมีพิษมากกว่าผงซุรลที่ ๆ บางอย่าง ทำให้มีขีดโค นำมาแต่ถึงกับตายได้ ถ้ากินมากเกินไป

5. บางคนยังกับโทษว่า "มนุษย์ชาติ เป็นมะเร็งกันมากขึ้นอย่างผิดปกติ เพราะ ผงซุรลที่บริโภคเข้าไปอย่างอร่อย" แต่ อันนี้ยังไม่ค่อยมีหลักฐานแน่ชัด น่าจะจัดเป็น ข้อสังเกตมากกว่า

มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าประเทศญี่ปุ่นเองยังประกาศเตือนประชาชนของตนถึงพิษภัยของสารกินผงซุรล แม้แต่ประเทศเกาหลีที่มีการอาศัยและคน "ผงซุรล" ที่ส่งเข้าไป ทำให้ประเทศไทยต้องมาตรวจทุกชนิดจึงปิดปากเงื่อนไข แต่ยังคงคิดสนับสนุนด้วยการรับโฆษณาอย่างอึกทึกในรูปแบบของผงซุรล และในรูปของอาหารแปรรูปซึ่งมี "ผงซุรล" ผสมอยู่เป็นจำนวนมาก

สรุปแล้ว "ผงซุรล" งดดีกว่า ถ้าไม่ "อยาก" "ตายผ่อนส่ง" แต่ถ้าจำเป็นต้องใช้ ก็ควรระวังอย่าใส่มากเกินไปส่วนเด็ก หรือคนอย่างโรนั้นโปรดดูเรื่อง "ผงซุรล-ตายได้อย่างไร" ในตอนต่อไป

ต้นฉบับไม่มีหน้า
NO THIS PAGE IN ORIGINAL

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตุภูมิ รายงาน

“ผงชูรส” (2) ผงชูรสลดได้อย่างไร

โดย ดร.พิชัย โคววิชัย
รองศาสตราจารย์ภาควิชาเคมี
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

คนไทยรู้จัก “ผงชูรส” และกินกันมานานหลายสิบปี ว่ากันตามภาษาเคมีที่ละ คำ “ผงชูรส” มีชื่อว่า “โมโนโซเดียมกลูตาเมต” (monosodium glutamate) หรือชาวเรือจะย่อว่า “เอม เอส จี” (MSG) (เอม ย่อมาจาก “โมโน” เอส ย่อมาจาก “โซเดียม” และ จี ย่อมาจาก “กลูตาเมต”) เป็นเกลือไอออนของกรดกลูตามิก ซึ่งเป็นกรดอะมิโนที่พบในโปรตีน (amino acid) เพราะร่างกายสร้างเองได้จากอาหารที่กินเข้าไปตามระบบชีวเคมี ร่างกายของเราจึงไม่ขาดแคลนหรือต้องการเป็นพิเศษ แต่สารเคมีตัวนี้มีคุณสมบัติช่วยให้อาหารมีรส “หวานอร่อย” ขึ้น ทำให้พ่อครัวแม่ครัวที่กลัวว่า จะไม่มีเสน่ห์หรืออร่อยจืดจางออกมาคิดค้นหาที่เติมของ โดโซไม่ทรงไว้จะเป็นการเติม “ซาติน” ลงไปในอาหารหรือไม่ เมื่อใช้มากเกินไป จึงใคร่ขอแนะนำวิธีทำอาหารให้ “หวานอร่อย” โดยไม่ต้องใช้ “ผงชูรส” และเพื่อลดความเป็นพิษในอาหารด้วย จะได้ไม่ต้อง “คายพอนส่ง” กับ “ผงชูรส”

ว่ากันตามความเป็นจริงแล้ว กรดกลูตามิกตัวนี้มีอยู่ในอาหารแทบทุกชนิด ทั้งที่เป็นพืชผักธัญญาหาร และสัตว์ทุกชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารที่มีโปรตีนสูง เช่น เนื้อสัตว์ ปลา ไข่ นม เนย กล้วย ฝรั่ง และนมคน โดยจะอยู่ในรูปที่เกาะรวมตัวกับโปรตีน และในรูปที่เป็นตัวของมันเองอย่างอิสระ แต่ธาตุของมันจะแตกต่างกัน กล่าวคือ กรดกลูตามิกที่เกาะรวมตัวกับโปรตีน จะมีเสถียรภาพสูงมาก คือจะอยู่ได้นานจนกว่าโปรตีนที่จับเกาะกันนั้นจะถูกย่อย

สลาย ก็จะหลุดออกมาเป็นกรดกลูตามิกอิสระ ส่วนกรดกลูตามิกอิสระที่มีอยู่ในอาหารตามธรรมชาตินั้นจะมีอยู่สูง คือไม่อยู่ตัว จะเห็นได้ว่า สารเคมีที่มีลักษณะเหมือนกันว่า “รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาหารที่ถูก “ผลิตชีพ” แล้ว ยกตัวอย่างเช่น ผักสดที่คัดออกมาจากต้น กรดกลูตามิกอิสระจะมีน้อยอยู่แล้ว จะสลายตัวไปเพื่อเชื้อเพลิงครึ่งเดียวในเวลาประมาณ 24 ชั่วโมง เพราะฉะนั้นที่โบราณว่า “ขานรูกินผักก็อย่าหวาน” ก็อาจมีความหมายได้ว่า ขานรูกินผักนั้นคงมีความขมขื่นขมขื่น พอเก็บทิ้งจากไร่ก็รีบเอาไปต้มทันที ทำให้มีรสหวานกว่าปล่อยให้ผักนั้นที่อมแห้งไป แม้จะเก็บผักสดไว้ในตู้เย็น—ปริมาณของกรดกลูตามิกอิสระก็ลดลงได้ “ความหวานอร่อย” ก็จะค่อยๆ ลดน้อยลงไปด้วย

เมื่อเป็นเช่นนี้เคล็ดลับในการเสริม

เสน่ห์ให้ปลาจืดจางโดยไม่ต้องยก “ผงชูรส” ใส่ลงไปในการปรุงอาหารเป็นการเติมสารพิษที่พอจะคิดออกว่า เป็นไปได้ด้วยการใช้อาหารสด ๆ นานๆ ถ้ายังไม่ทันใจก็ให้ใช้อาหารที่มีโปรตีนสูง เช่น เนื้อสัตว์ เนื้อสัตว์ กระดูกสัตว์ ไข่ การต้มหรือตุ๋น แล้วใช้น้ำที่ต้มหรือตุ๋นนั้นทำอาหารต่อไปได้โดยจะมีความ “หวานอร่อย” ไม่น้อยกว่าการใช้ “ผงชูรส” และเป็นความหวานอร่อยจากธรรมชาติอย่างแท้จริง

นอกจากนี้อาหารที่มีโปรตีนสูงหรือมีรสหวานอยู่แล้ว เช่น พวกผลไม้ ข้าวโพดหรืออาหารจากเนื้อสัตว์ต่างๆ ก็ไม่จำเป็นต้องใส่ “ผงชูรส” ให้สิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ แถมยังมีโทษจากความเป็นพิษที่มีอยู่ใน “ผงชูรส” ทั้งที่เป็นของจริงและของปลอมปน ซึ่งจะได้พูดถึงในตอนต่อไป (ในหัวข้อเรื่อง “ผงชูรสลดดีกว่า”)

สรุปแล้ว เราจะงดใช้ “ผงชูรส” ได้โดยการเลือกใช้ของสดๆ ในการปรุงอาหาร แต่ถ้ายังต้องการใส่ “ผงชูรส” ก็ควรใช้ที่น้อยที่สุด และเลือกใส่ในประเภทของอาหารที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น

ต่อมาใน วันที่ 3 ตุลาคม 2527 ปรากฏว่า "แหล่งข่าวระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ยืนยัน ผงชูรสแท้ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ" ในข่าวของสำนักข่าวไทย อ.ส.ม.ท. โดยเนื้อหาอ้างถึงรายงานของ ดร.พิชัย ไตวิวิชัย ที่ให้ระงับการตายผ่อนส่งเพราะ บริโภคผงชูรส นั้น ทาง อย. ยืนยันว่า ผงชูรสแท้ที่ขึ้นทะเบียนตำรับอาหารไว้กับกระทรวง สาธารณสุขอย่างถูกต้อง ถือว่าปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พร้อมกันนั้นยังได้ให้ความ เห็นว่า นักวิชาการที่ให้ข่าวโดยปราศจากความรับผิดชอบ เป็นเรื่องที่ทำให้ความเสียหายแก่ผู้ผลิต และยังทำลายเจตนาของขบวนการพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภคอีกด้วย ซึ่งทางชมรมผู้ผลิตผงชูรส แห่งประเทศไทย ได้ขอความร่วมมือสื่อหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่าง ๆ ได้นำข่าวนี้ออกไปช่วยเผยแพร่ต่อ และขอให้สถานีวิทยุในเครือข่าย อ.ส.ม.ท. ได้นำไปอ่านออกอากาศด้วย ดังภาพข่าวตัด ที่ 8 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 8

สำนักข่าวไทย อ.ส.ม.ท.

รายงานข่าวประจำวัน

วันพุธที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๗

๗-๑๐๒๗-๐๔๓๐

ข่าวในประเทศ หน้า ๑๑

รอบบ่าย

แหล่งข่าวระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ยืนยัน ผงชูรสแท้ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

กรุงเทพฯ ๓ ต.ค. - จากการที่มีรายงานข่าวโดย ดร.พิชัย ไตวิวิชัย รองศาสตราจารย์ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ระงับการตายผ่อนส่ง เพราะบริโภคผงชูรส นั้น แหล่งข่าวระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ยืนยันว่า ผงชูรสแท้ ซึ่งขึ้นทะเบียนตำรับอาหารไว้กับกระทรวงสาธารณสุข มีหมายเลขทะเบียน สติพิมพ์บนฉลากถูกต้อง ถือว่าปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สำหรับผงชูรสปลอมในขณะนี้ ตรวจไม่พบแล้ว ดังนั้นผงชูรสที่มีขายอยู่ในท้องตลาดและมีทะเบียนอาหารถูกต้องที่รับประทานอยู่ทั่วไปและจำนวนไม่มากนักเกินไป ก็ถือว่าปลอดภัย ดังนั้น เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ผลิตและความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค เมื่อจะเตือนภัย เรื่องผงชูรส นักวิชาการควรกล่าวให้ชัดเจน มิฉะนั้น จะเกิดความเข้าใจผิดได้

แหล่งข่าวให้ความเห็นต่อไปว่า การให้ข่าวของหน่วยงานหรือนักวิชาการอิสระที่ปราศจากความรับผิดชอบอาศัยข้อมูลวิจัยเพียงด้านเดียว โดยอ้างเจตนาการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเกราะกำบัง ระบุว่าสินค้าชนิดนั้นชนิดนี้เป็นอันตราย มองผู้ผลิตเป็นฝ่ายที่เรอกลวงผู้บริโภค ทั้งที่ไม่มีหลักฐานอ้างอิงถึงอันตรายที่แท้จริง เป็นเรื่องที่ทำให้ความเสียหายและเท่ากับเป็นการคอยจับผิด และไม่สร้างสรรคต่อกิจการนั้น ๆ โดยเฉพาะกิจการซึ่งเป็นสินค้าในประเทศ อีกทั้งยังเป็นการทำลายเจตนาบริสุทธิ์ของขบวนการพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภคไปด้วย. -จ

3 วันต่อมา ในวันที่ 6 ตุลาคม 2527 ดร.พิชัย ไตวิวิชัย กรรมการและเลขานุการสาขาเคมี สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ชี้ให้เห็นถึงอันตรายจากการใช้ผงชูรส โดยอ้างผลการทดลอง การวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ ได้ส่งข้อเรียกร้องให้ตีพิมพ์ฉลากคำเตือนให้ผู้บริโภคระมัดระวังปริมาณการบริโภคและห้ามสตรีมีครรภ์และเด็กทารกรับประทาน ไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี พร้อมกับกรรณการลงข่าวผ่านสื่อมวลชน

ทางด้านชมรมผู้ผลิตผงชูรส ในวันที่ 11 ตุลาคม 2527 ชมรมฯ ได้ทำหนังสือถึงบรรณาธิการ นสพ.มติชน ขอให้แก้ข่าวเรื่อง "อันตราย ผงชูรส ลิ่นซา-หมัน" ซึ่งผู้ผลิตต้องมีฉลากเตือนผู้บริโภคฉบับวันที่ 11 ตุลาคม 2527 หน้า 3 โดยชมรมฯ ได้ชี้แจงและแสดงหลักฐานความปลอดภัยของการบริโภคผงชูรสที่รับรองโดยสถาบันของทางราชการนานาประเทศ รวมทั้งแก้ความเข้าใจผิดที่ว่าผู้ผลิตฝ่าฝืนประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ให้ระบุข้อความบนฉลากผงชูรสว่า "ไม่ควรใช้ผสมอาหารสำหรับทารกหรือหญิงมีครรภ์" นั้น ประกาศดังกล่าวได้ถูกยกเลิกไปนานแล้ว โดยประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 62 (2521) ซึ่งก็ได้รับความเป็นธรรม โดย นสพ.มติชนได้ลงข่าวให้ในฉบับวันที่ 13 ตุลาคม 2527 ดังภาพข่าวตัดที่ 9 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 9

13 ตุลาคม 2527 หน้า 2

ผู้ผลิต "ตอกกลับ"
หญิงมีครรภ์
กินผงชูรส
ไม่มีอันตราย

ชมรมผู้ผลิตผงชูรสตอบได้นักวิชาการให้ข่าวรีสตรีมีครรภ์กินผงชูรสจะอันตรายไม่เป็นความจริงระบุประกาศห้ามถูกยกเลิกไปนานแล้ว นายชเชก ไซโนคะ เลขาธิการชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทยชี้แจง

กรณีมีนักวิชาการผู้หนึ่งให้สัมภาษณ์ระดับถึงอันตรายของผู้บริโภคผงชูรส โดยเฉพาะสตรีมีครรภ์ว่าชมรมฯ อันประกอบด้วยผู้ผลิตผงชูรสทั้ง 4 ยี่ห้อ คือ ออโคโนโมะ โคโตะ ตราสามแฉกราชชูรส ตราช้อนไทยชูรสตราภูเขาและบีไทย ตราสามเหลี่ยม ตระหนักรู้ถึงความรับผิดชอบของผู้บริโภค

เลขาธิการชมรมฯ กล่าวว่ามีคำให้สัมภาษณ์ของนักวิชาการที่อ้างว่าคำกล่าวไม่จริงแต่ประการใด และที่กล่าวหาว่าผู้ผลิตผงชูรสไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 8 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2518 ซึ่งกำหนดให้ผู้ผลิตมีฉลากข้อความว่า "ไม่ควรใช้ผสมอาหารสำหรับทารกหรือหญิงมีครรภ์" นั้นประกาศดังกล่าวได้ถูกยกเลิกไปนานแล้ว

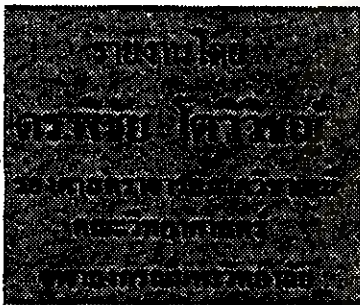
ในวันรุ่งขึ้น 12 ตุลาคม 2527 ปรากฏรายงานฉบับที่ 3 ของ ดร.พิชัย โตวิวิชัย เรื่อง "ผงชูรสเป็นอันตรายต่อระบบสืบพันธุ์" ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์มาตุภูมิ อ้างถึงผลงานวิจัยของ อาจารย์ร่วมคณะ ดังภาพข่าวตัดที่ 10 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 10

12 ตุลาคม 2527 หน้า 10

มาตุภูมิ

"ผงชูรส"เป็นอันตรายต่อระบบสืบพันธุ์

ดร.ประคอง ตั้งประพตฤทธิ์กุล แห่งภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ดร.สุกัญญา วิวัฒน์กุ่มพะ จากฝ่ายเวชศาสตร์ประชากร สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยเคียวกัน ได้เปิดเผยผลงานวิจัยเกี่ยวกับผลของ "ผงชูรส" ที่มีต่อระบบสืบพันธุ์ ในวารสารวิจัยวิทยาศาสตร์ ฉบับล่าสุด (เล่มที่ 9 พ.ศ. 2527 หน้า 79-90) พบว่า "ผงชูรส" บริสุทธิ์ ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า

"โมโนโซเดียมกลูตาเมต" (monosodium glutamate) หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า "เอนเอตจี" (MSG) หรือ "ผงชูรส" ยี่ห้อที่มีความต้องการต่างกันก็มีผลต่อระบบสืบพันธุ์ที่คล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือทำให้หนูตัวผู้ทุกกลุ่มที่ได้รับ เอนเอตจี หรือ "ผงชูรส" มีอัตราเด็กเกิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและมีระดับฮอร์โมนเทสโทสเทอโรน (testosterone) ลดลงด้วย ส่วนหนูตัวเมียจะมีวงจรมีสืบพันธุ์ผิดปกติไม่มีการตกไข่เป็นเวลานานเกิน 10 วัน เป็นจำนวนถึง 60% ของหนูทดลอง นอกจากนี้ยังทำให้หนูทั้งสองเพศมีน้ำหนักตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการทดลองว่าทั้ง เอนเอตจี และ ผงชูรสในท้องตลาดนอกจากจะมีผลต่อการเจริญเติบโตของร่างกายแล้วยังมีผลต่อการเจริญของระบบสืบพันธุ์

ในหนูขาวทั้งสองเพศ โดยเฉพาะหนูตัวเมียได้รับสารเมื่ออายุยังน้อย อาจมีผลทำให้เป็นหมันได้

การวิจัยนี้สืบเนื่องมาจากมีผู้รายงานว่า "ผงชูรส" ทำให้สัตว์ทดลองหลายชนิดที่เกิดใหม่ ๆ มีอาการผิดปกติที่สมอง ส่วนที่เรียกว่า ไฮโปทาลามัส (hypothalamus) ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมระบบสืบพันธุ์และการเจริญของอวัยวะสืบพันธุ์ตลอดจนการสร้างฮอร์โมนเพศด้วย

ผลการทดลองนี้สอดคล้องกับรายงานของ ดร.เสรีวนศรี วิเศษสุวรรณ และคณะจากภาควิชากายวิภาคศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในวารสารวิทยาศาสตร์ฉบับสาขาเคมีสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (ปีที่ 37 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2526) ซึ่งยืนยันว่า "ผงชูรส" ทำให้หนูตัวเมียเป็นหมันสืบพันธุ์ไม่ได้เลย ส่วนหนูตัวผู้จะมีจำนวนตัวอสุจิ หรือสเปิร์ม (sperm) ลดลง ทำให้โอกาสที่จะผสมพันธุ์ไม่คิดเต็มสูงขึ้น อวัยวะในระบบสืบพันธุ์ของทั้งสองเพศลดลงอย่างเห็นได้ชัด

ดร.เสรีวนศรี วิเศษสุวรรณ และคณะกล่าวในตอนท้ายของรายงานนั้นว่า "นักวิชาการทำได้แต่เพียงเสนอความรู้ที่ได้จากงานวิจัยและอื่น ๆ ไว้ให้ผู้บริโภคใช้พิจารณาประกอบการตัดสินใจโดยตนเองว่า "ควร" หรือ "ไม่ควร" ประการใดในการบริโภคสารประกอบ ผงชูรส"

อาหารสะอาดปราศจากผงพิษ ที่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ห้ามใช้ผงชูรสในการปรุงอาหารมานาน ทำให้อาหารสะอาดปราศจากผงพิษ

ต่อมา รายงานของ ดร.พิชัย ไตวิวิชัย ได้รับการเผยแพร่ในรายการข่าวเพื่อสุขภาพ เรื่อง "อันตรายของผงชูรส" นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์สี กองทัพบกช่อง 7 เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2527 ดังภาพข่าวตัดที่ 11 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 11

ข่าวเพื่อสุขภาพ

เรื่อง "อันตรายของผงชูรส"

ข่าวเพื่อสุขภาพจากกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และกรุงเทพมหานคร โดยคณะอนุกรรมการสุขภาพอนามัย สาขาสื่อมวลชน ร่วมกับสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เรื่อง "อันตรายของผงชูรส" ผงชูรสเป็นสารเคมีสังเคราะห์มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า โมโนโซเกียมกลูตาเมต ปัจจุบันกำลังเป็นที่นิยมชมชอบของพ่อครัวแม่ครัวทั้งหลายมาก อาหารเค็มทุกชนิดก็จะใส่ผงชูรส ความเชื่อว่าจะช่วยให้อาหารเหล่านั้นมีรสอร่อยขึ้น การใส่ผงชูรสใส่ลงในอาหารต่าง ๆ ในปริมาณที่พอเหมาะจะไม่เป็นอันตรายก่อร่างกาย แต่ถ้าใส่มากเกินไปก็อันตราย เค็มถึงกล่าวถึงอันตรายต่อผู้บริโภค โดยเฉพาะผู้ที่ แพ้ยุงชูรส เมื่อบริโภคเข้าไปจะมีอาการร้อนวูบวาบหลัง คื่นสลด วิงเวียน และอาจเป็นลมหมดสติแบบชั่วครู่ก็ได้ นอกจากผู้ที่แพ้ยุงชูรสและมีอาการดังกล่าวแล้ว สตรีมีครรภ์ก็ไม่ควรรับประทานอาหารที่ใส่ผงชูรส เพราะ สารเคมีในผงชูรสจะไปทำอันตรายต่อเปลือกสมองของทารก และยังมี อันตรายต่อไตอีกด้วย ผงชูรสจะมีประโยชน์ในแง่ของรสชาติอาหาร สำหรับผู้ที่ชอบ หรือ อดทนไม่ได้ ในรสเหล่านั้น แต่ในทางโภชนาการผงชูรสเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น และ ไม่ก่อประโยชน์แก่ร่างกายของคนเราแก่ประการใด สำหรับผู้ที่ชอบในรสของผงชูรสก็ควรทราบไว้เลยว่า ผงชูรสที่ขายกันในท้องตลาดทั่วไปนั้นอาจจะไม่ใช่ผงชูรสแท้ก็เป็นได้ การทดสอบก็โดยการเอา ถ้าเป็นผงชูรสแท้จะไหม้หมกเป็นสีดำ แต่ถ้าเป็นผงชูรสปลอมจะไม่ไหม้หมก มีกะกอนสีขาว ผงชูรสดังกล่าวนี้จะมีส่วนผสมของบอแรกซ์ หรือ โซเดียมเนกาฟอสเฟต ซึ่งมีโทษต่อร่างกายอย่างมาก ดังนั้นโปรดหลีกเลี่ยงอาหารที่ปรุงใส่ผงชูรส ห้ามที่จะกินอันตรายจากการคายบอนตั้ง

ควบคุมปริมาณจาก "วิหาโก" อาหารเสริมรสขมโคโคเนอัส
โปรดศึกษารายละเอียดสุขภาพก่อนบริโภค

ข้อเรียกร้องของกลุ่มต่อต้านฯ ที่ยื่นต่อองค์กรรัฐ ประสบความสำเร็จ เนื่องด้วย ปราบกฏ
 ข้าราชการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นควรให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 พิจารณากำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสมีฉลากเตือนอันตรายของผงชูรสต่อเด็กทารกและหญิงมีครรภ์
 อากาศแพ้ และปริมาณที่บริโภคได้ในหนึ่งวัน ตามหนังสือร้องเรียนของสาขาเคมี สมาคม
 วิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2527 ดังภาพข่าวตัดที่ 12 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 12

สำนักข่าวไทย อ.ส.ม.ท.

รายงานข่าวประจำวัน
 วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๗
 ๗-๑๑๒๗-๐๔๔๔

ข่าวในประเทศ หน้า ๔
 รอบเช้า

กำหนดให้ผู้ผลิต "ผงชูรส" มีฉลากคำเตือนผู้บริโภค

ทำเนียบรัฐบาล ๑๔ ก.ย. - คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นควรกำหนด
 ให้ผู้ผลิตมีฉลากคำเตือนเกี่ยวกับอาการแพ้ผงชูรสที่บริโภคได้ในวันหนึ่ง และอันตรายของผงชูรส
 ต่อเด็กและหญิงมีครรภ์ เพื่อให้ผู้บริโภคได้ใช้ผงชูรสกันอย่างระมัดระวังมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ เป็นผลจากการประชุมคณะกรรมการชุดดังกล่าว ที่ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวานนี้
 โดยมี ร.ต.ท.ชาญ มนูญธรรม รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ซึ่งได้พิจารณา
 อันตรายจากผงชูรส เนื่องจากคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้รับหนังสือจากประธานสาขาเคมี
 สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แจ้งให้ทราบถึงพิษภัยและอันตรายของ
 ผงชูรส ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้พิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันมีผู้ประกอบ
 อาหารขายและประชาชนบางส่วนใช้ผงชูรสกันอย่างหุนเหวยและขาดความรู้ในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
 ผงชูรส ในเรื่องอาการแพ้ผงชูรส ปริมาณที่แนะนำให้บริโภคและอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้ต่อสมองและ
 ระบบสืบพันธุ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กทารกและหญิงมีครรภ์

นอกจากจะเห็นชอบตามมาตรการดังกล่าวแล้ว ได้ประชุมมอบต่งเรื่องให้สำนักงาน-
 คณะกรรมการอาหารและยานำไปพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง และในระหว่างนี้ให้สำนักงาน-
 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการ เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้บริโภคได้
 รู้จักวิธีการใช้อย่างถูกต้องต่อไป

ความสำเร็จของกลุ่มต่อต้านฯ ครั้งนี้ ได้รับการยืนยันในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2527 โดยที่ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ) ได้ส่งหนังสือถึงประธานสาขาเคมี สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ความว่า ตามที่สมาคมฯ ขอให้ สคบ ดำเนินการให้ผู้ผลิตผงชูรสมีฉลากเตือนอันตรายเรื่อง การแพ้ผงชูรส และอันตรายต่อเด็กทารกและหญิงมีครรภ์นั้น คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ) ได้มีมติจากการประชุมเมื่อวันที่ 14 พ.ย. ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) พิจารณาดำเนินการกำหนดให้มีฉลากเตือนบนฉลากสินค้าผงชูรส และอาหารสำเร็จรูปที่ใส่ผงชูรส เกี่ยวกับ

1. อาการแพ้ผงชูรส
2. ปริมาณผงชูรสที่บริโภคได้ใน 1 วัน
3. อันตรายของผงชูรสต่อเด็กทารกและหญิงมีครรภ์

และให้ สคบ ประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ให้ผู้บริโภค

20 พฤศจิกายน 2527 กระทรวงสาธารณสุข โดย รว.สาธารณสุข นายมารุต บุณนาค และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา นายแพทย์ชนะ คำบุญรัตน์ เพื่อเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนว่า องค์การอนามัยโลกว่าผงชูรสไม่มีอันตราย เป็นเพียงเครื่องปรุงรสอย่างหนึ่ง เหมือนเกลือและน้ำตาล ส่วนที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอให้กำหนดฉลากระบุห้ามหญิงมีครรภ์และเด็กบริโภคผงชูรสนั้น ก็ไม่มีความจำเป็นแต่อย่างใด ตามภาพข่าวตัดที่ 13 ดังนี้

20 พฤศจิกายน 2527

องค์การอนามัยโลกยืนยัน กินผงชูรสไม่เป็นอันตราย

นายมารุต บุญนาค รว.สาธารณสุข และ นพ.ชนะ คำบุญรัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เปิดเผยว่า จากการรายงานการศึกษาวิจัยขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลกเกี่ยวกับสารโมโนโซเดียมกลูตาเมต หรือที่เรียกว่าผงชูรส นั้นพบว่า การรับประทานในปริมาณที่เหมาะสมจะไม่เกิดอันตรายต่อร่างกายแต่อย่างใด ซึ่งได้มีการทดลองในหนู และในลิงโดยการให้กิน

องค์การ ในปริมาณสูงมาก 2.2 กรัมต่อน้ำหนัก 1 กก. ไม่พบอาการผิดปกติ สำหรับในคนและสัตว์ปกติก็พบสารนี้ในกระเพาะและเนื้อสมองอยู่แล้ว ส่วนที่ว่าสารนี้จะซึมจากกระเพาะเข้าสู่สมองก็ได้มีการพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นไปได้ และสารนี้ยังพบในธรรมชาติ ในอาหารประเภทโปรตีน เช่นเนื้อสัตว์ ไข่ ปลา ผักบาง

ชนิด เป็นต้น ส่วนในเด็กทารก และหญิงมีครรภ์มีการศึกษาว่าถ้าได้รับสารนี้ไม่พบอาการผิดปกติ เพราะสารนี้จะไม่ซึมผ่านรกไปสู่เด็ก องค์การอนามัยโลกเองก็ได้แนะนำว่าผงชูรสไม่มีอันตราย เป็นเพียงเครื่องปรุงรสอย่างหนึ่ง เหมือนเกลือและน้ำตาล และได้แนะนำว่าคนเราไม่ควรรับประทานผงชูรสมากกว่า 6 กรัมต่อวัน ซึ่งปกติแล้วในแต่ละวันเราก็ได้รับผงชูรสไม่ถึง 6 กรัมอยู่แล้ว

ปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขได้มีการควบคุมผงชูรสตามพรบ.อาหาร ว่าเป็นวัตถุที่ปรับปรุงแต่งรสอาหาร และเป็นอาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ผงชูรสที่สกัดต้องผลิตจากมันสำปะหลัง มีความบริสุทธิ์ถึงร้อยละ 99 จึงจะอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนได้ อย่างไรก็ตามทางกระทรวงได้ติดตามพิจารณาอยู่ตลอดเวลา หากพบว่าอาจมีอันตรายก็ต้องแจ้งให้ประชาชนได้ทราบ แต่บางรายอาจเกิดการแพ้ผงชูรส โดยอาจรู้สึกชาตามลิ้น คามหน้า หลังรับประทานอาหารที่ได้ผงชูรส ก็ควรจะเลิกใช้ และตามร้านอาหารต่าง ๆ ไม่ควรใช้ผงชูรสมากจนเกินไป ในอาหารที่ปรุงสำเร็จเช่นบะหมี่ของ ทางกระทรวงกำหนดให้ระบุปริมาณผงชูรสที่ใส่ไว้ในฉลากด้วย เพื่อให้ผู้บริโภคได้ทราบ และเลือกซื้อได้ ส่วนที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอให้กำหนดฉลากระบุห้ามหญิงมีครรภ์และเด็กรับประทานผงชูรสนั้น ทางคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาแล้วว่าไม่มีความจำเป็นแต่อย่างใด เพราะปัจจุบันควบคุมเพียงพอแล้ว และผงชูรสยังไม่มีอันตรายดังกล่าว นอกจากนี้ในหญิงมีครรภ์และเด็กส่วนใหญ่ได้หลีกเลี่ยงการใส่ผงชูรสอยู่แล้ว

สถาบันวิจัยโภชนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จะเห็นได้ว่าเมื่อกลุ่มต่อต้านฯ พบว่าการรณรงค์ของตน ประสบความสำเร็จในขั้นต้น กล่าวคือ สคบ ตอบรับข้อเรียกร้องของกลุ่มฯ และรับปากว่าจะดำเนินการให้ต่อไป ประกอบกับการประชุมสหพันธ์ผู้บริโภคโลก (11 IOCU World Congress) กำลังจะมาถึงในเดือนธันวาคม ศกนี้ กลุ่มต่อต้านฯ จึงเร่งดำเนินการทำกิจกรรมต่างๆเพิ่มขึ้นในทุกด้านเช่นเมื่อ วันที่ 7 ธันวาคม 2527 กรรมการและเลขานุการสาขาเคมี สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยส่ง เอกสารจำนวน 12 หน้า เรื่อง "หลักการและเหตุผล การเรียกร้องให้หน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรี พิจารณาให้มีฉลากค่าเดือนอันตรายผงชูรส ไปยังสื่อมวลชนทุกสาขา ดังภาพข่าว ตัดที่ 14 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 14

หลักการและเหตุผล

การเรียกร้องให้หน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรี

พิจารณาให้มีฉลากเตือนอันตรายผงชูรส

เสนอโดย

สาขาเคมี สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย

ในพระบรมราชูปถัมภ์

วันที่ 7 ธันวาคม 2527

สารบัญ

1. คำนำ	1
2. ธรรมชาติและคุณสมบัตินี้ของผงชูรส	2
3. ประโยชน์ของผงชูรส	2
4. การผลิตผงชูรส	3
5. ตัวอย่างการรังดใช้ผงชูรส	3
6. พิษภัยและอันตรายของผงชูรส	4
6.1 ชอบเขตและปริมาณจำกัดในการบริโภคอย่างปลอดภัย	4
6.2 พิษภัยและอันตรายของโลหะโซเดียมที่มาจากโซดาไฟ	4
6.3 พิษภัยและอันตรายของตัวผงชูรสแท้	5
7. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กทารกและหญิงมีครรภ์	7
8. ข้อเท็จจริงที่อ้างถึงความปลอดภัยของผงชูรส	7
9. บทบาทของหน่วยราชการเกี่ยวกับผงชูรส	10
10. ข้อเสนอแนะ	12
11. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฉลากเตือนอันตราย	12
12. สรุปท้ายบท	12
13. เอกสารอ้างอิง	12

ในที่สุด สัปดาห์สำคัญของ“กลุ่มต่อต้านก็มาถึง นั่นคือ 11th IOCU World Congress ระหว่างวันที่ 9-14 ธันวาคม 2527 โดยที่สหพันธ์คุ้มครองผู้บริโภคสากล (IOCU) ได้จัดให้มีการประชุมคุ้มครองผู้บริโภคระดับนานาชาติครั้งที่ 11 ขึ้นที่กรุงเทพฯ โดยมีสภาสตรีแห่งชาติเป็นเจ้าภาพร่วม มีผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นสมาชิกองค์กรผู้บริโภคต่างๆ รวมทั้งสื่อมวลชนจำนวนกว่า 600 คน จาก 40 ประเทศทั่วโลก ในระหว่างการประชุม ประธานสหพันธ์ฯ นายอันวาร์ ฟาซาล ชาวมาเลเซีย ได้อนุญาตให้ประธานกลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค นางสมจิต จันทรฉาย และ ดร.พิชัย ไตวิวิชญ์ จัดนิทรรศการต่อต้านผงชูรส โดยปราศจากความเห็นชอบของสภาสตรีแห่งชาติ ในฐานะเจ้าภาพร่วม และในวันสุดท้ายของการประชุม 14 ธันวาคม กลุ่มรณรงค์ต่อต้านฯ ยังได้ส่งหนังสือเชิญสื่อมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์มารับฟังการแถลงข่าว โดยสภาสตรีฯ เจ้าภาพร่วมมิได้รู้เห็นด้วย โดยกลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภคร่วมกับสหพันธ์คุ้มครองผู้บริโภคสากล สหพันธ์ผู้บริโภคแห่งประเทศไทย และสมาคมผู้บริโภคแห่งประเทศไทย ได้ร่วมกันแถลงข่าวเรียกร้องให้บริษัทผู้ผลิตผงชูรสงดเว้นการขายผงชูรสให้กับผู้ผลิตอาหารทารก ตีพิมพ์คำเตือนบนฉลาก ห้ามใช้สำหรับเด็กทารก พร้อมกับแจกแผ่นพับเรื่อง ผงชูรสอันตรายหรือไม่ และรายงาน “ยืนยันผงชูรสมีพิษแน่” แก่สื่อมวลชนทุกสาขาที่ไปร่วมฟังการแถลงข่าวดังรายละเอียดในแผ่นพับที่ 3 และ 4 ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผงชูรสอันตรายหรือไม่?

.....องค์การอนามัยโลก และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติได้เสนอแนะ มิให้เด็กอายุต่ำกว่า 1 ขวบ รับประทานสาร MSG

.....องค์การอนามัยโลกแนะนำว่า ผู้ใหญ่และเด็กที่มีอายุมากกว่า 12 ปี ไม่ควรบริโภคผงชูรสเกินวันละ 120 มิลลิกรัม ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม หรือประมาณ 1 ช้อนชาพูนต่อหนึ่งวัน สำหรับคนที่มีน้ำหนัก 50 กิโลกรัม

สถาบันวิจัยโภชนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อขัดแย้ง

มีกรณีของผู้บริโภคหลายรายที่เจ็บป่วยเนื่องจากการแพ้ผงชูรส อีกทั้งผลการศึกษาค้นคว้าของนักวิชาการในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ยืนยันอันตรายของผงชูรส สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จึงได้แถลงข่าวแก่สื่อมวลชนเตือนผู้บริโภคให้ระมัดระวังการใช้ผงชูรส และเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ให้ควบคุมฉลากของผงชูรส แต่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กลับไม่เห็นความจำเป็น ทั้งนี้จากการให้สัมภาษณ์ของหน่วยงานทั้งสองผ่านสื่อมวลชน เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2527 ที่ผ่านมานี้

ข้อเรียกร้อง

ด้วยตระหนักถึงความปลอดภัยและคุณภาพแห่งชีวิตของผู้บริโภค กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค ขอเรียกร้องต่อรัฐบาลและผู้ผลิต ให้ดำเนินการต่อไปนี้

1. ควบคุมฉลากสินค้า "ผงชูรส" โดยระบุอันตรายจากการใช้เกินขนาด ระบุข้อห้าม และอันตรายสำหรับทารก เด็ก และหญิงมีครรภ์
2. งดเว้นการโฆษณาที่จะทำให้เกิดความเข้าใจผิด เช่น อ้างว่าเป็นอาหารที่เหมาะสมสำหรับทุกคน ถูกหลักโภชนาการ หรือใช้เด็กเป็นสื่อในการโฆษณา
3. ห้ามใช้ผงชูรสเป็นส่วนประกอบในอาหารและขนมขบเคี้ยวสำหรับเด็ก สำหรับร้านค้า ผู้ประกอบอาหารและผู้บริโภค กลุ่มฯ ขอเสนอแนะดังนี้
 1. หลีกเลี่ยงการใช้ผงชูรสในการประกอบอาหาร
 2. หญิงมีครรภ์และเด็กอ่อน ห้ามบริโภคผงชูรสโดยเด็ดขาด
 3. ช้ารับประทานอาหารนอกบ้านทุกครั้ง โปรดเตือนผู้ปรุงอาหารมิให้ใช้ผงชูรส

กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค เป็นองค์การเอกชนที่ดำเนินงานเคลื่อนไหวเพื่อพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค หากผู้บริโภคสนใจข่าวสารการคุ้มครองผู้บริโภค โปรดสมัครเป็นสมาชิกของกลุ่ม โดยติดต่อไปยัง

กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค

495/44 ขอยอยู่อมลีน

ถ.จรัลสนิทวงศ์ กทม.10700

เอกสารนี้จัดทำโดย กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค (Voluntary Group for Consumers of Thailand-VGCT) ด้วยความสนับสนุนจาก International Organization of Consumers Unions-IOCU

NOVEMBER 1984

แผ่นพับที่ 4

อินอินผงชูรสผิพนั่น

ประเทศที่เจริญแล้วจะไม่ผสมอาหารสำหรับเด็ก

องค์การอนามัยโลกจึงต้องห้ามว่าปลอดภัย

เสียงเรียกร้องให้ผลิตจากเครื่องดนตรีขายยา

รายงานโดย

ดร.คิซึ โทริชิยู

รองศาสตราจารย์ ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรรมการ และเลขาธิการ สภาเคมี สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย

ในพระบรมราชูปถัมภ์

อนุสนธิจากข่าวพาดหัวในหน้าหนังสือพิมพ์เมื่อเร็ว ๆ นี้ (20 พ.ย. 2527) ว่า "องค์การอนามัยโลกอินอินกินผงชูรสไม่เป็นอันตราย" นั้น เมื่อสอบถามเจ้าหน้าที่ขององค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้แสดงความสนุกสนานต่อข่าวนี้และจะตอบตามไปยังสำนักงานใหญ่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จากการค้นคว้าอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วพบว่าองค์การอนามัยโลกและองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติยังคงอินอินชอบและพิจารณาว่าดีในการบริโภคผงชูรสอย่างปลอดภัย กล่าวคือ แนะนำให้คนปกติที่ไม่เป็นโรคกินผงชูรสได้ระหว่าง 0-120 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ทั้งนี้รวมถึงเด็กทารก ซึ่งเป็นเรื่องไม่จริงที่อ้างว่า "องค์การอนามัยโลกอินอินกินผงชูรสไม่เป็นอันตราย" อย่างไรก็ตามมีผลิตภัณฑ์ชูรสชนิดอื่นในการโฆษณาต่าง ๆ จากรายงานของสหพันธ์องค์การผู้บริโภคระหว่างประเทศ (ไอโอซียู) ซึ่งกำลังจัดการประชุมระดับโลกครั้งที่ 11 อยู่ที่โอแทวาทันทีขณะนี้ กล่าวไว้ "ทั้ง ๆ ที่มีความเป็นอันตรายจากองค์การอนามัยโลกและองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ แต่บริษัทไอโคโนมิคส์ได้มีผลิตภัณฑ์ชูรสที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย ก็ยังได้โฆษณาชวนเชื่อให้หลงผิดในหน้าหนังสือพิมพ์ เดอะนิวสเตริตส์ไทมส์ (The New Straits Times) และ เดอะสตาร์ (The Star) ของมาเลเซียเมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยการนำเอาข้อมูลเท็จขององค์การระหว่างประเทศดังกล่าวทั้งสองมาใช้ในการโฆษณาของผลิตภัณฑ์ไอโอซียู ประจำภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกที่อินอินต้องยื่นคำประท้วงการโฆษณาดังกล่าวซึ่งได้ยกเลิกไป นอกจากนี้ในรายงานเดียวกันยังได้กล่าวถึงสาเหตุของนางสมจิต จันทร์ฉาย ประธานกลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค ซึ่งตั้งอยู่ที่ 495/44 ซอยอยู่ยอดเนิน ถนนศรีสวัสดิ์วงศ์ กรุงเทพฯ โดยได้กล่าวถึงผลร้ายของการกินผงชูรสตามที่ทราบกันดีอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาการแพ้ที่เรียกว่า กลุ่มอาการโรคไตคาครซิน หรือไฮโดรเรตต์สารของอินโดรม ในประเทศออสเตรเลีย มีเหตุการณ์เกิดขึ้นหลายครั้งที่มีเคสหรือร้ายกับผงชูรสเข้าไปแล้วถึงแก่ความตาย และในประเทศไทยที่เคยได้กักนำวัตถุอันตรายเช่นนี้เกิดขึ้นจากรายงานในวารสาร "เสียงจากผู้บริโภค" ฉบับที่ 2 ปีที่ 4 กุมภาพันธ์ 2524 ของกลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภคพบว่า นางจำเนียรและนางบุญใจ เจ้าของร้านขายยาที่บริเวณลวดอยู่ที่ท่าพระจันทร์ ต้องสูญเสียลูกชายวัย 2 ขวบเพราะกินผงชูรสเข้าไปมากเกินควร

เนื่องจากผงชูรสมีพิษภัยต่อผู้บริโภคบริโภคพิษภัยผลิตอาหารสำหรับเด็กในประเทศที่เจริญแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษ แคนาดา และญี่ปุ่น ต่างล้มครืนใจกันเองงดใช้ผงชูรสผสมในผลิตภัณฑ์ของตน

กล่าวโดยหลักวิชาการแล้วไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น เกี่ยวกับพิษภัยและอันตรายของผงชูรสที่จะมีต่อคนเรากินเข้าไปมากเกินควร ส่วนข้ออ้างอ้างที่ว่าผงชูรสไม่เป็นอันตรายเพราะไม่ซึมผ่านเลือดสมอง และรक्तนั้น ยังเป็นที่ข้องใจของนักวิชาการที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทผู้ผลิตผงชูรสเป็นอย่างมาก เพราะโมเลกุลของผงชูรสมีขนาดเล็กละลายน้ำได้ ซึมเข้าไปในเส้นเลือดได้อย่างแน่นอน แม้แต่มารดาที่กินผงชูรสเข้าไปเพียง 6 กรัม ก็ยังพบผงชูรสในน้ำนมได้ อย่างไรก็ตามกลไกของการเกิดพิษภัยของผงชูรสยังไม่มีการทราบแน่ชัดแต่ที่แน่ ๆ ได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนว่าทำให้สมองเสื่อม สลายเกิดปัญญาอ่อน อวัยวะสืบพันธุ์เสื่อมโทรม ตัวอ่อนตายก่อนคลอด หรือคลอดแล้วพิการแต่กำเนิด เช่นมีสมองอูบูนอกกะโหลกศีรษะ ปากแหว่ง ไม่มีขนตาและขากรรไกรล่าง เป็นต้น ทำให้ตาบอด กระดูกและไขกระดูกไม่เจริญเท่าที่ควร จำนวนโครโมโซมเปลี่ยนแปลงเป็นสาเหตุของโรคมะเร็ง หัวใจเต้นช้า จนถึงกับหยุดเต้น และทำให้เกิดอาการโรคประสาทอย่างแรง เหล่านี้เป็นต้น แต่ประชาชนทั่วไป ๆ ไปโดยเฉพาอย่างยิ่งพ่อค้าแม่ค้าที่ปรุงอาหารเพื่อจำหน่ายตามภัตตาคาร ร้านอาหาร และประชาชนตามชนบท ยังขาดความสำนึกในเรื่องนี้ จึงได้มีการใช้ผงชูรสกันอย่างระบอบและหุ้มเฟือย

ล่าสุด สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงขอขึ้นบันเียบกร้องให้มิฉลากเตือนอันตรายของผงชูรสและบัดนี้กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภคร่วมกับสหพันธ์ไอโอซียูและสหพันธ์สมาคมผู้บริโภคแห่งประเทศไทยมาเลเซียในการแถลงข่าว เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2527 ณ บางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ โอเอทเซ็นทรัลพลาซ่า ได้ร่วมกันเรียกร้องให้ผู้ผลิตผงชูรสฉลากเตือนอันตรายของผงชูรสและห้ามใช้เด็กในการโฆษณา ในทำนองนี้สมาพันธ์ผู้บริโภคของญี่ปุ่นก็ได้ร่วมแถลงต่อต้านการใช้ผงชูรสด้วย

นาย อันวร ฟาซาล ประธานสหพันธ์ไอโอซียู กล่าวว่า "ผงชูรสเป็นสิ่งไม่สะอาดเป็นซ้ำยังมีพิษภัยอันตราย และเป็นสารพิษเปลี่ยนสภาพร่างกายคนเมื่อพิจารณาจากรายงานทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับพิษร้ายในระยะยาวแล้วผู้บริโภคควรระวังกินผงชูรสหมดทุกคน"

(ดร.พิชัย โตวิริยกุล)

14 ธันวาคม 2527

ในวันเดียวกันนั่นเอง ชมรมฯ ซึ่งได้ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการแถลงข่าวใหญ่โดยกลุ่มต่อต้านฯ ก็ได้เตรียมการรับมือไว้แล้วตั้งนั้น ผู้วิจัยในนามชมรมฯ จึงส่งข่าวแจกไปยัง นสพ.ทุกฉบับเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบข่าว 2 ทาง ดังข่าวแจกที่ 1 ดังนี้

ข่าวแจกที่ 1

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๗

กรุงเทพฯ ประเทศไทย

ผู้ผลิตผงชูรสชี้แจง ผงชูรสปลอดภัยและมีประโยชน์

"ผงชูรส หรือ โมโนโซเดียม กลูตาเมต หรือเรียกชื่อย่อว่า เอ็ม เอส จี (MSG) เป็นกรดอะมิโนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของโปรตีน ประเทศไทยได้ใช้ประโยชน์ของผงชูรสเป็นวัตถุดิบปรุงแต่งรสอาหารมานานกว่า ๕๐ ปีแล้ว เช่นเดียวกับในประเทศอื่นๆ" น.ท. ทินกร พันธุ์กระวี ประธานชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทยกล่าว และชี้แจงเพิ่มเติมว่า "ทางชมรมฯ ทราบดีว่า ยังมีอีกหลายคนที่ยังเคลือบแคลงเกี่ยวกับผลกระทบของผงชูรสที่มีต่อสุขภาพ แต่เชื่อว่าทุกคนคงจะได้รับทราบข่าวสารหรือรายงานการศึกษาวิจัยของมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยที่มีชื่อเสียงต่างๆ ที่ได้รายงานเกี่ยวกับความปลอดภัยของผงชูรส ซึ่งรายงานการศึกษาเหล่านั้น ได้สร้างความมั่นใจให้กับรัฐบาลประเทศต่างๆ ทั่วโลกอนุมัติให้ประชาชนบริโภคผงชูรสได้ และคณะกรรมการอาหารและยาของสหรัฐฯ องค์การอาหารและเกษตร องค์การอนามัยโลก แห่งสหประชาชาติ ก็ยอมรับในความปลอดภัย"

"สำหรับประเทศไทยนั้น กระทรวงสาธารณสุขได้เปิดแถลงข่าวแก่สื่อมวลชนเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๗ เพื่อยืนยันการรับรองความปลอดภัยของผงชูรสในฐานะที่เป็นวัตถุดิบปรุงแต่งรสอาหารด้วย"

นอกจากนี้ น.ท. ทินกร ยังกล่าวย้ำว่า "บริษัทผู้ผลิตผงชูรส ไม่เคยสนับสนุนผู้บริโภคให้ใช้ผงชูรสกันอย่างห่มเพื่อย แต่ในทางตรงกันข้าม เรากลับพยายามส่งเสริม แนะนำให้ผู้บริโภคใช้ผงชูรสอย่างถูกต้องในปริมาณที่เหมาะสม ซึ่งจัดพิมพ์ไว้บนด้านหลังของขอบบรรจุ ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์คุ้มค่าที่สุดในปริมาณการใช้เพียงนิดหน่อย"

จะเห็นได้ว่าในปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2527 กลุ่มต่อต้านฯ แม้ว่าจะเพิ่งเริ่มทำกิจกรรมการรณรงค์อย่างจริงจังเมื่อกันยายนปีนี้เอง แต่ก็ประสบความสำเร็จเบื้องต้น เมื่อ สคบ ยอมรับข้อเรียกร้องไปดำเนินการ ประกอบกับสื่อมวลชนหลายสาขาได้ไปร่วมรับฟังการแถลงข่าวในการประชุมสหพันธ์ผู้บริโภคอย่างคึกคัก และแม้ว่าข่าวที่ได้รับการนำเสนอจะเรียบ ๆ ไม่มีสีสันดังที่กลุ่มฯ คาดหมายไว้ ก็ยังนับว่า กลุ่มฯ ได้รับการตอบสนองจากสื่อมวลชนด้วยดี ทำให้กลุ่มฯ มีกำลังใจในการทุ่มเททำกิจกรรมเพิ่มขึ้นและอย่างต่อเนื่องนับแต่ต้น ปี พ.ศ. 2528 ดังนี้

ในเดือนมกราคม 2528 ผู้แทนนักวิชาการจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาเคมี สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยฯ กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค ชมรมผู้บริโภคแห่งสยาม กลุ่มเยาวชนเพื่อผู้บริโภค ชมรมสิ่งแวดล้อมสยาม ได้จัดประชุมแล้วมีความเห็นว่า สมควรเรียกร้องให้บริษัทผู้ผลิตผงชูรสมีความรับผิดชอบต่อสังคมไทย และคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้บริโภค เพราะผงชูรสเมื่อบริโภคมากเกินไปจะเป็นอันตรายได้ ด้วยการให้บริษัทผู้ผลิตมีค่าเตือนบนฉลากตามที่องค์การอนามัยโลกได้ประกาศไว้คือ

1. ไม่ควรรับประทานเกินวันละ 5 กรัม (ประมาณ 2 ช้อนชา) ต่อน้ำหนักตัว 50 กก.
2. ห้ามสตรีมีครรภ์และเด็กทารกรับประทาน

ต่อมา ในวันที่ 20 มกราคม 2528 ในงานสัมมนา "กลุ่มและชมรมเพื่อผู้บริโภค" ที่ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน 124 คน ได้ร่วมลงนามยื่นข้อเรียกร้องให้ผู้ผลิตตีพิมพ์ค่าเตือนบนฉลากดังกล่าวข้างต้นต่อผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2528 ดร.พิชัย ไตวิวิชัย ในนามสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยได้ออกรายการวิทยุศาสตร์ปริทัศน์เรื่อง "ผงชูรส" ทางไทยทีวีสีช่อง 3 กล่าวถึงโทษของการบริโภคผงชูรส

ทางด้านองค์การรัฐ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ) ได้ดำเนินการนำข้อเสนอจากสมาชิกกลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภคกว่า 500 คน ในเรื่องนี้ เข้าสู่

วาระการประชุมประจำเดือนของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2528
ผลการประชุมมีว่าให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาไปพิจารณาข้อเรียกร้อง

ทางด้านชมรมฯ ได้เริ่มกิจกรรมแรกของปี พ.ศ. 2528 ด้วยการที่ผู้วิจัยในนามชมรมฯ ได้
ส่งข่าวแจกเรื่อง "นักวิชาการว่าผงชูรสปลอดภัย" ไปยัง สื่อ นสพ. ฉบับต่างๆ เพื่อแก้ความเข้าใจ
ผิดอันอาจเกิดขึ้นในหมู่ผู้บริโภคจากข่าว "ผงชูรสทำลายสมองและระบบสืบพันธุ์มนุษย์"
ที่ให้โดย สคบ อ้างจากรายงานของ ดร.พิชัย ไตวิวิธญ์ ซึ่งชมรมฯ ก็ได้รับความร่วมมือด้วยดีจาก
นสพ.หลายฉบับ อาทิเช่น ไทยรัฐ สยามรัฐ ฯลฯ ดังข่าวแจกที่ 2 ดังนี้

ข่าวแจกที่ 2

นักวิชาการว่าผงชูรสปลอดภัย

จากการประชุมนานาชาติ เรื่อง "ผงชูรส-วัตถุปรุงแต่งรสอาหาร" ซึ่งจัดโดยกระทรวง
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน วิทยาการต่างชาติ 2 คน คือ ศจ.ดร. ริชาร์ด เอ. เคนนี จาก
มหาวิทยาลัยฮอว์เวิร์ดฮิงตัน และ นพ. ริชาร์ด เจ. เวิร์ดแมน จากเอ็ม ไอ ที สหรัฐอเมริกา กล่าวว่า

มีผู้กล่าวถึง เรื่องความปลอดภัยของผงชูรสอยู่เนืองๆ ทำให้นักวิทยาศาสตร์จำนวนมาก
มากมายทั่วโลกทำการวิจัยเรื่องผงชูรสอย่างกว้างขวาง ดร. เคนนียืนยันว่าสามารถบริโภคผงชูรสโดย
ใช้ปรุงรสอาหารได้อย่างปลอดภัย ไม่มีอันตรายแต่อย่างใด เพราะผงชูรสจะถูกเปลี่ยน(เมตาโบไลซ์)
ทันทีทั้งในระบบทางเดินอาหารและที่ตับ จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงระดับกลูตาเมตในเลือดได้ และทั้ง
ดร. เคนนีและ นพ. เวิร์ดแมนยืนยันว่าผงชูรสไม่สามารถผ่านกลไกขวางกั้นการเข้าสู่สมองได้ (บรัค เบรน-
แบร์ซีเออร์) จึงเป็นไปได้สำหรับเรื่องที่ว่า เป็นอันตรายต่อสมองของผู้บริโภค

สำหรับศาสตราจารย์ ดร. เคนนีกล่าวว่าผงชูรสไม่สามารถผ่านเยื่อรกได้ดังนั้นทารกในครรภ์
จึงไม่เป็นอันตรายแม้ว่าจะรับประทานผงชูรสก็ตาม

ส่วน ดร. กักดี โปธิศิริ แห่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รายงานผลการสำรวจ
ผู้บริโภคผงชูรสกว่า 2,000 ครอบครัวทั่วประเทศพบว่า ผู้ที่มีอาการกัลดาคาร์บิน (ไซนิส เรสตัวรอนด์ ซินโดรม
เช่น แน่นหน้าอก ร้อนวูบวาบ ฯลฯ นั้น ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับอันตรายจากบริโภคผงชูรสเลย และเช่นเดียวกันกับ
การศึกษาของ ศจ.นพ. ริชัย หันโฬจิตร แห่งคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ก็ยืนยันว่า ระดับ
กลูตาเมตในเลือดแม้จะสูงขึ้นหลังจากบริโภคผงชูรสใหม่ๆ แต่ก็ลดลงในที่สุด และไม่ได้เกี่ยวข้องกับอาการ
กัลดาคาร์บินเลย

เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2528 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(อย) แจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค(สคบ)ว่า ไม่มีความจำเป็นจะต้องตีพิมพ์ค่าเตือนบนฉลากผงชูรส เนื่องจาก อย ได้ประกาศให้ผงชูรสเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ ซึ่งทำให้สามารถควบคุมการผลิต คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยทั้งก่อนและหลังการออกสู่ตลาด ตลอดจนควบคุมฉลากและการโฆษณาให้อยู่ในขอบข่ายสมควร อันไม่ก่อให้เกิดผลร้ายแก่ผู้บริโภคจากการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยังไม่พบว่าผงชูรสมีอันตรายต่อทารกและหญิงมีครรภ์ เพราะสารนี้ไม่สามารถซึมผ่านรกจากกระแสโลหิตของแม่ไปสู่ทารกในครรภ์ได้ ส่วนปริมาณการบริโภคผงชูรสที่องค์การอนามัยโลกแนะนำให้ใช้คือวันละ 120 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม หรือประมาณวันละ 6 กรัมสำหรับคนไทยที่น้ำหนักตัวเฉลี่ย 50 กิโลกรัม นอกจากนี้ อย ยังกำหนดให้ผู้ผลิตอาหารทุกชนิดที่ใช้ผงชูรสเป็นส่วนผสมอยู่ด้วยแสดงข้อความว่า ใช้น้ำตาลปรุงแต่งรสอาหารไว้ที่ฉลากเพื่อผู้บริโภคที่ไม่ประสงค์จะบริโภคผงชูรสจะได้หลีกเลี่ยงได้

ดังนั้น อย ขอให้สคบ แจ้งให้กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภคได้เข้าใจข้อเท็จจริงดังกล่าว และ อย ใคร่ขอความร่วมมือจาก สคบ ในการรณรงค์เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ผงชูรสต่อผู้บริโภคให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคโดยรวมด้วย

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบว่าการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แจ้งว่า ไม่จำเป็นต้องกำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสแสดงค่าเตือนที่ฉลากผงชูรส ในวันที่ 12 มีนาคม 2528

ทางด้านชมรมฯ เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2528 ชมรมฯ ทำหนังสือร้องเรียนต่อนายกสมาคมอุตสาหกรรมไทย (สอท) ความว่า นอกจากการรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรสที่ใดกระทำผ่านสื่อสารมวลชน ทั้งนสพ.และโทรทัศน์ โดยผู้นำกลุ่มต่อต้านฯ ดร.พิชัย โทวิวิชัย ตั้งแต่เดือนกันยายน 2527 เป็นต้นมาแล้ว ภาครัฐโดย สคบ ก็ยังเสนอเอกสารข่าวเรื่องอันตรายของผงชูรสตั้งแต่พฤษภาคม 2527 ซึ่งชมรมฯได้ร้องขอความเป็นธรรมต่อรมต.ชาญ มนุธรรม ประธานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งท่านได้มอบหมายให้นายธำรง จำเดิมเมด็จศึก ผอ.สคบ.เป็นผู้ดำเนินการ และกรรมการผู้จัดการ 4 บริษัท ผู้ผลิตผงชูรสก็เคยได้ไปเรียนพบผู้อำนวยการ สคบ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2527 เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยของผงชูรส ตลอดจนเรื่องการเสนอข่าวของสคบ. ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมผลิตผงชูรส ซึ่งผลของการประชุมก็เป็นที่เข้าใจดีด้วยกันทั้งสองฝ่าย

แต่ทาง สคบ.ก็มิได้หยุดยั้งเรื่องการเสนอข่าว มิใช่ที่ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยรรมต.กระทรวงสาธารณสุข(มารุต บุณนาค) และเลขาธิการ ออย(นพ.ชนะ ต่าบุญรัตน์) จะออกข่าวชี้แจงเรื่อง ความปลอดภัยของผงชูรสอยู่เสมอ ๆ

ชมรมฯ ใครขอให้สมาคมอุตสาหกรรมไทย ช่วยเหลือป้องกันความเสียหายของ อุตสาหกรรมผงชูรส ด้วยการร้องขอความเป็นธรรมต่อ รมต.ชาญ มนุธรรม ประธาน สคบ ใน เรื่องที่เสนอข่าวไม่ตรงต่อความจริงเรื่องผงชูรส และขอให้สอช. นำเสนอเรื่องของอุตสาหกรรม ผงชูรสในรายการโทรทัศน์ของ สอช. เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้บริโภคด้วย

ในวันคุ้มครองผู้บริโภค 30 เมษายน 2528 กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค กับสาขาเคมี สมาคมวิทยาศาสตร์ฯ เชิญประชุม ประชาชนผู้บริโภค นักวิชาการ สื่อมวลชน และกลุ่มเอกชน เพื่อการพัฒนา เพื่ออภิปรายและปรึกษาหารือต่อปัญหา ผงชูรส ควรมีฉลากคำเตือนอันตราย หรือไม่ ในวันที่ 27 เม.ย. 28 ณ ห้องประชุมตึกเคมี 2 คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันคุ้มครองผู้บริโภค 30 เมษายน 2528 กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค ร่วมกับสมาคม ชมรม เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และกลุ่มสาธารณสุข 15 กลุ่ม อาทิเช่นสาขาเคมีสมาคม- วิทยาศาสตร์ฯ สมาคมองค์การพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค กลุ่มศึกษาปัญหาฯ ชมรมนักกฎหมาย สิ่งแวดล้อม กลุ่มสาธารณสุขเพื่อชุมชน คณะกรรมการประสานงานองค์การเอกชนเพื่อการสา- ธารณสุขมูลฐาน กลุ่มสาธารณสุขมูลฐานบัวใหญ่ กลุ่มสังคมศาสตร์สาธารณสุขมูลฐานฯลฯ ได้ ยื่นข้อเรียกร้องให้นายมารุต บุณนาค รมว.สาธารณสุขให้ตีพิมพ์คำเตือนบนฉลากผงชูรส ดังนี้

1. ไม่ควรรับประทานเกินวันละ 5 กรัม (ประมาณ 2 ช้อนชา) ต่อน้ำหนักตัว 50 กก.
2. ไม่ควรผสมอาหารสำหรับทารกและหญิงมีครรภ์

3. ระวังอาจเกิดอันตรายอื่น ๆ เช่น อาการแพ้ โรคมะเร็ง สมองอักเสบ อวัยวะสืบพันธุ์ เสื่อมโทรม สายตาคิดปกติ

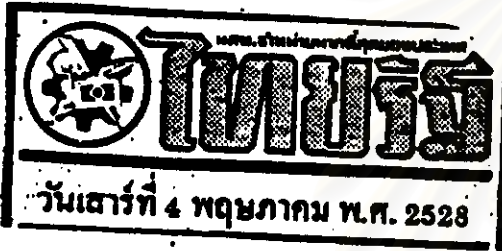
คำร้องขอ ของชมรมฯ ต่อ สอท ได้รับการตอบสนองโดยเมื่อ วันที่ 4 พฤษภาคม 2528 ประธานชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทย นาวาอากาศโททินกร พันธุ์กระวี ได้รับเชิญไป สัมภาษณ์ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ในรายการของสมาคมอุตสาหกรรมไทย โดยมีความโดยสรุป ดังนี้

1. ชมรมผู้ผลิตผงชูรสประกอบด้วยผู้ผลิตรวม 4 บริษัทในประเทศไทย มีกิจกรรมหลักในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับผงชูรสสู่ผู้บริโภคและส่งเสริมการวิจัยด้านอุตสาหกรรมผงชูรส
2. ผงชูรสผลิตในกว่า 10 ประเทศและจำหน่ายในเกือบ 100 ประเทศทั่วโลก
3. ผู้ผลิตและนักวิชาการสาขาเกลือตามेतชาชนย์ ติดต่อกันแลกเปลี่ยนความรู้กันโดยต่างเป็นสมาชิก International Glutamate Technical Committee (IGTC) ซึ่งจัดประชุมประจำปี ทุกปี
4. ผงชูรสไม่เป็นอันตรายต่อสตรีมีครรภ์และเด็ก จากผลการวิจัยที่ได้ดำเนินการติดต่อกันมาหลายปี โดยนักวิทยาศาสตร์นานาชาติที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการต่างๆ
5. องค์การอนามัยโลกถือว่าผงชูรสเป็นวัตถุปรุงแต่งรสอาหารที่มีความปลอดภัยในการบริโภค
6. คณะกรรมการอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกาถือว่าผงชูรสปลอดภัยเช่นเดียวกับวัตถุปรุงรสอาหารอื่นๆ เช่น เกลือ พริกไทย น้ำตาล น้ำส้มสายชู
7. กระทรวงสาธารณสุขญี่ปุ่นอนุมัติให้ใช้ผงชูรสโดยปราศจากข้อจำกัดใดๆ
8. ได้รับใบอนุญาตทะเบียนตำรับอาหารจาก อย
9. ได้รับเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจาก สผอ
10. ที่ญี่ปุ่นมีการผลิตและจำหน่ายผงชูรสมานานกว่า 75 ปี แล้วจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นข่าวลือที่ว่าที่ญี่ปุ่นไม่มีขายจึงไม่จริง
11. ที่ถูกกล่าวหาว่า "บริโภคผงชูรสแล้วตายผ่อนส่ง" ก็ไม่จริง เพราะว่ายังไม่มีใครในโลกนี้ที่ตายเพราะกินผงชูรส

วันที่ 4 พฤษภาคม 2528 หนังสือพิมพ์ได้ตีพิมพ์คำให้สัมภาษณ์ของนายแพทย์ชนะ คำบุญรัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ยืนยันว่าผงชูรสไม่เป็นอันตราย โดยอ้างอิงถึงคำแนะนำขององค์การอาหารและยาเกษตรของสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลกว่า

ผงชูรสไม่ก่อให้เกิดอันตรายแต่อย่างใด หากรับประทานในปริมาณที่เหมาะสม จะไม่มีปัญหาอะไร และเรื่องข้อเรียกร้องให้ผู้ผลิตเขียนคำเตือนบนฉลาก ออย ก็ได้พิจารณาหลายครั้งแล้ว แต่ยังไม่เห็นความจำเป็นจะต้องติด เนื่องจากหลักฐานทางวิชาการก็ได้พิสูจน์แล้วว่า การบริโภคผงชูรสไม่ได้เป็นอันตราย ออย ไม่ได้นั่งนอนใจในอันที่จะคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค และเป็นสิทธิของผู้บริโภคที่จะเลือกใช้หรือไม่ใช้ตามใจชอบ ดังภาพข่าวตัดที่ 16 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 16

ภาครักษาความปลอดภัยในอันตราย

นพ.ระวี ภาณุวัฒน์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับกรณีที่สมาคมวิทยาศาสตร์ได้เสนอให้คณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาออกระเบียบให้มีการควบคุมผงชูรส โดยมีการพิมพ์คำเตือนอันตรายของผงชูรสที่จะเกิดขึ้นต่อผู้รับประทาน และหญิงมีครรภ์ ได้นั้น ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายของผงชูรสนั้นทางสมาคมวิทยาศาสตร์เคยยื่นหนังสือรายงานมาให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเมื่อประมาณ 6 เดือนที่ผ่านมา และทางสำนักงานฯ ได้ชี้แจงไปแล้วว่า ข้อมูลต่าง ๆ ของสมาคมวิทยาศาสตร์เป็นข้อมูลที่ได้ทำการทดลองกับสัตว์ทดลอง โดยวิธีการฉีดผงชูรสเข้าไปในร่างกายสัตว์ทดลอง ซึ่งทำให้เกิดผลที่เป็นอันตรายกับสัตว์ทดลองได้ แต่ในคนซึ่งรับประทานผงชูรสในปริมาณปกติ ไม่ได้เป็นการฉีดเข้าไป ก็จะไม่เกิดอันตรายเช่นที่เกิดในสัตว์ และการทดลองในสัตว์จะนำมาเทียบกับคนไม่ได้ เนื่องจากลักษณะทางชีววิทยาร่างกายของสัตว์และคนแตกต่างกัน แม้แต่การทดลองยาชนิดใหม่ ๆ ซึ่งได้มีการทดลองในสัตว์แล้ว ก็ยังต้องนำมาทดสอบการใช้กับคนในรูปแบบเดียวกันในที่สุด ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้ชี้แจงให้ทางสมาคมวิทยาศาสตร์ทราบแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวง

☆ **มีต่อหน้า 2**

สารบรรณสุข ☆ **ต่อจากหน้า 3**

สารบรรณสุข ไม่ได้นั่งนอนใจในอันที่จะคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนผู้บริโภค ได้ติดตามปัญหาของผงชูรสมาโดยตลอด ก็ยังไม่ปรากฏปัญหาที่เป็นอันตรายกับผู้บริโภค ขอประชาชนอย่าได้มีความสับสนในเรื่องนี้ แต่ก็ไม่สนับสนุนให้ประชาชนใช้ผงชูรสถ้าจะใช้ก็ไม่ควรใช้เกินขนาด คือไม่เกิน 6 กรัมต่อวัน หรือ 1 ช้อนชาต่อน้ำหนักตัว 50 กก. สำหรับการพิจารณาเรื่องการเขียนคำเตือนข้างของผงชูรสนั้นคณะกรรมการอาหารได้พิจารณาหลายครั้งแล้ว เห็นว่าไม่มีความจำเป็น เพราะการบริโภคผงชูรสไม่มีผลในการผ่านเข้าไปในรกของเด็กในครรภ์ และในกรณีที่จะเป็นอันตรายต่อสมองนั้น หลักฐานทางวิชาการพิสูจน์แล้วว่า การรับประทานผงชูรสไม่มีผลเข้าไปสู่เนื้อสมอง

นพ.ระวีกล่าวว่า ผงชูรสนั้นถือเป็นเครื่องปรุงรส

ที่อนุญาตให้จำหน่ายได้ เช่นเดียวกับ น้ำปลา เกลือ และเครื่องปรุงรสอื่น ๆ ที่ทั่วโลกมีการใช้กัน และเป็นเรื่องของประชาชนผู้บริโภคที่จะเลือกใช้หรือไม่ใช้ตามความชอบ

จากการติดตามความเคลื่อนไหวของชมรมทำให้ได้รับทราบข่าวร้ายว่า เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2528 จากแรงกดดันจากหลาย ๆ ด้าน ทั้งกลุ่มต่อต้านฯ องค์การรัฐอันได้แก่ สคบ และ กรรมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สภาผู้แทนราษฎรตลอดจนนักวิชาการอิสระ ทำให้ อย โดย เลขาธิการ อย น.พ.ชนะ คำบุญรัตน์ ต้องรับปากกลุ่มต่อต้านฯว่าจะนำเรื่องข้อเรียกร้องของกลุ่มต่อต้านเรื่องติดฉลากเตือนอันตรายผงชูรสมาพิจารณาในการประชุมของคณะกรรมการอาหาร ของ อย ในต้นเดือนหน้า

นับว่า ชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทย ได้ตกอยู่ในภาวะวิกฤตอย่างแท้จริง เนื่องจาก อย คือ องค์การของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการกำหนดข้อบังคับในเรื่อง ทะเบียนตำรับอาหาร ฉลากอาหารตลอดจนการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์อาหาร รวมทั้งยาและเครื่องสำอาง

ระหว่างวันที่ 7-17 พฤษภาคม 2528 ชมรมฯ ได้ตีพิมพ์ข่าวประชาสัมพันธ์ เรื่อง "คำถาม-คำตอบเกี่ยวกับผงชูรส-วัตถุปรุงแต่งรสอาหาร" ประกอบภาพการ์ตูนขนาดเต็มหน้า ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย และจีน จำนวน 8 ฉบับดังนี้

ไทยรัฐ	ฉบับประจำวัน	7 พฤษภาคม
เดลินิวส์	'	8 พฤษภาคม
บ้านเมือง	'	9 พฤษภาคม
ดาวสยาม	'	10 พฤษภาคม
แนวหน้า	'	13 พฤษภาคม
มติชน	'	14 พฤษภาคม
จีนเสียนยิตเป้า	'	16 พฤษภาคม
ศิรินคร	'	17 พฤษภาคม

ภาพวาดตัดที่ 17

คำถาม-คำตอบ เกี่ยวกับ "พบบุสร" - วัตถุปรุงแต่งรสอาหาร

ถาม 1 ผงชูรสคืออะไร?
ตอบ 1 ผงชูรสคือโซเดียมกลูตาเมตสังเคราะห์ หรือ มีชื่อเต็มเป็นไทยคือ โซเดียมกลูตาเมต ไม่ได้ทำมาจากกระดูกสัตว์แต่ทำมาจากพืช

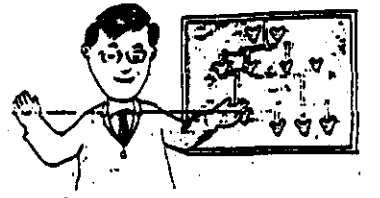
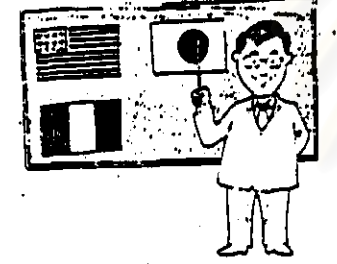
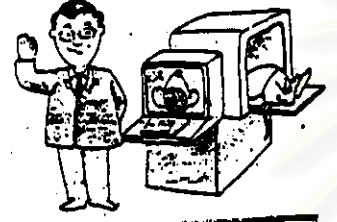
ถาม 2 วัตถุประสงค์ที่ประเทศญี่ปุ่นทำผงชูรสทำมาจากอะไร?
ตอบ 2 ในปี 1909 ประเทศญี่ปุ่นมีผู้คิดค้นผงชูรสโดยผู้คิดค้นคนแรกชื่อว่า โทโมอิชิริว อิโนุเอะ นักวิทยาศาสตร์ชาวญี่ปุ่นคนแรก โดยเขาทำผงชูรสจากสาหร่ายทะเลที่เรียกว่า คิมโบะมิ และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารในร้านอาหารของเขา

ถาม 3 วัตถุประสงค์ที่ประเทศไทยใช้ผงชูรสทำมาจากอะไร?
ตอบ 3 ในปี 1950 ประเทศไทยได้มีโรงงานผลิตผงชูรสขึ้นเป็นครั้งแรกที่เมืองกรุงเทพฯ โดยบริษัทผลิตผงชูรสในประเทศไทยมีชื่อว่า บริษัทผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทย

ถาม 4 วัตถุประสงค์ที่ประเทศไทยใช้ผงชูรสทำมาจากอะไร?
ตอบ 4 ประเทศไทยใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่ม และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร

ถาม 5 ผงชูรสทำมาจากอะไร?
ตอบ 5 ผงชูรสทำมาจากกรดกลูตาเมตสังเคราะห์ และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่ม และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร

ถาม 6 ผงชูรสทำมาจากอะไร?
ตอบ 6 ผงชูรสทำมาจากกรดกลูตาเมตสังเคราะห์ และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่ม และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร

ถาม 7 วัตถุประสงค์ที่ประเทศไทยใช้ผงชูรสทำมาจากอะไร?
ตอบ 7 ประเทศไทยใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่ม และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร

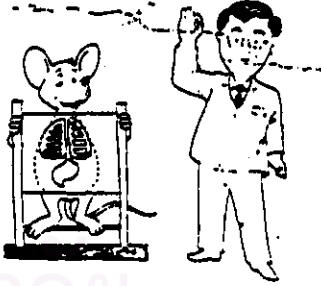
ถาม 8 วัตถุประสงค์ที่ประเทศไทยใช้ผงชูรสทำมาจากอะไร?
ตอบ 8 ประเทศไทยใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่ม และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร

ถาม 9 ผงชูรสไม่อันตรายต่อร่างกายหรือไม่?
ตอบ 9 ผงชูรสไม่อันตรายต่อร่างกายและไม่เป็นพิษต่อร่างกาย และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่ม และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร และใช้ผงชูรสปรุงรสอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารและภัตตาคาร

ถาม 9 ปริมาณการใช้ผงชูรสต่อวัน

สำหรับเด็ก	ประมาณ 2 กรัม	(2/3 ช้อนชา)
ผู้ใหญ่	ประมาณ 2 กรัม	(2/3 ช้อนชา)
ผู้สูงอายุ	ประมาณ 2-3 กรัม	(2/3-1 ช้อนชา)

หากมีข้อสงสัยหรือต้องการ
ทราบรายละเอียดเพิ่มเติม
กรุณาส่งจดหมายไปที่
ตู้ ปณ.ก. ๑๕๙๑
กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

ชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทย

ผลกระทบจากการตั้งวาระสัมพันธภาพของชมรมฯ ต่อสื่อมวลชนและสาธารณชน (Effect of the Agenda Setting) ปรากฏชัดเจน กล่าวคือ เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2528 จากคอลัมน์ "บุคคลในข่าว" หน้า 4 ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เจ้าของคอลัมน์ผู้ใช้นามปากกาว่า "ได้ฝุ่น" ได้ตีพิมพ์ข้อสรุปของคุณ ความปลอดภัยสารพัดของผงชูรส ซึ่งชมรมฯ ทำการโฆษณาตามสื่อมวลชนไปนั้นว่า ไม่ทราบว่าเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุขมาได้อย่างไร และเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528 กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย จัดให้มีการพบปะผู้สื่อข่าว เพื่อแถลงข่าวชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีผงชูรส อันเนื่องมาจากชมรมฯ ลงประกาศขอตรวจสอบความปลอดภัยของผงชูรส เกินความเป็นจริง ทำให้ผู้บริโภคเกิดความสับสน

ชมรมฯ ได้พิจารณาร่วมกันแล้วมีความเห็นว่า กิจกรรมของกลุ่มต่อต้านฯ โดยนักวิชาการที่อ้างชื่อสถาบันคือสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย และระบุตำแหน่งในสถาบันการศึกษาอันมีชื่อเสียงของประเทศคือ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น เป็นผลให้ได้รับความเชื่อถือจากสื่อมวลชน สาธารณชน ตลอดจนองค์การรัฐ (สกบ) (Effective of the Agenda Setting) ซึ่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือก็พิสูจน์ไม่ได้ในเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Fact) อันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมผลิตผงชูรสนั้น สมาคมวิทยาศาสตร์ได้เห็นชอบกับกิจกรรมดังกล่าวหรือไม่อย่างไร หากมิได้เห็นชอบด้วยก็น่าจะมีการตักเตือนเลขานุการของสมาคมฯ ในการทำกิจกรรมดังกล่าวโดย ชมรมฯ ได้ ทำหนังสือลง วันที่ 17 พฤษภาคม 2528 ถึงนายกสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เรื่อง การอ้างชื่อสมาคมวิทยาศาสตร์ ในอันที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผลิตภัณฑ์ "ผงชูรส" ลงนามโดยประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการของบริษัทสมาชิกชมรมฯ ทั้ง 4 ราย

เนื่องจากกลุ่มต่อต้านฯ ได้ส่งบทความเรื่อง "ข้อเท็จจริงกรณีผงชูรส" เผยแพร่ไปยัง
สาธารณชน และสื่อมวลชน ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีได้อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงวิทยาศาสตร์
(Scientific Fact) ชนรมา จึงส่งข่าวแจก เรื่อง "ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผงชูรส" ไปยัง นสพ. ฉบับ
ต่างๆ เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2528 ซึ่งได้รับการตอบสนองด้วยดี โดยได้รับการตีพิมพ์ใน
นสพ.ข่าวพาณิชย์ ดาวสยาม เดลิมีเรียร์ แนวหน้า ข่าวสด สำนักข่าวไทย จีนเสียนยิตเป้า และ
ศิรินคร ดังนี้

ข่าวแจกที่ 3

PRESS RELEASE ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ "ผงชูรส"

ผงชูรสหรือ โมโนโซเดียมกลูตาเมต คือเกลือของกรดกลูตามิก ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ
อย่างหนึ่งของคนตามธรรมชาติในอาหารจำพวกโปรตีน เช่น เนื้อสัตว์ นม และผักบางชนิด การบริโภค
ผงชูรสในปริมาณที่เหมาะสมจึงไม่ก่อให้เกิดอันตรายแต่อย่างใด

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผงชูรสได้กระทำอย่างต่อเนื่องและเป็นเวลายาวนาน จนแน่ใจว่า
ผงชูรสปลอดภัยแก่ผู้บริโภค สำหรับปริมาณที่เหมาะสมในการบริโภคผงชูรสนั้น องค์การอนามัยโลกได้
แนะนำว่า คนปกติสามารถบริโภคผงชูรสได้ถึง ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว ๑ กิโลกรัม หรือประมาณ ๖ กรัม
ต่อวันสำหรับคนไทยโดยทั่วไปซึ่งมีน้ำหนักตัวเฉลี่ยประมาณ ๕๐ กิโลกรัม อนึ่งตามประมวลแห่งสหพันธรัฐ
ข้อบังคับของสหรัฐอเมริกาในส่วนของที่เกี่ยวกับอาหารและยาถือว่าผงชูรสเป็นสารปรุงแต่งรสชาติอาหารซึ่งเป็น
ยอมรับโดยทั่วไปว่าสามารถใช้เจือปนอาหารได้อย่างปลอดภัยเช่นเดียวกับ เกลือ หรือไทย น้ำตาล น้ำส้ม-
สายชูและผงชู

เกี่ยวกับข้อกล่าวหาในฉลาก คณะกรรมการอาหารได้เคยพิจารณาเรื่องนี้และคัดข้อความ
ที่ว่า "ไม่ควรใช้ผสมอาหารสำหรับทารกและหญิงมีครรภ์" ออกไปตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ ทั้งนี้เพราะได้ตรวจสอบ
หลักฐานทางวิชาการทุกอย่างอย่างชัดเจนแล้วว่า ไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับทารกและหญิงมีครรภ์แต่อย่างใด

ผงชูรสเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ ซึ่งผู้ผลิตผงชูรสทุกรายจะต้องขึ้นทะเบียนคำรับอาหารตาม
พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ ของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งทางกระทรวงสาธารณสุขจะทำการควบคุม
คุณภาพให้ได้มาตรฐานโดยให้ผลิตภัณฑ์ที่มีความบริสุทธิ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๘ และมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค
ทั้งก่อนและหลังการวางตลาด ดังนั้นจึงเชื่อได้ว่าผงชูรสที่วางขายตามท้องตลาดที่ขึ้นทะเบียนคำรับอาหารกับ
กระทรวงสาธารณสุขถูกต้องนั้น ปลอดภัยต่อผู้บริโภคอย่างแน่นอน แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีบุคคลบางกลุ่มโฆษณา
"ผงชูรส" อยู่เสมอๆ โดยไม่มีมูลความจริง ทั้งนี้จะด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตามหาทราบได้ อีกทั้งยังกระทำการ
ให้ร้ายป้ายสีหน่วยงานของรัฐบาลหน่วยให้เกิดความเสียหาย ทั้งๆ ที่หน่วยงานเหล่านั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ให้ความ
เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายอยู่แล้ว

ชมรมผู้ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทยจึงใคร่ขอชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นมาเพื่อให้ผู้บริโภค
ได้เข้าใจอย่างถูกต้อง ชนรมา เชื่อว่าผู้บริโภคตลอดจนสื่อมวลชนจะใช้วิจารณญาณที่เป็นธรรมที่จะตัดสิน
ความถูกต้องได้ และคงจะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ผลิตผงชูรสซึ่งเป็อุตสาหกรรมในประเทศไทย ใช้วัตถุดิบ
ในประเทศและแรงงานคนไทยในการผลิต ตลอดจนนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศในการส่งออกผงชูรสไป
จำหน่ายยังต่างประเทศ

เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 สมาคมวิทยาศาสตร์ฯ ร่วมกับกลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้
 บริโภคออกหนังสือเชิญชวนประชาชนและสื่อมวลชนให้ไปฟังการอภิปรายเรื่อง "สนทนาปัญหา
 ผงชูรส" แต่ได้ยื่นป้ายที่หน้ากรมประชาสัมพันธ์ว่าเป็นการอภิปรายเรื่อง "สนทนาปัญหา
 โภชนาการ" เนื่องจากได้ขอให้ห้องประชุมกรมประชาสัมพันธ์ นับเป็นการให้ข้อมูลไม่ตรงกับ
 ความจริงซึ่งสื่อมวลชนได้โจมตีกลุ่มต่อต้านกันหลายฉบับและผู้อภิปรายของสมาคมวิทยาศาสตร์
 ได้มีปากเสียงกับผู้สื่อข่าวโดยกล่าวหาว่าผู้สื่อข่าวเป็นพวกผู้ผลิต ทำให้สื่อมวลชนไม่พอใจกลุ่ม
 ต่อต้านเป็นอย่างยิ่ง และกล่าวขั้วถึงเรื่องนี้อย่างกว้างขวาง ดังภาพข่าวตัดที่ 18 และ 19

ภาพข่าวตัดที่ 18

เตลิมิเรอร์

หน้า ๕

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

ศีลธรรม เข้าไปแก้ครึ่งแต่จะขายหน้าอยู่ๆไป.....● เมื่อวันก่อนอ่านข่าวการต่อต้าน ผงชูรส ที่มีการถกเถียง
 กันระหว่าง ผู้ให้ข่าว กับ ผู้ทำข่าว แล้วมันน่าทุเรศ...การกล่าวหาว่า นักข่าวรับของขาวไปทำข่าว อย่างนั้น
 ...มันอดคิดไม่ได้ว่าผู้แถลงข่าวคงจะมีอะไรอยู่เบื้องหลัง.....● ที่นี้ไม่ได้อิงอยู่ข้าง ผู้ผลิตผงชูรส เพราะ
 โฆษณาสักกระเบียดนั้นก็ไม่ต้องจะมีมาให้...แต่เห็นว่า การต่อต้านอะไรที่มันเกินพอดีไป...บางทีก็อาจจะ
 ไม่ได้ผล นะครับ.....● ถ้าจะว่ากันไป...เรื่อง ผงชูรส นี้ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่าง...ญี่ปุ่น...ฝรั่งเศส หรือ
 แม้กระทั่ง จีน เขาก็ผลิตมาบริโภคกัน...มันเป็นธรรมดา...ไม่ว่า ผงชูรส...เกลือ...เบียร์...บุหรี่ ถ้า บริโภคเกิน
 ต้องการ มันก็ เป็นภัยต่อร่างกายมนุษย์ ภัยกันทั้งนั้น...หรือ ดร.พิชัย โดวิวิชย์ จะเถียงว่า ไม่จริง
● นี่ก็เรื่องของมันมา...เบียร์ เวลาที่มีภาแวงเกือบจะเท่า ค่าแรงขั้นต่ำ อยู่แล้ว...ที่ถูกกว่าใครเขาก็คง

พิษณุ พิมพิวิชัย

ภาพข่าวตัดที่ 19

เนชั่น

หน้า ๑, ๒ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๖๔

**ดร. ยัวะ นักข่าวสาว
ซักถามพิชภัยผงชูรส**

ผงชูรส ทำพิษ นักวิทยาศาสตร์
ยัวะผู้สื่อข่าวสาว ถึงขั้นกล่าวถ้อยคำ
เป็นเชิงคุกคามนักข่าว **อ่านต่อหน้า ๒**

ดร. ยัวะ

คือจากหน้า ๑

เป็นคนของหมัดผงชูรส ไม่อยากที่จะพูดด้วย

ตามที่สมาคมวิทยาศาสตร์รวมกันของกักรพิชภัยพิษของ
หุบริโลก ได้มีมติคัดค้านการใช้ผงชูรสในการประกอบอาหาร เพราะ
เห็นว่าสารเคมีที่อยู่ในผงชูรส เป็นสารที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็น
โรคไต โรคหัวใจ เด็กอ่อน และสตรีมีครรภ์ทั้ง "นางหน้า" เกษณธิดา
ไปแล้ว แต่ต่อมาบรรณทางหมัดผงชูรส ได้ออกข่าวตอบโต้ ว่าผงชูรสไม่

เป็นอันตราย ต่อคน
โรค โดยกระทรวง
สาธารณสุข ได้ อนุมัติ
ให้ชน ทุเรียน คำรับ
อาหาร ไว้อย่างถ้อย
ซึ่ง "นางหน้า" ได้
เสนองานดังกล่าวไป
แล้วอีกเช่นกัน แต่
ปรากฏว่า การ คือ สกน
ทางวิชาการ เกือบ
เรื่องยังไม่ยุติความ
เห็นของฝ่ายไหนเป็น
พิชภัยต่อทุกคน
เมื่อวันที่ ๕.๐๐ น.
วันที่ ๒๒ พ.ค. ดร.
พิชช ใจวิชัยเลขาน
การสมาคมวิทยาศาสตร์
นางวารมย์ จันทรวรร
นาถ สมาคม องค์การ
พิชภัย พิษของหุบริ
โลก นางสมจิต จันท
ธิดา ประธานกลุ่มอาสา
สมัครเพื่อหุบริโลก ได้
นัดผงชูรสไป รับฟัง
คำชี้แจงเกี่ยวกับอันตราย

อ่านต่อหน้า ๑๐

ดร. ยัวะ

คือจากหน้า ๒

ของผงชูรสที่หวังผลจากการประชาสัมพันธ์ ซึ่งในทางตรงกันข้าม
ดร. พิชช ใจวิชัยเลขานทางรมจิตได้อ่านข้อเสียของการใช้โรคชูรส
แล้วว่า การใช้โรคชูรสจะไม่เกิดอันตรายใด ๆ เลยถ้าการบริโภคคน
ในขอบเขตที่พอเหมาะพอควรแต่ในกรณีของหมัดโรคไต โรคหัวใจ หรือ
โรคอื่นใดที่แพทย์สั่งห้ามรับประทานอาหารเค็ม หรือเกลืออย่างหมัดโรคไต
ทารกที่มีอายุอ่อนหรือสตรีมีครรภ์แล้ว ในความผผงชูรสลงใ
อาหาร เพราะอาจเกิดอันตรายได้ และว่าความเห็นดังกล่าวนี้ในทาง
บัญญัติอะไรในทางวิชาการ เนื่องจากเป็นความเห็นของคนอื่นแล้ว

แต่เนื่องจากข่าวเดอากับเรื่องนั้น ได้สร้างความสับสนให้กับประ
ชาชนเป็นอย่างมาก เพราะเนื้อหาข่าวทางวิชาการ และระบคนพิชภัย
โรคชูรสได้ออกข่าวถึงอันตรายของผงชูรส ทางภาครัฐบาลหุบริ
ชอบเก็บเรื่องนั้น ไว้ทั้งหมดเอง ได้ออกข่าวตอบโต้เองทันที
ที่ความ ว่าโรคไตของหมัด ซึ่งได้ลงไปข้างแล้ว ซึ่งผลสรุปของข่าว
ผงชูรสไม่อันตรายใด ๆ กับหุบริโลกอย่างทศวรรษที่ผ่านมา น.ส. รุจิ
พนมมาน ๕ ออชธา ผู้สื่อข่าวของ ๕ สกน. ได้พยายามค้นคว้า
เหล่านี้ออกมา เพื่อให้เป็นเหตุแห่งนางว่า ทางสมาคมวิทยาศาสตร์ และ
สมาคมนักพิชภัยหุบริโลก นั้นในผลตลอดของทางผงชูรสอันตรายมากจน
นักโทษที่ระโทษนี้แจ้งให้ประชาชนได้ทราบอย่างถูกต้อง ไม่ใช่แบบ
คำในหนังสือพิมพ์ที่ ประชาชนสืบค้นกันไปหมดอย่างที่กำลังเป็น

ดร. พิชช กลาวว่า "โรคไตเรื้อรังหลักฐานทางพิชภัยของหมัด
อาจมีแน่นอนที่เรานัดลงออกมาทั้งหมดคือความเรียง งานเรื่องทั้งหมด
ของรฐทศวรรษของ โห้ความเห็นไปอีกแบบหนึ่งนั้นอันนอกเหนือจรรยา
ได้เราเกิดเขาทำอะไรกันอยู่" พร้อมกันนั้นได้กลาวว่า สกนภาค
วิฑูรย์ทางครนตลงออกมาทั้งหมดนักคิดว่าจะหาวิธีทางสมา
การเองเพื่ออะไร พร้อมกับขอคำเตือนปฏิบัติการณ์เหล่านี้

น.ส. รุจิมา ได้พยายามค้นหาหาคือบทหนึ่งซึ่งคือไปอีก ได้สร
ความไม่พอใจให้กับ ดร. พิชช เป็นอย่างอง ถึงกับพูดให้เห็นว่า "ค
ไม่อาจจะหาค้นคว้า หมัดผงชูรสมีอันตรายต่อในวง
กว้างๆหลายวงการ และหมัดโรคไตอาจเป็นพวกโรค" แล้วผลผผงช
จากหมัดผงชูรสไป

ในวันที่ 1 มิถุนายน 2528 นสพ.แนวหน้าได้ทำการสัมภาษณ์ศาสตราจารย์นายแพทย์ วิชัย ตันไพจิตร หัวหน้าหน่วยโชนวิทยาและชีวเคมีทางการแพทย์ ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะ แพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งได้ตีพิมพ์เป็นสารคดีศึกษาเรื่อง "ผงชูรส" : เพิ่มสาร อาหารหรือบั่นทอนสุขภาพ" ซึ่งนายแพทย์วิชัย ได้ตอบคำถามของผู้สื่อข่าวโดยสรุปว่า ผงชูรส หรือกลูตาเมตและมีเกลือเป็นส่วนประกอบอยู่ด้วยจึงเรียกว่า โมโนโซเดียมกลูตาเมต คือสารที่ ประชาชนทั่วไปนำมาใช้ปรุงอาหารในชีวิตประจำวันเนื่องจากสามารถเพิ่มรสชาติอาหารให้ อร่อยขึ้นได้ สำหรับปริมาณที่เหมาะสม คณะกรรมการอาหารขององค์การอนามัยโลกแนะนำว่า คนปกติทั่วไปสามารถกินผงชูรสได้ตั้งแต่ 0 -120 มิลลิกรัมต่อวันต่อน้ำหนักตัวเป็นกิโลกรัม เช่นถ้าเราหนัก 50 กิโลกรัมก็กินผงชูรสได้ 6 กรัมต่อวัน ทำไมจึงเป็น 0 มิลลิกรัม ก็เพราะว่าเขา ไม่ได้บังคับให้กิน ใครไม่อยากจะกินก็ได้ไม่เป็นไร เพราะสารกลูตาเมตเป็นกรดอะมิโนชนิดหนึ่งที่ ร่างกายสร้างเองได้ จะไม่กินก็ได้ และถ้ากินในขนาดปกติก็ไม่เกิดอันตรายแก่อย่างใด คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี เคยทำการศึกษาวิจัยร่วมกับคณะกรรมการอาหารและ ยา กระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับเรื่องผงชูรส 2 เรื่อง คือ ศึกษาว่า คนไทยมีการบริโภคผงชูรส วันละเท่าใด ก็พบว่าโดยเฉลี่ยคนไทยรับประทานผงชูรสในขนาด 1.5 กรัมต่อวันในผู้ใหญ่ และเรื่องที่ว่าบริโภคผงชูรสแล้วเกิดอาการร้อนวูบวาบที่หน้า แ่นหน้าออก และอาการคล้ายเหน็บ ชาที่เรียกว่ากลุ่มอาการกัตตาคารจีนหรือ Chinese Restaurant Syndrome (CRS) เนื่องจาก คนแรกที่ปรากฏอาการนี้ไปรับประทานอาหารที่กัตตาคารจีนที่มีการใส่ผงชูรสในอาหารนั้น จาก การศึกษาต่อมา ในต่างประเทศหลายที่ก็พบว่าผงชูรสไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดอาการดังกล่าว แต่อาจเกิดจากการอื่นก็ได้ เช่น เครื่องเทศหรืออาหารอื่น ๆ ก็ทำให้มีอาการได้เหมือนกัน จึง สรุปว่า CRS ที่เคยโทษว่าเกิดจากผงชูรสคงไม่ใช่

ที่คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีเองเคยศึกษาโดยเอาคนปกติมารับประทาน อาหารที่เขา กินปกติโดยใส่ผงชูรส และไม่ใส่ผงชูรส แล้วศึกษาดูว่ามีอาการ CRS หรือเปล่า ผล ปรากฏว่าไม่พบข้อแตกต่างระหว่างการกินอาหารที่เติมกับไม่เติมผงชูรสไม่เกิดอาการแม้ว่า ขนาดของผงชูรสที่ใช้ในการศึกษาสูงถึง 3 กรัมต่อมือ

ส่วนเรื่องกินผงชูรสแล้วจะไปเพิ่มปริมาณโซเดียมซึ่งถ้าบริโภคมากเกินไปอาจเป็นสาเหตุ สำคัญให้เกิดโรคความดันโลหิตสูงนั้น ต้องเข้าใจว่าในอาหารธรรมชาติของเราทุกวันนี้ ตัวที่ให้ โซเดียมคือเกลือแกงที่เราใช้ปรุงอาหาร ไม่ว่าจะเป็นสภาพเกลือเม็ดหรือเกลือป่นหรือน้ำปลา และ

ในเกลือแกง 100 ส่วนจะมีโซเดียมอยู่ 43 ส่วน แต่ในผงชูรส 100 ส่วน จะมีโซเดียมเพียง 12 ส่วน ซึ่งก็เป็นข้อแตกต่างที่ชัดเจน

ผงชูรสเป็นสารปรุงแต่งรสอาหารตัวหนึ่งที่ได้มีการศึกษาวิจัยกัน อย่างกว้างขวาง เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีโดเร็คเตอร์ท่านหนึ่งของสำนักงานอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกาได้มาบรรยายที่ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีเรื่อง ความปลอดภัยของอาหาร ก็ได้ยืนยันว่า “ผงชูรส ปลอดภัย” แต่มีข้อแม้ว่าให้กินในปริมาณพอเหมาะ เพราะถ้ากินเกินขนาด ไม่ว่าจะสารอะไรก็มีโทษทั้งนั้น

น.พ.วิชัย ได้สรุปว่า การที่จะใช้ผงชูรสหรือไม่นั้นเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล การเติมผงชูรสในขนาดพอเหมาะสามารถช่วยชูรสอาหารเหมาะกับคนที่มีเวลาจำกัดในการปรุงอาหาร หากใช้มากเกินไปจนอาจเสียเงินโดยใช่เหตุ

ในการประชุมของคณะกรรมการอาหารของ ออย เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2528 มีการพิจารณาวาระ “ควรมีกำหนดค่าเตือนอันตรายบนฉลากผงชูรสหรือไม่” แต่ยังไม่สามารถลงมติในการประชุมครั้งนี้

ชมรมฯ เอง ก็ได้ดำเนินการทำกิจกรรมด้วยการนำเสนอข่าวสารด้านความปลอดภัยของการบริโภคผงชูรส ผ่านสื่อมวลชนไปยังสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันอย่างแท้จริง โดยชมรมฯ ได้ แจกข่าว เรื่อง “สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและหลักฐานทางวิชาการ เรื่องการใช้ผงชูรสเป็นสารปรุงแต่งรสอาหาร โดยโครงการบัณฑิตศึกษา สาขาพิษวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล” ให้แก่สื่อมวลชนทุกสาขา เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2528 ตามข่าวแจกที่ 4 ดังนี้

Press Release

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและทัศนคติทางวิชาการ

เรื่อง การใช้ผงชูรส (Monosodium glutamate) เป็นสารปรุงแต่งรสอาหาร (flavor enhancer)

โดย โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาเคมีวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล

ผงชูรส (Monosodium glutamate, MSG) เป็นสารที่ไว้ในการปรุงรสอาหาร ซึ่งได้มีการศึกษาวิจัย เพื่อค้นหาความเป็นพิษอย่างกว้างขวาง

สำหรับผงชูรสนั้น ในการทดลองเพื่อให้เกิดความเป็นพิษจำเป็นต้องใช้ปริมาณผงชูรสที่สูงกว่าระดับที่ใช้ผสมอาหารหลายเท่า และใช้วิธีการที่มีผลจากธรรมชาติ เช่น โดยการฉีดเข้าช่องท้อง หรือใส่ท่อเข้ากระเพาะโดยตรง วิธีการเช่นนี้เป็นที่ยอมรับว่าจะทำให้ความเป็นพิษของสารสูงขึ้นมาก แม้แต่สารซึ่งคนทั่วไปคิดว่าไม่มีพิษ เช่น เกสรแมงกั๊กสามารถจะทำให้แสดงอาการพิษได้ถ้าใช้วิธีการเหล่านี้ในขนาด (dose) ที่สูงมาก

ดังนั้น ในการที่จะนำเอาข้อมูลทางวิชาการ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยอย่างซับซ้อนมาเป็นเครื่องตัดสินว่า ผงชูรส เมื่อไว้เป็นสารปรุงแต่งรสอาหารจะมีพิษต่อสุขภาพหรือไม่นั้น จำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบและอาศัยหลักวิชาการทางพิษวิทยาเพื่อวินิจฉัยข้อมูลเหล่านี้โดยนักวิชาการทางพิษวิทยาโดยเฉพาะ เนื่องจากนักวิชาการในสาขาวิชาอื่นไม่สามารถจะสังเกตเห็นความซับซ้อนของการวิจัยได้ และจะทำให้เกิดความ

ไปในทางที่ผิด

คณะกรรมการวิชาการของโครงการบัณฑิตศึกษาทางพิษวิทยา ได้ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลทางวิชาการในเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นว่า

1. การใช้ผงชูรสเป็นสารปรุงแต่งรสอาหาร โดยผสมใส่ในอาหารในปริมาณที่องค์การอาหารและเกษตร/องค์การอนามัยโลก (FAO/WHO) แนะนำไว้ คือ 120 mg/kg body weight หรือประมาณ 6 gm ในคนทั่วไปนั้น ไม่มีรายงานที่แสดงว่ามีพิษต่อร่างกายอย่างไร
2. การทดลองในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่คล้ายกับคน เช่น ลิง หนูว่า ผงชูรสไม่สามารถจะแทรกซึมผ่านรกได้ ดังนั้นการใช้ผงชูรสในหญิงมีครรภ์นั้น กอตามเหตจากแม่ ไม่ควรจะผ่านรกเข้าไปในทารกได้
3. ไม่ปรากฏว่ามีรายงานทางวิชาการที่แสดงให้เห็นว่า การใช้ผงชูรสในขนาดที่แนะนำดังกล่าวข้างต้น เมื่อผสมในอาหารทำให้เกิดอันตรายต่อเด็กแรกเกิดหรือสัตว์เลี้ยงในสัตว์ทดลอง

คณะกรรมการพิจารณาข้อมูลทางวิชาการที่ระบอบางจนถึงปัจจุบันแล้ว เห็นว่าการใช้ผงชูรสเป็นสารปรุงรสอาหารในปริมาณที่แนะนำไว้ อยู่ในข่ายที่ปลอดภัย จึงสอดคล้องกับการวินิจฉัยขององค์การอาหารและยา (FDA) แห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นองค์การที่ควบคุมการใช้สารเคมีในอาหารซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก และของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ที่เคยให้ใช้ผงชูรสเป็นสารผสมในอาหารเพื่อปรุงรสอาหารได้

เนื่องในวันสิ่งแวดล้อมโลก 5 มิถุนายน 2528 กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภค ได้จัด นิทรรศการเรื่อง "ข้อเท็จจริงกรณีผงชูรส" และร่วมอภิปรายในหัวข้อ "ความสัมพันธ์ของรัฐบาล ธุรกิจ และองค์กรเอกชน" ณ ห้องประชุมคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ 11 มิถุนายน 2528 อย. ได้เปิดการแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนเรื่อง "สรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผงชูรส" ว่าการรับประทานในปริมาณที่เหมาะสมก็จะปลอดภัย ที่นักวิชาการว่าอันตราย นั้น เป็นผลการทดลองกับสัตว์ทดลอง ด้วยวิธีการฉีดเข้าใต้ผิวหนังด้วยปริมาณเข้มข้น มิใช่ด้วยวิธีการบริโภคโดยการผสมอาหารเหมือนมนุษย์ จึงนำมาเปรียบเทียบกันมิได้ อย. ได้ออกประกาศกระทรวงตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522 ให้ผงชูรสเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ ซึ่งต้องมีความบริสุทธิ์สูงถึงร้อยละ 99

วันที่ 12 มิถุนายน 2528 ชมรมฯ โดยประสานและกรรมการผู้จัดการ 4 บริษัทสมาชิก พร้อมด้วยผู้วิจัย ได้เข้าพบนายกสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ดร. ก้าวจิต มงคลกุล เพื่อขอความเป็นธรรม กรณีกรรมการและเลขานุการสมาคมฯ ทำการรณรงค์ต่อต้านผงชูรส อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมผงชูรสของประเทศไทย พร้อมกับขอสำเนาเอกสารทางวิชาการที่ระบุอันตรายของการบริโภคผงชูรสจำนวน 100 รายการที่เลขานุการสมาคมฯ อ้างต่อสาธารณชน ซึ่งนายกสมาคมยินดีจะมอบให้ ซึ่งในตอนปลายของวันเดียวกันนี้ ชมรมฯ ได้ส่งเจ้าหน้าที่มาขอรับสำเนาเอกสารดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธจากคณะกรรมการสมาคมฯ

วันที่ 13 มิถุนายน 2528 นายแพทย์ชนะ คำบุญรัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา แจ้งให้กลุ่มต่อต้านฯ ทราบว่า ผลการพิจารณาเรื่อง การตีพิมพ์ค่าเดือนนมเนอลากผงชูรส จะทราบต้นเดือน กรกฎาคม 2528 ว่าจะต้องมีการตีพิมพ์ฉลากค่าเดือนหรือไม่

วันที่ 25 มิถุนายน 2528 ชมรมฯ โดยกรรมการผู้จัดการบริษัทผู้ผลิตผงชูรสทั้ง 4 แห่ง เข้าพบนายกสมาคมอุตสาหกรรมไทย นายพงศ์ สารสิน เพื่อชี้แจงเพิ่มเติมจากหนังสือขอความเป็นธรรมของชมรมฯ ซึ่งได้ยื่นเสนอไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว

วันที่ 26 มิถุนายน 2528 นายกสมาคมอุตสาหกรรมไทยทำหนังสือถึง รมว. สาธารณสุข นายมารุต บุญนาค ของแสดงความคิดเห็น ใน 2 ฐานะคือ

1. ในฐานะนายกสมาคมอุตสาหกรรมไทย ซึ่งต้องปกป้องอุตสาหกรรมการผลิตผงชูรส ซึ่งผู้ผลิตทั้ง 4 บริษัท เป็นสมาชิกสมาคม ซึ่งดำเนินธุรกิจถูกต้องแต่ต้องได้รับความเสียหายจากการต่อต้านอย่างไม่เป็นธรรม

2. ในฐานะกรรมการอาหาร ของ ออย ผงชูรสได้รับการรับรองจากองค์กรที่มีหน้าที่ดูแลโดยตรงคือ องค์การอนามัยโลก และ ออย. สหรัฐอเมริกา ว่าปลอดภัยกับการบริโภคและได้ผลิตจำหน่ายใน 100 กว่าประเทศทั่วโลกมานานกว่า 75 ปีแล้ว และยังมีประเทศใดในโลกกำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสติดฉลากเตือนอันตราย

ในแง่อุตสาหกรรมผู้ผลิตผงชูรสใช้วัตถุดิบคือโมลาสจากอ้อยและแป้งมันสำปะหลังถึง 15% ของผลผลิตทั่วประเทศ จ้างแรงงานไทยมากกว่า 1500 คนและเสียภาษีให้รัฐมากกว่า 200 ล้านบาทต่อปี ดังนั้นการกำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสระบุฉลากเตือนอันตรายจะไม่เกิดประโยชน์แก่ฝ่ายใดนอกจากความหวาดระแวงจากผู้บริโภค ตราบใดที่ประเทศอื่น ๆ ยังไม่ผลิตจำหน่าย และองค์กรต่างๆ ยืนยันรับรองความปลอดภัย ตนก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องติดฉลากเตือน ขอให้ รมว. เสนอความคิดเห็นของตนในที่ประชุมกรรมการอาหารในวันที่ 1 กรกฎาคม ซึ่งจะพิจารณาวาระเรื่องผงชูรส และตนไม่อาจเข้าร่วมประชุมได้เนื่องจากต้องเดินทางไปต่างประเทศ และใครขอให้พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ผลิตผงชูรสด้วย

ในที่สุดวันสำคัญของทั้งสองฝ่าย คือ กลุ่มต่อต้านฯ และ ชมรมผู้ผลิตผงชูรสฯ ก็มาถึงอีกวาระหนึ่ง คือวันที่ 1 กรกฎาคม 2528 คณะกรรมการอาหารของ ออย ได้ประชุมพิจารณาเรื่อง กำหนดคำเตือนอันตรายบนฉลากผงชูรส แต่ยังไม่เป็นมติ

วันที่ 24 กรกฎาคม 2528 ประธานคณะกรรมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมสภาผู้แทนราษฎร จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหนังสือร้องเรียนให้ผู้ผลิตผงชูรสมี

ฉลาดค่าเดือนเกี่ยวกับปริมาณการใช้ใน 1 วัน และข้อห้ามมิให้ผสมสารนี้ในอาหารสตรีมีครรภ์ และทารก และอันตรายอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยเชิญตัวแทนจากกลุ่มร้องเรียน สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค นักวิชาการ จากมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อนำผลจากที่ประชุมไปผลักดันการตัดสินใจของ อย. เนื่องจากคณะกรรมการเห็นด้วยกับข้อเรียกร้องของกลุ่มต่อต้านฯ ดังภาพข่าวตัดที่ 20 ดังนี้

ภาพข่าวตัดที่ 20

วันศุกร์ที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2528 ปีที่ 8 ฉบับที่ 2700 ราคา 3 บาท

หน้า 2 ในประเทศ มติชน

อาคม สรสุชาติ

เสนอพิมพ์บนซอง เตือนคนที่อง-เด็ก งดกิน“ผงชูรส”

กรรมการการสาธารณสุขเสนอให้ ผู้ผลิตผงชูรสพิมพ์ค่าเดือนไม่ควร ใช้ผงชูรสกับหญิงมีครรภ์-ทารก นายแพทย์อาคม สรสุชาติ ส.ส. กทม.พรรคประชาธิปัตย์ ประชานคณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สภาผู้แทนราษฎรเปิดเผยผลประชุม กรรมการฯ เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคมนี้ว่า กรรมการได้พิจารณา หนังสือของกลุ่มอาสาสมัคร เพื่อผู้บริโภคที่ขอให้หาทาง ป้องกันการใช้ผงชูรสในทางที่ไม่ ถูกต้อง โดยได้เชิญตัวแทนของ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องคือ ตัวแทนกลุ่มนักวิชาการ ผู้แทน คณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในการนี้กรรมการได้สรุปผลทดลองของนักวิชาการ ในประเทศไทยและผลการค้นคว้าของกรมการร่วมระหว่าง องค์การอนามัยโลกกับองค์การอาหารและการเกษตร รวมถึงของคณะกรรมการอาหารและยา

ของสหรัฐ ซึ่งยืนยันว่าจนถึงขณะนี้ ผงชูรสยังไม่สามารถทำให้เกิดอันตรายที่แท้จริงต่อผู้ที่เสพ ในปริมาณปกติ นายแพทย์อาคมกล่าวว่า ที่ประชุมมีมติเห็นสมควรให้ฉลาก ชูรสต่อประชาชน กรรมการฯ มีความเห็นว่าไม่เป็นการเสียหาย ถ้าโรงงานผลิตผงชูรสจะตีพิมพ์ค่า เดือนไว้บนซองว่าไม่ควรใช้ผงชูรส กับหญิงมีครรภ์และทารก ควรใช้ ในจำนวนที่เหมาะสมคือไม่เกิน 120 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน ซึ่งสำหรับคนทั่วไป ซึ่งมีน้ำหนักเฉลี่ย 50 กิโลกรัม ไปได้ไม่เกิน 6 กรัม หรือ 1 ช้อนชาต่อวัน นายแพทย์อาคมกล่าวว่า นอกจากนี้กรรมการจะเสนอให้คณะกรรมการอาหารและยาซึ่งจะมีการ จัดสัมมนาในวันที่ 5 สิงหาคม ที่พิจารณาปัญหาการใช้สารเจือปน อาหารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นผงชูรส บอแรกซ์ สัมผัสอาหาร

วันที่ 20 สิงหาคม 2528 ออย ได้ส่งหนังสือเชิญมายังคุณกรณี ให้มาให้คำชี้แจงและ
นำเสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการอาหารของ ออย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชมรมฯ ได้รับหนังสือเชิญจาก ออย ให้ส่งผู้แทนชมรม 1 คน มาให้คำชี้แจงและนำเสนอ
ข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเรื่องผงชูรส ในการประชุมของคณะกรรมการอาหาร ในวันที่ 27 สิงหาคม
เนื่องจากสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยฯ ได้ร้องเรียนมายัง ออย เกี่ยวกับการแสดงค่า
เดือนในฉลากผงชูรส และคณะกรรมการอาหารเห็นควรจะได้รับฟังข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้ผลิต
เพื่อประกอบการพิจารณา

สมาคมวิทยาศาสตร์ฯ ก็ได้รับหนังสือเชิญจาก ออย ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2528 เช่นกัน
โดยให้ส่ง ผู้แทนสมาคมฯ ไปหนึ่งคน มาให้คำชี้แจงและข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับผงชูรสในการ
ประชุมของคณะกรรมการอาหาร ในวันที่ 27 สิงหาคม เพื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องของสมาคมฯ
ให้กำหนดค่าเดือนฉลากผงชูรส

วันที่ 27 สิงหาคม 2528 วันสิ้นสุดกรณีร้องคัดค้านการบริโภคมผงชูรส ซึ่งได้ดำเนิน
ต่อเนื่องมาเป็นเวลายาวนานถึง 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2524 ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2528 เนื่องจากในวัน
นี้คณะกรรมการอาหารของ ออย จะได้ทำการพิจารณากำหนดค่าเดือนอันตรายของกลุ่มต่อต้านฯ
ที่เสนอให้ ออย กำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสติดฉลากค่าเดือนอันตรายบนฉลากผงชูรส ว่าสมควรจะ
กำหนดฉลากตามข้อเรียกร้องหรือไม่ หลังจากได้ฟังคำชี้แจงและการนำเสนอข้อมูลจากทั้งสอง
ฝ่ายแล้ว โดย ออย ได้ให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย ด้วยการเชิญให้สมาคมวิทยาศาสตร์ฯ ใน
พระบรมราชูปถัมภ์ ผู้เรียกร้อง ส่งผู้แทนหนึ่งคนเข้าชี้แจง และเชิญผู้แทนหนึ่งคนจากชมรมผู้
ผลิตผงชูรสแห่งประเทศไทยเข้าชี้แจงด้วยเช่นกัน โดยจัดให้ผู้แทนจากสมาคมวิทยาศาสตร์ฯ เข้า
ชี้แจงก่อน จบแล้วจึงเชิญให้ผู้แทนจากชมรมผู้ผลิตผงชูรสฯ เข้าชี้แจงเป็นอันดับต่อไป

สมาคมวิทยาศาสตร์ฯ ส่ง ดร.พิชัย ไตวิวิชนี เป็นผู้แทนสมาคมฯ โดยมีกลุ่มอาสาสมัคร
เพื่อผู้บริโภคขอเป็นผู้ติดตามเข้ารับฟังการชี้แจง ในที่ประชุมด้วย ซึ่ง ดร.พิชัย ไตวิวิชนี ได้นำ
เสนอข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายของผงชูรสโดยอ้างอิงงานวิจัยของนักวิจัยต่างชาติและบางส่วนของ
นักวิจัยไทย ต่อคณะกรรมการอาหารกว่า 100 รายการ ซึ่งผลงานวิจัยเหล่านั้น รวมถึงการวิจัยที่

ให้ผงชูรสในสัตว์ทดลองด้วยการฉีดเข้าในตัวสัตว์ทดลองในปริมาณเข้มข้น ซึ่งจะให้ผลแตกต่างจากการผสมผงชูรสในปริมาณปกติในอาหารของสัตว์ทดลอง รวมทั้งข้อมูลที่ปรากฏจากหลักฐานยืนยันในกรณีที่ว่าเด็กอายุ 2 ขวบตาย เนื่องจากการบริโภคผงชูรสด้วยการนำขนมครกมาจิ้มผงชูรสกินด้วยเข้าใจผิดว่าเป็นน้ำตาลทราย เป็นต้น

ทางด้านชมรมผู้ผลิตผงชูรสฯ ได้ส่งประธานชมรมฯ นวาวาภาศโททินกร พันธุ์ระวี เป็นผู้แทนชมรมฯ ในการเป็นผู้ชี้แจงข้อมูลต่อคณะกรรมการอาหาร ดังรายละเอียดตามข้อมูลข่าวแจกและคำชี้แจงต่างๆของชมรมฯ ที่ได้นำเสนอผ่านสื่อมวลชน ไปสู่สาธารณชนและทางราชการทั้งในด้านอุตสาหกรรมการผลิต คุณภาพมาตรฐาน การรับรองความปลอดภัยจากองค์กรต่างๆของโลก ตลอดจนงานศึกษาวิจัยสนับสนุนโดยนักวิทยาศาสตร์นานาชาติอันเป็นคำตอบต่อทุกประเด็นที่กลุ่มรณรงค์ต่อต้านฯ ได้กล่าวหา ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอมาแล้วตอนต้นของบทนี้แล้ว

หลังจากคณะกรรมการอาหารได้ฟังคำชี้แจงจากทั้งสองฝ่ายเสร็จสิ้นลงแล้ว ก็ได้มีการลงมติว่า “ไม่มีความจำเป็นที่ผู้ผลิตผงชูรสต้องตีพิมพ์ฉลากคำเตือน เนื่องจากไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เพียงพอเกี่ยวกับอันตรายของผงชูรส”

วันที่ 28-29 สิงหาคม 2528 หนังสือพิมพ์รายวันเกือบทุกฉบับตีพิมพ์ผลการพิจารณาของคณะกรรมการอาหารของ อย จากการประชุม เมื่อวานนี้ เกี่ยวกับผงชูรสว่า ยังไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องตีฉลากเตือนอันตรายผงชูรส เนื่องจากไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เพียงพอเกี่ยวกับอันตรายของผงชูรส ดังภาพข่าวตัดที่ 21

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มติชน

วันที่ 29 สิงหาคม 2528 หน้า 2

ชี้ขาดผู้ผลิตผงชูรสไม่จำเป็น ปิดฉลากเตือนการใช้บนซอง

ชี้ขาดแล้วว่าไม่จำเป็นต้องให้ผู้ผลิตผงชูรสปิดฉลากเตือนอันตรายของผงชูรสของ ปรระณคณะกรรมการอาหารและยาอันตัดสินใจอย่างรอบคอบที่สุด นายแพทย์บรรดศิริหาญชัย รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ในฐานะประธานคณะกรรมการอาหารและยาเปิดเผยผลการประชุมคณะกรรมการอาหารและยาเมื่อวันที่ 27 สิงหาคมที่ผ่านมาเพื่อพิจารณาชี้ขาดกรณีจำเป็นจะต้องมีการปิด

ฉลากคำเตือนอันตรายของผงชูรสบนซองของผงชูรสหรือไม่ว่า คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า จากข้อมูลที่ได้รับมาทั้งหมดไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องให้ผู้ผลิตผงชูรสเขียนคำเตือนลงบนฉลาก เนื่องจากไม่มีข้อบ่งชี้และหลักฐานที่ชัดเจนพอที่แจ้งให้เห็นถึงพิษของผงชูรสในทางวิทยาศาสตร์ และไม่มีประเทศไหนที่บังคับให้ผู้ผลิตต้องกระทำเช่นนั้น ไม่ว่าจะเป็

สหรัฐหรือญี่ปุ่นซึ่งมีการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเต็มที่ นอกจากนั้นทางกระทรวงสาธารณสุขก็ได้เตือนประชาชนอยู่อย่างสม่ำเสมอว่าไม่การใช้ผงชูรสเกินกว่าเหตุ

“ทุกคนที่เป็นคณะกรรมการหรือหน่วยงานไหนก็ตามต่างปรารถนาดีต่อประชาชน การที่จะ

ทำอะไรต้องทำไปอย่างมีเหตุมีผล การพิจารณาตัดสินครั้งนี้เป็นการกระทำอย่างรอบคอบที่สุด ไม่ได้เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้เพราะว่าการที่จะทำอะไรให้อีกฝ่ายเสียหายเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำ”

บริการ
มหาวิทยาลัย

เนื่องจากกรณีรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรสเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องเป็นเวลายาวนานถึง 5 ปีเต็ม มีเหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้นมากมายจากกิจกรรมของกลุ่มต่อต้านฯ และชมรมผู้ผลิตฯ ดังลำดับเหตุการณ์ที่ได้นำเสนอมาแล้ว ผู้วิจัยจึงขอสรุปเหตุการณ์และทำการวิเคราะห์ผลของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไป โดยอาศัยรูปแบบของ CPM (Critical Part Method) เพื่อนำเสนอให้เห็นว่าจุดใดที่นำไปสู่ภาวะวิกฤต และแสดงให้เห็นกระบวนการสื่อสารมวลชนที่ชมรมผู้ผลิตฯ ได้นำมาปฏิบัติในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อจัดการภาวะวิกฤต เหตุผลในการดำเนินการ และผลที่ได้รับ โดยนำเสนอด้วยแผนภูมิ PERT (Program Evaluation and Review Technique)

การนำเสนอจะเป็นไปในลักษณะที่เสนอแผนภูมิ PERT แสดงภาพรวมกิจกรรมที่ทั้งสองฝ่ายได้ดำเนินการนับตั้งแต่เริ่มต้นการรณรงค์ต่อต้านในปี พ.ศ. 2524 จนนำไปสู่ภาวะวิกฤตตลอดจนการแก้ไขภาวะวิกฤต จนหลุดพ้นจากภาวะวิกฤตในปี พ.ศ. 2528

จากนั้นจึงนำเสนอด้วยแผนภูมิ PERT แสดงกิจกรรมในแต่ละปี ที่ทั้งสองฝ่ายได้ดำเนินการไป ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

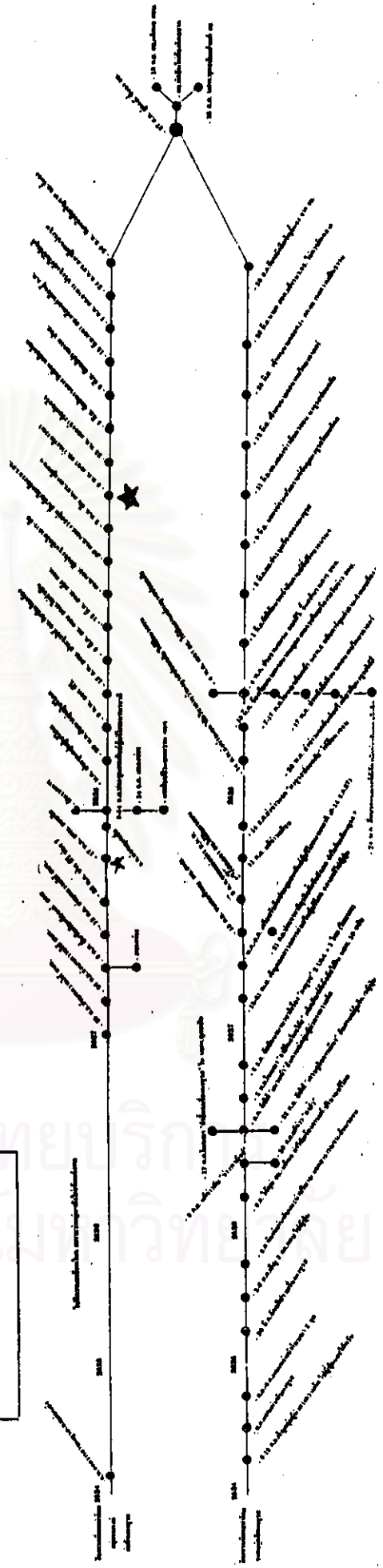
แผนภูมิที่ 3

PERT CHART

กิจกรรมที่กลุ่มบรรณรักษ์ต่อต้านการบริโภคผงชูรส
และชมรมผู้ผลิตผงชูรสได้กระทำ

ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2528

แผนภูมิ
PERT CHART
กิจกรรมที่กลุ่มบรรณรักษ์ต่อต้านการบริโภคผงชูรส
และชมรมผู้ผลิตผงชูรสได้กระทำ
ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2528

แผนภูมิที่ 4 - PERT CHART กิจกรรมที่กระทำในปี พ.ศ. 2524

พ.ศ. 2524	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
● กิจกรรมที่กระทำโดย กลุ่มพรรคต่อต้านพวงจรัส		1 ●										
● กิจกรรมที่กระทำโดย ชมรมผู้ผลิตพวงจรัส									1 ●	3 ●		
									2 ●			

- - (1) ก.พ.ออกวารสารพวงจรัส "ตายผ่อนส่ง"
- - (1) 6-13 ก.ย. เชิญกลุ่มผู้นำทางความคิดไปญี่ปุ่นและไต้หวัน
 - (2) ก.ย. - ธ.ค. เผยแพร่หนังสือโฆษณา 2 ชุด
 - (3) ต.ค. แจกแผ่นพับพวงจรัส

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปเหตุการณ์และวิเคราะห์ผลของกิจกรรม ในปี พ.ศ.2524

กลุ่มต่อต้านฯ ได้ทำกิจกรรมเดียวคือ การจัดพิมพ์วารสารเรื่อง "ผงซุรศ ความตายผ่อนส่ง" เผยแพร่ไปยังสื่อมวลชนทุกสาขาและแจกจ่ายสาธารณชน แม้ว่าจะมีกิจกรรมเพียงอย่างเดียว และไม่ค่อยจะได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนและสาธารณชน รวมถึงหน่วยงานของรัฐ แต่ก็นับว่าเป็นการทว่านเมล็ดพืชของความหวาดระแวงไว้ในใจของผู้บริโภคบ้างแล้ว เนื่องจากจะมีคำถามจากผู้บริโภคและสาธารณชนมายังชมรมฯอยู่เนือง ๆ เกี่ยวกับอันตรายของการบริโภคผงซุรศ

ชมรมผู้ผลิตผงซุรศแห่งประเทศไทย ได้จัดทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการสื่อสารมวลชนดังนี้

1. จัดเชิญกลุ่มผู้นำทางความคิด 7 คน เดินทางไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงเรื่องความปลอดภัยของการบริโภคผงซุรศที่ประเทศญี่ปุ่นและไต้หวัน
2. จัดพิมพ์แผ่นพับให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัตถุดิบในการผลิตความปลอดภัยในการบริโภคผงซุรศ เพื่อเผยแพร่แก่สื่อมวลชนและสาธารณชน
3. จัดทำภาพยนตร์โฆษณาเพื่อนำออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ 2 ชุด เพื่อแจ้งแก่สาธารณชนถึงประวัติอันยาวนานของผลิตภัณฑ์

การจัดเชิญกลุ่มผู้นำทางความคิด 7 คน เดินทางไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงเรื่องความปลอดภัยของการบริโภคผงซุรศที่ประเทศญี่ปุ่นและไต้หวัน เกิดจากความคิดที่ว่า การได้อาศัยผู้นำทางความคิดเป็นสื่อในการส่งสารไปสู่สาธารณชนผู้รับสาร น่าที่จะได้รับความเชื่อถือจากสาธารณชนมากกว่าข้อมูลข่าวสารที่ส่งโดยชมรมฯ หากผู้นำทางความคิดเหล่านั้นมีชื่อเสียงหรือภาพพจน์เป็นที่ยอมรับโดยสาธารณชน

ส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้นำทางความคิดทั้ง 7 คน ที่ชมรมฯสรรหามา นั้น มีความสงสัยเคลือบแคลงในเรื่องเกี่ยวกับผงซุรศอยู่มากบ้างน้อยบ้าง บางท่านได้เคยนำความระแวงนั้นไปเผยแพร่แก่สาธารณชนและสื่อมวลชนทางรายการวิทยุบ้าง ทางโทรทัศน์บ้าง ตลอดจนทางการบรรยาย การเชิญบุคคลกลุ่มนี้ไปพิสูจน์ข้อเท็จจริง นับว่าเป็นเรื่องทำทหายสำหรับ

ชมรมฯ เป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าพิสูจน์แล้วบุคคลกลุ่มนี้ พอใจในข้อเท็จจริงก็จะเป็นผลดี (positive) แก่ชมรมฯ เป็นอย่างยิ่ง แต่หากตรงกันข้ามท่านเหล่านี้ไม่พอใจในผลพิสูจน์ ชมรมฯ ก็จะได้รับผลลบ (negative) เป็นสิ่งตอบแทน แต่เนื่องจากชมรมฯ มีความเชื่อมั่นในข้อเท็จจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ จึงตัดสินใจดำเนินการ

กลุ่มผู้นำทางความคิดมีความพอใจในการได้พิสูจน์ ข้อเท็จจริงด้วยตนเอง อันเป็นเหตุให้มีความมั่นใจในการกระจายข่าวสารสู่สาธารณชนและสื่อมวลชนว่า วางอยู่บนรากฐานแห่งความเป็นจริง ดังจะเห็นได้จากทัศนคติของบุคคลเหล่านั้น

“อย่างที่มีข่าวลือบอกว่า ผงปรุงรสคนญี่ปุ่นเขาไม่บริโภคกันนั้นนะ ก็เป็นอันว่าเราได้เห็นด้วยตาแล้วว่า คนญี่ปุ่นก็บริโภคผงปรุงรสเหมือนกัน แต่ใส่นิดเดียวเท่านั้น ช่วยให้รสกลมกล่อม ก็เหมือนกับเราใส่พริกน้ำส้ม น้ำปลา น้ำตาล อะไรพวกนี้แหละครับ”
ม.ร.ว.ถนัดศรี สวัสดิวัตน์, สัมภาษณ์

“ผงปรุงรสจำเป็นต่อชีวิตหรือไม่ ถ้าจะถามคำถามคล้าย ๆ กันว่า น้ำปลา น้ำส้ม กระเทียม หัวหอม มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตหรือไม่ ส่วนใหญ่จะตอบว่า ไม่จำเป็น เพราะถึงจะไม่มีสิ่งเหล่านี้ ชีวิตก็ดำรงอยู่ได้แต่หลายท่านก็ยังอยากให้มี ยังอยากใช้ของเหล่านี้ปรุงแต่งรสชาติอาหาร ฉันใดความเห็นของผมนเองต่อผงปรุงรส ก็ตกอยู่ในลักษณะเดียวกัน ฉะนั้น” นายแพทย์สุรพงศ์ อัมพันวงษ์, สัมภาษณ์

สำหรับแผ่นพับ “ท่านทราบหรือไม่...” ที่ชมรมฯ แจกจ่ายแก่สื่อมวลชนและสาธารณชนโดยตรงนั้น ให้ผลในด้านการปูพื้นฐานความเข้าใจเรื่องผลิตภัณฑ์ผงปรุงรสและความปลอดภัยในการบริโภค

ส่วนภาพยนตร์โฆษณาให้ผลในความรู้สึกเป็นมิตรกับสาธารณชนเป็นเพื่อนคู่ครัวมาแต่สมัยคุณย่าคุณยาย พร้อมกันนั้นก็ได้แสดงเจตนาของผู้ผลิตที่มีได้แสวงหาแต่ประโยชน์เชิงพาณิชย์กรรม เนื่องจากได้ให้คำแนะนำแก่ผู้บริโภคว่า ใส่ผงปรุงรสในปริมาณเพียงเล็กน้อย ก็ทำให้อาหารอร่อยได้

ในรอบปีนี้ นับว่าทั้งสองฝ่ายอยู่ในลักษณะต่างฝ่ายต่างทำกิจกรรม

สรุปเหตุการณ์และวิเคราะห์และของกิจกรรม ใน ปี พ.ศ. 2525

กลุ่มต่อต้านฯ ไม่ปรากฏข่าวการเคลื่อนไหวของกลุ่มในช่วง พ.ศ. 2525-2526 เอกสารของกลุ่มฯ เรื่อง ความเคลื่อนไหวการรณรงค์ให้ตีพิมพ์คำเตือนบนฉลากผงชูรส ซึ่งแจกจ่ายแก่สื่อมวลชนและสาธารณชนในอีก 2 ปีต่อมา รายงานไว้ว่า "มีข้อสังเกตว่าขณะนั้นยังไม่มีเสียงตอบจากทั้งรัฐบาล ผู้ผลิต นักวิชาการและประชาชนทั่วไป อาจเป็นเพราะเสียงจากสมาชิกผู้บริโภคยังไม่แน่นพอ"

ชมรมผู้ผลิตผงชูรส ได้จัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้น โดยใช้กระบวนการสื่อสารดังนี้

1. สนับสนุนให้กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน ร่วมกับสภาสตรีแห่งชาติ จัดการประชุมอภิปรายเรื่อง "โภชนาการเพื่อสุขภาพ"

2. เชิญคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค(คคบ) ไปศึกษาข้อเท็จจริงกรณีความปลอดภัยในการบริโภคผงชูรสที่ประเทศญี่ปุ่น

3. จัดพิมพ์แผ่นพับแนะนำปริมาณการใช้ผงชูรสที่ถูกต้องเหมาะสมกับอาหารแต่ละชนิด

4. จัดสร้างภาพยนตร์โฆษณาให้ความเข้าใจแก่ผู้บริโภคว่าผงชูรสผลิตจากวัตถุดิบธรรมชาติคือแป้งมันสำปะหลัง เช่นเดียวกับซอสมะเขือเทศจากมะเขือเทศ สีอิ้ว จากถั่วเหลือง และน้ำตาลจากอ้อย

สำหรับกลุ่มนักวิชาการ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านโภชนาการเพื่อการมีทัศนคติที่กว้างขวางขึ้น และนำไปใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่สู่สาธารณชนเป็นความพอใจในวิทยาการที่ชมรมฯ ให้การสนับสนุน (Sponsorship) ก่อให้เกิดพันธมิตรทางวิชาการขึ้น (Academic Relation)

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตามความเป็นจริงแก่ผู้บริโภค การให้ข้อมูลแก่สาธารณชนโดยขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจก่อให้เกิดความเสียหายอันประเมินค่ามิได้ ชมรมาฯ จึงพิจารณาเห็นควรเชิญกรรมการ คคบ ไปศึกษาข้อเท็จจริงเรื่องของผงชูรสให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริงสู่สาธารณชนเมื่อคณะกรรมการ คคบ ได้รับความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ผงชูรสมากขึ้น ทำให้เริ่มระมัดระวังในการให้ข่าวสารข้อมูลแก่สาธารณชนมากขึ้นดังเช่น "คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำงานโดยยึดหลัก 3 ป. คือ ประหยัด ประโยชน์ และเป็นธรรม เรื่องผงชูรสทำไมจะให้เราามาแสดงนิทรรศการไม่ได้ เราแสดงผลิตภัณฑ์ที่ได้เครื่องหมายมาตรฐาน แล้วเขาก็ได้เครื่องหมายมาตรฐานของ สมอ ด้วย ออ ออ" คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร, สัมภาษณ์

แผ่นพับแสดงคำแนะนำปริมาณการใช้ผงชูรสที่เหมาะสมกับชนิดของอาหาร นับเป็นการแสดงความจริงใจของผู้ผลิต ซึ่งมีได้ทำธุรกิจเพียงเพื่อผลกำไรแต่อย่างเดียว หากแต่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้บริโภคด้วย การใช้ผงชูรสในปริมาณเกินความเหมาะสมด้วย นึกว่ายิ่งใส่มากก็ยิ่งอร่อยมากนั้น ก็รังแต่จะทำให้ผู้บริโภคเสียเงินมากขึ้นโดยใช่เหตุ การใส่ในปริมาณที่เหมาะสมจะทำให้รสชาติดีที่สุด

ภาพยนตร์ที่ย้ำเตือนสาธารณชนให้เข้าใจว่าวัตถุประสงค์หลักในการผลิตผงชูรส คือ แป้งมันสำปะหลัง ทำให้สาธารณชนเกิดความมั่นใจในการบริโภค

สรุปภาวะกิจกรรมของทั้งสองฝ่ายในรอบปี 2525 จะเห็นได้ว่ากลุ่มบรรณรงค์ต่อต้านอยู่ในสภาพสงบ ไม่มีความเคลื่อนไหว ขณะที่ชมรมาฯ ดำเนินกิจกรรมลักษณะเดียวกับปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่อง

แผนภูมิที่ 6 - PERT CHART กิจกรรมที่กระทำในปี พ.ศ. 2526

พ.ศ. 2526	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ย.	พ.ย.	ธ.ค.	
●กิจกรรมที่กระทำโดย กลุ่มวรวงศ์ต่อที่นพวงบูรส													
●กิจกรรมที่กระทำโดย ชมรมผู้ผลิตพวงบูรส									7 ●	8 ●	10 ●	13 ●	14 ●
										9 ●	11 ●		
											12 ●		

- - ไม่มีความเคลื่อนไหวเพราะกลุ่มยังไม่เข้มแข็งพอ
- - (7) ส.ค. ให้ทุน อย. และ มหิดล ทำวิจัยเรื่องการแพ้/ปริมาณการบริโภค
- (8) 6 ก.ย. แก้วข้าวกับ นสพ.ข่าวพาณิชย์
- (9) 20 ก.ย. แก้วข้าวกับ นสพ.ตงฮั่ว
- (10) ต.ค. จัดให้ นสพ.แนวหน้า สัมภาษณ์กลุ่มผู้นำทางความคิด
- (11) 17 ต.ค. โฆษณา "คำชี้แจงเรื่องพวงบูรส" ใน นสพ.ทุกฉบับ
- (12) 22 ต.ค. จัดให้ นสพ. เศรษฐกิจการเมือง สัมภาษณ์ผู้บริหาร
- (13) 2 พ.ย. โฆษณา आयिनेมะโตะ ผลิตภัณท์ที่เชื่อถือได้ ใน นสพ. 10 ฉบับ
- (14) 8 ธ.ค. จัดสัมมนานานาชาติเรื่อง "พวงบูรส" 2 สหรัฐ + 1 ไทย เป็นวิทยากร

สรุปเหตุการณ์และวิเคราะห์ผลของกิจกรรม ในปี พ.ศ. 2526

กลุ่มต่อต้านฯ ยังคงไม่มีความเคลื่อนไหวในปีนี้จะติดตามได้จาก สื่อมวลชน แต่บทความเรื่อง "ผงชูรส-ความตายผ่อนส่ง" จากวารสารของกลุ่มที่ได้จัดทำและ เผยแพร่แก่สื่อมวลชนและสาธารณชน เริ่มส่งผลโดยมีการสัมภาษณ์ในสื่อหนังสือพิมพ์บาง ฉบับเป็นครั้งคราว เช่น หนังสือพิมพ์ข่าวพาณิชย์ ฉบับวันที่ 1 ก.ย. 2526 และ หนังสือพิมพ์ ดงชัยดิษฐ์ ฉบับวันที่ 8 ก.ย. 2526

ชมรมผู้ผลิตผงชูรส ได้ดำเนินการกิจกรรมหลัก ๆ ในรอบปีนี้ ดังนี้

1. มีส่วนร่วมสนับสนุนงานวิจัยของ ออย และศูนย์วิจัยโภชนาการ โรงพยาบาลรามาศิปติ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง " การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดการตอบรับต่อกลุ่มอาการ ภาวะขาดคาร์บอนกับการบริโภคโมโนโซเดียมกลูตาเมต"
2. ส่งหนังสือประท้วงไปยังหนังสือพิมพ์ "ข่าวพาณิชย์" และ "ดงชัยดิษฐ์" ที่ลงบทความเรื่อง ผงชูรส-ตายผ่อนส่ง และขอให้แก้ข่าวให้ตรงกับความเป็นจริงด้วย
3. จัดพิมพ์โฆษณาเรื่อง "คำชี้แจงเรื่องผงชูรส" ขนาด 1/4 หน้า ในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ
4. จัดให้มีการสัมภาษณ์พันธมิตรผู้นำทางความคิดและผู้บริหารชาวญี่ปุ่นของบริษัท
5. จัดพิมพ์โฆษณาขนาด 1/4 หน้า ในหนังสือพิมพ์ 10 ฉบับ เรื่อง "อายุโมะโมะโตะะ ผลิตภัณฑ์ที่เชื่อถือได้"
6. จัดสัมมนาวิชาการนานาชาติเรื่อง ผงชูรส โดยผู้บรรยายต่างชาติ 2 คน ไทย 2 คน

7. จัดทำภาพยนตร์โฆษณา พ่อครัวนานาชาติ ทำอาหารนานาชาติ โดยใช้ผงชูรส ซึ่งทำจากแป้งมันสำปะหลัง

งานวิจัยที่กลุ่มต่อต้านๆ นำมาอ้างอิงส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษา โดยนักวิจัยต่างชาติ การสนับสนุนให้นักวิจัยคนไทยจากสถาบันที่น่าเชื่อถือในสังคมไทย คือ อย และ มหาวิทยาลัยมหิดล นับว่าให้ผลอย่างกว้างขวาง ทั้งต่อสื่อมวลชน สาธารณชน ตลอดจนองค์กรรัฐ เป็นคนเรียกกลับคืนความเชื่อถือ (Belief) ในหมู่สาธารณชนซึ่งเคยถูกชี้แนะในทางที่ผิด(Misleading) โดยข้อมูลที่ไม่ตรงต่อความเป็นจริง

การส่งหนังสือประท้วง นสพ. ที่เสนอข่าวของกลุ่มต่อต้านๆ ด้วยการเสนอข้อมูลทางวิชาการที่มีหลักฐานรับรอง และขอให้แก้ข่าว เป็นอีกวิธีการหนึ่งในการใช้กระบวนการสื่อสารมวลชนให้เป็นประโยชน์โดยชมรมฯ เนื่องจากสื่อมวลชนมีความระมัดระวังมากขึ้นในการเสนอข่าวการรณรงค์ และสื่อมวลชนแสดงให้เห็นความเป็นกลางของตน ด้วยการเสนอข่าวของชมรมฯ ด้วยเช่นกัน อันเป็นผลต้อย่างยิ่ง เนื่องจากสาธารณชนจะได้รับรู้ข่าวสารทั้งสองทางของคู่กรณีโดยสามารถใช้วิจารณญาณได้เองว่า ข้อมูลของฝ่ายใดมีหลักฐานอ้างอิงที่น่าเชื่อถือได้มากกว่า

การโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันชั้นนำทุกฉบับถึง 2 ครั้งในรอบปีนี้ โดยชมรมฯ ให้ผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อสาธารณชน เป็นเรื่องโด่งดังโจษขานในสังคมยุคนั้น เนื่องจากเป็นการตอบข้อข้องใจของสาธารณชนอย่างตรงประเด็นที่สุด และเป็นความตั้งใจของชมรมฯ ในการเลือกใช้หนังสือพิมพ์ เนื่องจากข่าวสารที่ต้องการนำเสนอมีหลายประเด็น มีรายละเอียดต้องชี้แจงเพื่อความเข้าใจ และสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อนำอ่านทบทวนได้อีกยามต้องการ สื่อหนังสือพิมพ์จึงเหมาะสมมากกว่าสื่อชนิดอื่น อีกทั้งการไปรยลง ในหนังสือพิมพ์รายวันชั้นนำ ก็ยังทำให้มีการครอบคลุมและเข้าถึงสาธารณชนอย่างกว้างขวางมากขึ้น

การจัดสัมมนาวิชาการนานาชาติเรื่องผงชูรส โดยเชิญนักวิทยาศาสตร์ชาวอเมริกัน จากมหาวิทยาลัยมิชิแกน สหรัฐอเมริกาผู้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผงชูรสต่อสมองทารกในครรภ์มารดา และเรื่องอาการแพ้ผงชูรสด้วยตนเอง และผลการศึกษาพบว่า การที่มารดา

บรีโกลคองทูลระหว่างตั้งครรภ์ไม่มีผลต่อทารกในครรภ์ เนื่องจากมีกลไกกันขวางระหว่างมารดาและทารกคือ Blood Brain Barrier และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของมารดาเองด้วย ส่วนอาการแพ้ก็มีได้เกิดขึ้นเนื่องจากการบรีโกลคองทูล เนื่องจากผลการทดลองพบว่า ผู้ที่บอกว่าแพ้ผงทูลเกิดอาการเดียวกันเมื่อบรีโกลคองทูลที่มีได้ใส่ผงทูลเลย การที่ผู้วิจัยเดินทางมาบรรยายด้วยตนเองร่วมกับนักวิจัยของไทย มีการตอบข้อซักถามอย่างกว้างขวางจากนักวิชาการผู้เข้าร่วมประชุม ก่อให้เกิดผลดีต่อกลุ่มนักวิชาการไทยในด้านความเชื่อถือในข้อมูลจากการศึกษาวิจัย

การใช้สโปตโฆษณาทางโทรทัศน์เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์ผงทูล ให้ผลในการเข้าถึงสาธารณชนอย่างกว้างขวาง หลังจากการทำกรโฆษณาติดต่อกันมาใน 2-3 ปีนี้ ประเมินผลได้ว่าสาธารณชนเข้าใจว่า วัตถุประสงค์ที่ใช้ผลิตผงทูลคือแป้งมันสำปะหลัง

สรุปภาวะของทั้งสองฝ่ายในรอบปี 2526 ได้ว่า แม้ว่ากลุ่มต่อต้านฯ จะไม่มีการเคลื่อนไหว แต่ผลพวงของบทความได้เกิดการตอบรับจากสื่อมวลชนและสาธารณชนอย่างชัดเจนขึ้นแล้ว เกิดคำถามเรื่องความปลอดภัยของการบรีโกลคองทูลขึ้นในสังคมไทย ส่วนชมรมผู้ผลิตฯ ยังคงทำกิจกรรมตอกย้ำให้ความรู้ความเข้าใจต่อสาธารณชนและทางราชการที่เกี่ยวข้องทั้งโดยทางตรงและผ่านสื่อมวลชน การสร้างพันธมิตรทางวิชาการขยายขอบเขตกว้างขวางขึ้น เนื่องจากจัดประชุมต่อเนื่องกันมา 3 ปี นับแต่ปี 2524-2526 ด้านสื่อโฆษณายังคงให้ความรู้เรื่องวัตถุประสงค์จากธรรมชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 7 - PERT CHART กิจกรรมที่กระทำในปี พ.ศ. 2527

พ.ศ. 2527	ก.ย.	ต.ย.	มิ.ย.	เม.ย.	พ.ย.	เม.ษ.	ก.ค.	ธ.ค.	พ.ย.	ต.ย.	พ.ย.	ธ.ค.
●กิจกรรมที่กระทำโดย									2●	4●	8●	9●
กลุ่มรณรงค์ต่อต้านมุงชูร									3●	5●		10●
										6●		11●
										7●		12●
												13●
●กิจกรรมที่กระทำโดย				15●	16●				17●	19●		21●
ชมรมผู้ผลิตมุงชูร									18●	20●		

- (2) 25 ก.ย. ส่งบทความให้ สมช.
- (3) 26 ก.ย. ส่งบทความให้ สมช.
- (4) แดงข่าว
- (5) 6 ต.ค. ยื่นข้อเรียกร้องแก่ สคบ
- (6) 12 ต.ค. ส่งบทความให้ สมช.
- (7) 22 ต.ค. ข่าวทีวี ช่อง 7
- (8) 17 พ.ย. สคบ ตอบรับ
- (9) 7 ธ.ค. ส่งเหตุผลให้ สมช
- (10) นิทรรศการ
- (11) แจกใบปลิว-บทความ
- (12) 9-14 ธ.ค.ประชุมสหพันธ์ผู้บริโภค
- (13) 14 ธ.ค. แดงข่าว
- (15) 15-21 เม.ย. เชิญ กรรมการ สคบ /สภาสตรีไปญี่ปุ่น
- (16) พ.ค.-ธ.ค. เตรียมรับศึกประชุมสหพันธ์ผู้บริโภคนานาชาติ
- (17) 13 ก.ย. ชมรมฯ เข้าพบ ผอ.สคบ.
- (18) 21 ก.ย. นสพ.ประชาชาติธุรกิจตั้งข้อสังเกตทำไมโจมตีมุงชูร?
- (19) 9 ต.ค. ชมรมฯ ส่งข่าว ส.น.ท. พุศโดยเลขา อย. ให้ สมช.
- (20) 11 ต.ค. แก้วข่าว นสพ.มติชน
- (21) 14 ธ.ค. ส่งข่าวแจก"มุงชูรปลอดภัยให้สมช."

สรุปเหตุการณ์และวิเคราะห์ผลของกิจกรรม ใน ปี พ.ศ. 2527

กลุ่มต่อต้านฯ นับเป็นปีสำคัญของการรณรงค์ของกลุ่มฯ เนื่องจากมีการและการและเลขานุการสาขาเคมีสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ดร.พิชัย ไตวิวิชญ์ เข้ามาร่วมเป็นผู้นำการรณรงค์ ด้วยการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากมายในรอบปีนี้ ดังนี้

1. ส่งบทความเรื่อง "ระวังตายผ่อนส่งเพราะผงชูรส" เมื่อ 25 ก.ย. 27 ไปยังสื่อมวลชนทุกฉบับ และตามด้วยเรื่อง "จะงดผงชูรสได้อย่างไร" ในวันรุ่งขึ้น
2. ยื่นข้อเรียกร้องแก่สคบ. และ อย ให้กำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสติดฉลากเตือนอันตรายแก่เด็กและสตรีมีครรภ์ พร้อมกับการแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน เมื่อ 6 ต.ค. 27
3. ส่งบทความอันตรายผงชูรสต่อสื่อมวลชนเป็นชุดที่ 3 เมื่อ 12 ต.ค. 27
4. 17 พ.ย. สคบ. ตอบรับ หนังสือสมาคมวิทยาศาสตร์ฯ ว่าจะให้ส่งเรื่อง ให้ อย. รับไปดำเนินการตามคำเรียกร้อง
5. การรณรงค์โจมตีผู้ผลิตผงชูรสอย่างกว้างขวางในงานประชุมสหพันธ์ผู้บริโภคระหว่าง 9-14 ธ.ค. โดยเฉพาะการเปิดแถลงข่าวโดยเชิญสื่อมวลชนทุกสาขา พร้อมแจกเอกสาร โบปลิว แผ่นพับมากมายหลายชิ้น

สำหรับชมรมผู้ผลิตผงชูรส ปีนี้เป็นปีที่เหตุการณ์รุนแรงที่สุดในเรื่องการรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรส เนื่องจากชมรมฯ ได้ทราบข่าวล่วงหน้าถึงการประชุมสหพันธ์ผู้บริโภคโลก (11th IOCU World Congress) ที่จะจัดให้มีขึ้นที่ กรุงเทพฯ ระหว่าง 9-14 ธ.ค. 27 และเป็นเจตนาโดยแท้จริงของประธานจัดงานคือ นายอันวาร์ ฟาซาล ที่เลือกสถานที่จัดที่ประเทศไทยโดยกำหนดให้เป้าหมายหลักของการประชุมเป็นเรื่องการรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรสโดยตรง ด้วยมีการเตรียมการนานหลายปี ทางชมรมฯ ก็เตรียมการรับมือการประชุมดังกล่าวด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. จัดเชิญคณะกรรมการโครงการส่งเสริมผู้บริโภค (สคบ) สภาสตรีแห่งชาติ จำนวน 3 คน เดินทางไปศึกษาดูงานเรื่องการผลิต จำหน่าย และบริโภคผงชูรสที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อ 15-21 เม.ย. เนื่องจาก สคบ เป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดประชุมสหพันธ์ผู้บริโภคโลก (11th World Congress) ที่กรุงเทพฯ ระหว่าง 9-14 ธ.ค. 27

2. ผู้บริหารชมรมฯ เข้าพบผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อทำความเข้าใจและขอความเป็นธรรมในเรื่องบทบาทหน้าที่ของ สคบ ที่จำเป็นต้องรักษาความเป็นกลาง แม้ว่าโดยหน้าที่หลัก สคบ จะต้องให้ความคุ้มครองผู้บริโภค และจัดดำเนินการตามที่กลุ่มผู้บริโภคร้องเรียน ขณะเดียวกัน สคบ ก็ควรสอบสวนหามูลความจริงในข้อร้องเรียนนั้น ๆ เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ผลิตด้วย

3. ปรากฏข่าวที่ให้ข้อมูลโดยเลขาธิการ อย เรื่อง ยืนยันความปลอดภัยของการบริโภคผงชูรสตามคำแนะนำโดยองค์การอนามัยโลกในข่าวของสำนักข่าวไทย ซึ่งชมรมฯ ได้ขอความร่วมมือสื่อมวลชนสาขาอื่น รวมทั้งหนังสือพิมพ์ให้แพร่กระจายข่าวให้สาธารณชนได้ทราบข้อเท็จจริง

4. ส่งข่าวแจกเรื่อง "ผงชูรสปลอดภัย" แก่สื่อมวลชนให้ช่วยเผยแพร่เมื่อ 14 ธ.ค. อันเป็นวันแถลงข่าวปิดการประชุม IOCU เพื่อให้สาธารณชนได้รับข่าวด้านดี (Positive) บ้าง ในขณะที่มีข่าวด้านร้าย (Negative) ที่เผยแพร่โดยกลุ่มต่อต้านฯ อย่างมากมาย

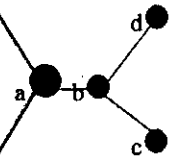
สำหรับกลุ่มต่อต้านฯ ปี 2527 นี้ นับเป็นปีที่กลุ่มฯ ประสบความสำเร็จที่สามารถใช้สื่อมวลชนสร้าง Agenda Setting ได้เป็นผลสำเร็จ ด้วยการสร้างประเด็นขึ้นจนเป็นที่สนใจของสาธารณชนโดยทั่วไป จนเป็นแรงกดดันให้ สคบ หน่วยงานของรัฐต้องยอมรับพิจารณาข้อเรียกร้องและส่งเรื่องให้ อย พิจารณาออกข้อกำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสปฏิบัติตามข้อเรียกร้อง

ทางด้านชมรมฯ นับเป็นปีที่หนักหน่วงสำหรับชมรมฯ แม้ว่าในช่วง 3 ปีแรก (2524-2526) ชมรมฯ จะได้พยายามให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่สาธารณชนผ่านสื่อมวลชนมาโดยตลอด พร้อมๆกับการดำเนินการให้ภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หลายคณะได้ไปพิสูจน์ข้อเท็จจริง (fact finding) เรื่องฆงฆุรสด้วยตนเอง ในที่สุดชมรมฯ ก็ตระหนักว่า ชมรมฯ ได้เข้าสู่ภาวะวิกฤต เมื่อ สคบ ได้ตอบรับข้อเรียกร้องของกลุ่มต่อต้านว่าจะส่งเรื่องต่อให้ อัย พิจารณาดำเนินการ

เป็นที่น่าสังเกตว่าการรณรงค์ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมาระหว่าง พ.ศ. 2524 - 2526 อยู่ในลักษณะที่ต่างฝ่ายต่างดำเนินกิจกรรมผ่านสื่อต่างๆ มิได้เคยเผชิญหน้ากันโดยตรง ในการแถลงข่าวงานประชุมสหพันธ์ผู้บริโภคเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2527 นี้ กลุ่มต่อต้านฯ ได้แถลงข่าวพร้อมแจกเอกสารหลายชิ้นโจมตีบริษัทอายโนะโมะโตะโดยตรง นับเป็นการเผชิญหน้าโดยการใช้สื่ออันเป็นเหตุให้สื่อมวลชนเองก็ตั้งข้อสังเกตว่า ที่กลุ่มต่อต้านฯ อ้างการรณรงค์ครั้งนี้ว่าเป็นการพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภคนั้น จุดประสงค์ที่แท้จริงคืออะไรกันแน่ เพราะดูจึ่งใจจะโจมตีเฉพาะฆงฆุรสเป็นพิเศษว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภคในขณะที่องค์กรผู้มีหน้าที่ดูแลเรื่องนี้ อย่าง อัย ก็ออกมาแถลงข่าวหลายครั้งว่า ควบคุมดูแลใกล้ชิดอยู่ยังไม่เคยพบว่าใครเป็นอันตรายจากการบริโภคฆงฆุรส ในขณะที่เดียวกันก็มีผลิตภัณฑ์อีกมากมายในท้องตลาดที่เห็นชัดเจนว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้บริโภคผลิตจำหน่ายอยู่ ทำไมกลุ่มต่อต้านฯ กลุ่มนี้ไม่หยิบยกมารณรงค์บ้าง ประกอบกับในช่วงเดือนกันยายนของปีนี้ก็มิพบความของประชาชาติธุรกิจและข่าวพาณิชยกล่าวถึงเรื่องนี้มาก่อนแล้ว เป็นผลให้สื่อมวลชนมีความระมัดระวังในการเสนอข่าวที่ได้รับจากการแถลงข่าว ทำให้ในวันรุ่งขึ้นจากการแถลงข่าวและวันต่อๆ มาไม่ปรากฏข่าวโจมตีฆงฆุรสที่ได้รับแจกในสื่อมวลชน มีเพียงสรุปสั้นๆ ถึงเรื่องงานประชุม และกล่าวพาดพิงถึงเรื่องฆงฆุรสเพียงว่ามีการแถลงข่าวโจมตีโดยกลุ่มผู้บริโภคแต่ไม่ปรากฏภาพการแถลงข่าว ซึ่งหนึ่งในกลุ่มสื่อมวลชนที่เข้าร่วมฟังการแถลงข่าวกล่าวว่า "ผู้ผลิตก็ดูเขาทำถูกต้องตามกฎหมายของทางราชการ อัย เองก็บอกว่าดูแลอยู่แล้วก็ต้องให้ความเป็นธรรมกับเขาบ้าง", ประชัญ วัลลิโก บรรณาธิการสำนักข่าวไทย อสมท.

แผนภูมิที่ 8 - PERT CHART กิจกรรมที่กระทำในปี พ.ศ. 2528

พ.ศ. 2528	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
●กิจกรรมที่กระทำโดย	14●	16●	18●	20●	22●	25●	28●	30●
กลุ่มบรรณรักษ์ที่ทำงานพรุช	15●	17●	19●	21●	23●	26●	29●	
					24●	27●		
●กิจกรรมที่กระทำโดย		22●	23●		24●	30●		37●
ชมรมผู้ผลิตผงชูรส					25●	31●		
					26●	32●		
					27●	33●		
					28●	34●		
					29●	35●		
						36●		

- (14) ม.ค.ประชุมกลุ่มผู้บริหาร
- (15) 20 ม.ค. สัมมนากลุ่มผู้บริหาร
- (16) 8 ก.พ. ออกทีวี
- (17) 13 ก.พ. สคบ. ประชุมให้ อช.รับข้อเรียกร้อง
- (18) 8 มี.ค. อช. ตอบ สคบ ไม่จำเป็น
- (19) 12 มี.ค. สคบ แจ้ง กอบ
- (20) เม.ย. กอบ จัดประชุมนักวิชาการ/สื่อ
- (21) 30 เม.ย. กอบ+15 กลุ่ม ขึ้นข้อเรียกร้อง รมว.สช.
- (22) 2 พ.ค. ขึ้น กก. สช. สภาผู้แทนฯ
- (23) 8 พ.ค. เตชะ อช. ว่าจะพิจารณา
- (24) 23 พ.ค. แดลงข่าวข้อเท็จจริง
- (25) จัดนิทรรศการวันสิ่งแวดล้อมโลก

- (26) 9 มิ.ย. จัดอภิปราย กรม ปชต.
 (27) 13 มิ.ย. เฉลา อย. แจ้งผลคำเตือนรู้ ก.ค.
 (28) 1 ก.ค. กก.อาหารฯ ประชุมยังไม่มียุติ
 (29) 24 ก.ค. สธ. สภาผู้แทนประชุม
 (30) 20 ส.ค. รับหนังสือเชิญจาก อย. ชี้แจง
- (22) 14 ก.พ. ส่งข่าวแจก "นักวิชาการว่าผงชูรสปลอดภัย" ให้สื่อมวลชน
 (23) 13 มี.ค. ร้องเรียนนายกฯ สมาคมอุตสาหกรรมไทยเรื่องระงับข่าว สคบ
 (24) 4 พ.ค. เฉลา อย. ให้สัมภาษณ์ผงชูรสปลอดภัย
 (25) 4 พ.ค. ประธานชมรมฯ ออกทีวี ชี้แจงในรายการ สอท.
 (26) 7-17 พ.ค. โฆษณาเต็มหน้า นสพ. 8 ฉบับการ์ตูนคำถาม-คำตอบ เรื่องผงชูรส
 (27) 17 พ.ค. ทำหนังสือถึงนายกสมาคมวิทยาศาสตร์ฯ
 (28) 20 พ.ค. ส่งข่าวแจกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผงชูรสให้สื่อมวลชน
 (29) 24 พ.ค. สัมช. ตอบโต้เรื่องนักข่าวรับของชาวผู้ลี้
 (30) 1 มิ.ย. จัดให้ นสพ. แนวหน้า สัมภาษณ์ที่ปรึกษาชมรมฯ
 (31) 3 มิ.ย. อย. ประชุมเรื่องฉลากผงชูรส
 (32) 5 มิ.ย. แลงข่าวผลวิเคราะห์ข้อมูลผงชูรสโดยมหิดล
 (33) 11 มิ.ย. แลงข่าว สมช. ผงชูรสปลอดภัย
 (34) 12 มิ.ย. เข้าพบนายกสมาคมวิทยาศาสตร์
 (35) 25 มิ.ย. เข้าพบนายก สอท. (+กก.อย.) ขอความเป็นธรรม
 (36) 26 มิ.ย. นายก สอท. แจ้ง รมว. สธ. ไม่ควรติดฉลาก
 (37) 20 ส.ค. รับหนังสือเชิญชี้แจง จาก อย.
- a - 27 ส.ค. คู่กรณีชี้แจง อย.
 b - อย. ตัดสิน ไม่ต้องติดฉลาก
 c - 28 ส.ค. นสพ. ทุกฉบับแจ้งมติ อย.
 d - 19 ก.ย. อย. แจ้งผล กอบ.

สรุปเหตุการณ์และวิเคราะห์ผลของกิจกรรมในรอบปี 2528

กลุ่มต่อต้านฯ รุกต่ออย่างรุนแรงและต่อเนื่องด้วยกิจกรรมมากมายเริ่มตั้งแต่ต้นปี ในเดือนมกราคม มีการจัดประชุมกลุ่มผู้บริโภคเพื่อรวบรวมแนวร่วมมาสนับสนุนถึง 2 ครั้ง ดร.พิชัย ไตวิวิชัย ออกทีวีกล่าวถึงกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการบริโภคและอันตรายของผงชูรสพร้อมทั้งเรียกร้องความร่วมมือจากผู้บริโภคให้งดการบริโภคเมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์

ทางฝ่ายราชการ สคบ ได้ส่งเรื่องให้ ออย พิจารณาดำเนินการตามข้อเรียกร้องของกลุ่มต่อต้านฯ เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ หนึ่งเดือนต่อมา ออย ตอบ สคบ ว่าไม่จำเป็นต้องพิจารณาเรื่องนี้เพราะว่า ออย ควบคุมดูแลดีอยู่แล้ว สคบ จึงแจ้งไปให้กลุ่มต่อต้านฯ ทราบ ในเดือนเมษายน กลุ่มต่อต้านฯ จึงจัดประชุมกลุ่มผู้บริโภค นักวิชาการและสื่อมวลชนเพื่อรวบรวมแนวร่วมมาเพิ่มความกดดันแก่ทางราชการ ในวันที่ 30 เมษายน อันเป็นวันคุ้มครองผู้บริโภคประจำปี กลุ่มต่อต้านฯ พร้อมเพื่อนกลุ่มผู้บริโภคอีก 15 กลุ่ม เข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายมารุต บุนนาค เพื่อยื่นข้อเรียกร้องให้ ออย กำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสติดฉลากเตือนอันตราย และอีก 2 วันต่อมาได้เข้าพบประธานกรรมการสาธารณสุข สภาผู้แทนราษฎร นายแพทย์อาคม สรสุชาติ เพื่อยื่นข้อเรียกร้องเดียวกัน

ในที่สุดเมื่อต้นเดือนพฤษภาคม เลขาธิการ ออย นายแพทย์ชนะ คำบุญรัตน์ ก็รับปากว่าจะพิจารณาข้อเรียกร้องของกลุ่ม ปลายเดือนเดียวกันนี้ กลุ่มฯ ได้จัดแถลงข่าวข้อเท็จจริงอันตรายผงชูรส และตามด้วยการจัดนิทรรศการผงชูรสในวันสิ่งแวดล้อมโลก ที่คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาฯ ต่อมาในวันที่ 9 มิถุนายน ได้จัดอภิปรายปัญหาผงชูรสที่กรมประชาสัมพันธ์และได้เกิดการปะทะคารมกันระหว่าง ดร.พิชัย ไตวิวิชัย ผู้นำกลุ่มต่อต้านฯ และนักข่าวของ อสมท. ด้วยข้อกล่าวหาว่านักข่าวรับสินบนจากผู้ผลิต ก่อให้เกิดความไม่พอใจในกลุ่มสื่อมวลชนที่มาร่วมรับฟังการอภิปราย เป็นเหตุให้สื่อมวลชนลงข่าวเรื่องนี้กันมากมายในวันถัดมา

กลางเดือนมิถุนายน เลขาธิการ ออย แจ้งให้กลุ่มฯ ทราบว่า ผลการพิจารณาข้อเรียกร้องจะทราบในเดือนกรกฎาคม ต้นเดือนกรกฎาคม คณะกรรมการอาหารประชุม

พิจารณาแต่ยังไม่มีย่อยติ ต่อมาเมื่อ 20 สิงหาคม กลุ่มฯ ได้รับหนังสือเชิญจาก ออย ให้ส่งผู้แทนหนึ่งคนเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการอาหารในวันที่ 27 สิงหาคม ที่สำนักงาน ออย

ในวันประชุมชี้แจง 27 สิงหาคม ทั้งสองฝ่ายได้ถูกจัดให้แยกกันเข้าชี้แจงคนละเวลากัน โดยให้ผู้แทนหนึ่งคนของกลุ่มต่อต้านฯ เข้าชี้แจงก่อน โดยดร.พิชัย โดวิวิชัย หัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ชี้แจง แสดงหลักฐานตามที่กล่าวหาต่อหน้าคณะกรรมการอาหารเต็มคณะ โดยมีรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานในที่ประชุม กลุ่มฯ ได้ขออนุญาตให้คณะผู้ติดตามของกลุ่มเข้าร่วมรับฟังด้วย ในที่สุดคณะกรรมการอาหารอนุญาตให้เข้าร่วมฟังแต่ห้ามแสดงความคิดเห็น

สิ้นสุดการชี้แจงของคู่กรณี คณะกรรมการอาหารของ ออย ลงมติในวันเดียวกันนั้นว่า "ไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องให้ผู้ผลิตผงชูรสเขียนค่าเตือนลงบนฉลากเนื่องจากไม่มีหลักฐานที่ชัดเจนพอที่แจ้งให้เห็นถึงพิษของผงชูรสในทางวิทยาศาสตร์ และไม่มีประเทศไหนที่บังคับให้ผู้ผลิตต้องกระทำเช่นนั้น"

วันรุ่งขึ้นหนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับแจ้งมติของ ออย ให้สาธารณสุขทราบ และในวันที่ 19 กันยายน กลุ่มฯ ได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาข้อเรียกร้องของกลุ่มฯ จาก ออย

ส่วนชมรมผู้ผลิตผงชูรส เมื่อตระหนักถึงภาวะวิกฤตที่กำลังเริ่มขึ้นนับแต่เดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว ที่ สคบ รับหนังสือเรียกร้องของกลุ่มต่อต้านฯ แม้ชมรมฯ จะทราบดีว่าองค์กรที่จะกำหนดข้อบังคับคือ ออย และแม้แต่ ออย จะเข้าใจอย่างถ่องแท้ต่อข้อมูลทางวิชาการว่า ผงชูรสปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้บริโภค ชมรมฯ ก็มีได้นิ่งนอนใจ ด้วยตระหนักดีถึงแรงกดดันจากสาธารณสุขและสื่อมวลชนที่สร้างขึ้น (Agenda Setting) โดยกลุ่มต่อต้านฯ ชมรมฯ จึงดำเนินการทำกิจกรรมมากมายและริบด่วนเพื่อแก้ไขภาวะวิกฤต

กิจกรรมที่ชมรมฯ ดำเนินการเพื่อจัดการภาวะวิกฤตดังนี้

1. ส่งข่าวแจก ความเห็นนักวิชาการที่เป็นกลางแก่สื่อมวลชนในเดือนกุมภาพันธ์

2. ต้นเดือนมีนาคม ชมรมฯ เข้าพบร้องเรียนนายกสมาคม-
อุตสาหกรรมไทย (สอท) ขอให้ระงับการให้ข่าวฝังรูปสออันตรายโดย สคบ

3. ต้นเดือนพฤษภาคม เมื่อได้ทราบข่าวว่าเลขาธิการ ออย แจ้งว่า
ยอมรับพิจารณาข้อเรียกร้องของกลุ่มต่อต้านฯ ชมรมตระหนักว่าได้ตกอยู่ในสภาวะวิกฤต
อย่างแท้จริง แม้ว่า ออย จะเป็นองค์กรรัฐที่เป็นกลางและให้ความเป็นธรรมทั้งแก่กลุ่มผู้
บริโภคและผู้ผลิตเสมอมา แต่คณะกรรมการอาหารของ ออย เป็นคณะกรรมการที่ประกอบ
ด้วยนักวิชาการ ข้าราชการ และผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาอาชีพต่างๆ ซึ่งหลายท่านไม่ได้อยู่
ในวงการอุตสาหกรรมและไม่ชำนาญการด้านวิทยาศาสตร์ ความเข้าใจในเรื่องรายละเอียด
ข้อเท็จจริงเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Fact) เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจ
หากแต่เวลาในการประชุมตัดสินข้อเรียกร้องก็กระชั้นชิดมาก นับเป็นเรื่องหนักใจที่สุดของ
ชมรมฯ

อย่างไรก็ดี ชมรมฯ ได้พยายามสุดความสามารถในการใช้เวลาที่มืออยู่ทั้ง
หมดเพื่อจัดการกับภาวะวิกฤตดังกล่าวโดย

4. จัดให้ประธานชมรมฯ ได้ออกทีวีชี้แจงเรื่องของฝังรูปสอในรายการ
ของสมาคมอุตสาหกรรมไทยตอนต้นเดือนพฤษภาคม

5. จัดพิมพ์โฆษณาเต็มหน้าการ์ตูน คำถาม-คำตอบ เรื่องฝังรูปสอใน
หนังสือพิมพ์ 8 ฉบับ ช่วงวันที่ 7-17 พฤษภาคม

6. ทำหนังสือถึงนายกสมาคมวิทยาศาสตร์ขอให้ตั้งเดือนกรรมการ
และเลขานุการของสมาคมฯ

7. ส่งข่าวแจกข้อเท็จจริงแก่สื่อมวลชน

8. กิจกรรมในเดือนมิถุนายน มีการจัดให้สัมภาษณ์ที่ปรึกษาทางวิชาการของชมรมฯ และส่งข่าวแจกผลวิเคราะห์ข้อมูลผงชูรสซึ่งเป็นข่าวดี (positive news) ที่เป็นกลาง โดยภาควิชาพิษวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล ชมรมฯ ได้เข้าพบนายกสมาคมวิทยาศาสตร์เพื่อเรียนถามว่า การรณรงค์ของ ดร.พิชัย โดวีวิชญ์ ในนามสมาคมฯ เป็นที่ยอมรับของสมาคมฯ หรือไม่ พร้อมทั้งเรียนให้ทราบถึงความเสียหายของอุตสาหกรรมผงชูรสอันเนื่องมาจากการรณรงค์ดังกล่าว และขอรับสำเนาเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายของผงชูรสที่อ้างว่ามีกว่า 100 รายการ

9. กิจกรรมสำคัญในเดือนนี้ได้แก่ การเข้าพบนายกสมาคมอุตสาหกรรมไทย นายพงษ์ สารสิน ซึ่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอาหารของ ออย ด้วย เพื่อชี้แจงกรณีรณรงค์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มต้นและขอความเป็นธรรม ซึ่งในวันรุ่งขึ้นนายกสมาคมฯ ได้ส่งหนังสือ แสดงความคิดเห็นของตนทั้งในฐานะนายก สอท และในฐานะกรรมการอาหารของ ออย ว่าไม่ควรกำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสต้องติดฉลากเตือนอันตรายเพราะผงชูรสได้รับการรับรองจากองค์การอนามัยโลกว่าปลอดภัย ผลิตจำหน่ายมานานกว่า 75 ปี ใน 100 กว่าประเทศทั่วโลกและไม่มีประเทศใดในโลกกำหนดให้ผู้ผลิตติดคำเตือนหนึ่ง ชมรมฯ เป็นผู้ผลิตที่ดำเนินธุรกิจที่ดี กล่าวคือใช้วัตถุดิบในประเทศมากกว่า 15 % ของผลผลิตทั่วประเทศ จ้างแรงงานไทยกว่า 1,500 คน และเสียภาษีให้รัฐกว่า 200 ล้านบาทต่อปี

ต่อมาในวันที่ 20 สิงหาคม ชมรมฯ ได้รับหนังสือเชิญจาก ออย ให้ส่งผู้แทนหนึ่งคนไปชี้แจงข้อมูลต่อคณะกรรมการอาหาร ในการประชุมพิจารณาข้อเรียกร้องของกลุ่มรณรงค์ให้ติดฉลากผงชูรส ในวันที่ 27 สิงหาคม

ในวันประชุมที่ ออย วันที่ 27 สิงหาคม 2528 นับเป็นการเผชิญหน้ากันครั้งแรกของทั้ง 2 ฝ่าย นอกห้องประชุม เนื่องจาก ออย ได้เชิญให้ผู้แทนกลุ่มต่อต้านฯ เข้าชี้แจงข้อมูลต่อคณะกรรมการอาหาร โดยมีรองปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายแพทย์บรรลุศิริพาณิชย์ เป็นประธาน เป็นที่น่าสังเกตว่า ออย เชิญผู้แทนเพียงหนึ่งคนเท่านั้นจากแต่ละฝ่ายให้เข้าชี้แจง ซึ่งผู้แทนของกลุ่มต่อต้านฯ ได้แก่ กรรมการและเลขานุการสาขาเคมีสมาคมวิทยาศาสตร์ฯ ดร.พิชัย โดวีวิชญ์ ซึ่งได้ขออนุญาตนำผู้ติดตามอันได้แก่ กลุ่มอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภคกลุ่มหนึ่งให้เข้ารับฟังด้วย คณะกรรมการมีความเห็นแตกแยกเป็น 2 ฝ่าย

ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ยุติธรรมเพราะฝ่ายผู้ผลิตฯ จะส่งผู้แทนเข้าชี้แจงคนเดียวตามที่ อย กำหนด อีกฝ่ายบอกว่าไม่เป็นไร ให้เข้าฟังได้แต่ไม่ให้นำแสดงความคิดเห็น ในที่สุดก็ได้รับอนุญาตให้เข้าไปทั้งกลุ่ม ผู้แทนกลุ่มฯ ได้เสนอข้อมูลแสดงอันตรายของการบริโภคผงชูรสกว่า 100 รายการต่อคณะกรรมการอาหารเพื่อชี้แจง ผู้แทนชมรมฯ คือนาวาอากาศโททินกร พันธุ์กระวี ประธานชมรมฯ เข้าชี้แจงข้อมูลที่มีหลักฐานอ้างอิงถึงความปลอดภัยของการบริโภคผงชูรส ต่อคณะกรรมการ หลังจากเสร็จสิ้นการชี้แจงของทั้งสองฝ่ายแล้ว คณะกรรมการได้ดำเนินการประชุมต่อ จนมีมติเป็นที่สิ้นสุดในวันเดียวกันนั่นเอง

วันรุ่งขึ้น 28 สิงหาคม และวันต่อๆ มา หนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับลงข่าวมติของ อย ที่ไม่กำหนดให้ผู้ผลิตผงชูรสติดฉลากเตือนอันตราย สำหรับชมรมผู้ผลิตผงชูรส นับว่าเป็นการสิ้นสุดกรณีการรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรสอย่างเป็นทางการ ชมรมฯ ได้ตระหนักว่า การที่ชมรมฯ สามารถจัดการกับภาวะวิกฤตจนสามารถผ่านพ้นความวิกฤตไปได้ก็เนื่องมาจากผลของการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นเวลายาวนานถึง 5 ปี โดยใช้กระบวนการสื่อสารมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยเรียงลำดับตามแผนภูมิ PERT CHART

จากการศึกษาวิเคราะห์เหตุการณ์และกิจกรรมที่ได้ดำเนินการตลอดจนเหตุผลในการดำเนินการ และผลที่ได้รับจากการดำเนินการแล้ว สามารถสรุปลักษณะการสื่อสารของทั้งสองฝ่ายได้ดังนี้

กลุ่มต่อต้านฯ

1. สร้าง Media Relation ด้วยการเข้าหาสื่อมวลชน ส่งบทความ รายงานข่าวแจก ขอความร่วมมือให้สื่อมวลชนช่วยเผยแพร่เรื่องอันตรายของผงชูรส
2. สร้าง Relation กับสาธารณชน ด้วยการแจกใบปลิว แผ่นพับ เผยแพร่ข่าวสารเรื่องอันตรายของผงชูรสรวมทั้งการจัดประชุม สัมมนากลุ่มผู้บริโภคเพื่อรวบรวมแนวร่วม
3. ใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว(Personal Relationship) ในการเข้าพบผู้มีอำนาจในการสร้างกฎเกณฑ์(Policy Maker) เนื่องจากผู้นำการรณรงค์ต่อต้านเป็น

นักวิชาการจากสถาบันที่มีชื่อเสียงของประเทศ ย่อมมีความสัมพันธ์ส่วนตัวที่สามารถจะเข้าพบผู้มีอำนาจในองค์กรรัฐเพื่อโน้มน้าว(Lobbying) ให้เห็นความสำคัญของกิจกรรมที่กลุ่มฯ ดำเนินการอยู่ว่าเป็นปัญหาสำคัญของสาธารณชนผู้บริโภคและของสังคม

ลักษณะการสื่อสารดังกล่าวข้างต้น เป็นผลทำให้กลุ่มต่อต้านฯ ประสบความสำเร็จในการสร้าง(Agenda Setting) ระเบียบวาระของสังคมขึ้นได้ จนเป็นแรงกดดันที่ อยย ต้องรับพิจารณาข้อเรียกร้องของกลุ่มฯ ทั้งที่โดยหลักการแล้ว อยย มีข้อมูลเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Fact) อยู่อย่างครบถ้วนที่สามารถพิสูจน์ได้ถึงความปลอดภัยในการบริโภค ผงชูรส ซึ่ง อยย ก็ได้แสดงจุดยืนชัดเจนตลอดเวลาที่ผ่านมา นับแต่เริ่มมีการรณรงค์ฯ แต่ก็ยังไม่อาจฟันกระแสแรงกดดันจากรอบข้างได้ ต้องบรรจุเรื่องการเรียกร้องเข้าเป็นระเบียบวาระการประชุมของคณะกรรมการอาหารเพื่อพิจารณาในที่สุด ซึ่งก่อให้เกิดเป็นภาวะวิกฤตของ ชมรมผู้ผลิตผงชูรส

4. อย่างไรก็ตามก็ดี กลุ่มต่อต้านฯ ขาดการพิสูจน์ข้อเท็จจริง(Fact Finding) ของหลักฐานต่างๆ ที่นำมาอ้างอิง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นของนักวิจัยต่างชาติที่ได้ทำการศึกษาวิจัยมานาน ไม่มีการupdate ข้อมูลใหม่ๆ อีกประการหนึ่ง กรณีสำคัญบางเรื่อง เช่น ข้อกล่าวหาว่า เด็กกินผงชูรสแล้วเสียชีวิต ก็ขาดหลักฐานรองรับข้อกล่าวหา ทำให้ข้อมูลดังกล่าวขาดความน่าเชื่อถือ

ชมรมผู้ผลิตผงชูรสฯ

สำหรับชมรมฯ นับตั้งแต่ได้เห็นวารสาร“ผงชูรส-ความตายผ่อนส่ง” ของกลุ่มต่อต้านฯ ออกมาเผยแพร่ต่อสาธารณชน แม้ว่าจะไม่ได้รับการตีพิมพ์ในสื่อมวลชน ชมรมฯ ก็ได้ตั้งใจได้เตรียมแผนงานตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ทั้งเชิงรุกและรับต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการใช้การสื่อสารในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. จัดเชิญกลุ่มผู้นำทางความคิด(Opinion Leader) เดินทางไปพิสูจน์ข้อเท็จจริง(Fact Finding) ณ สถานที่จริงที่กลุ่มต่อต้านฯ กล่าวหาว่าไม่มีการผลิตและจำหน่าย ผงชูรสแล้ว ซึ่งตลอดระยะเวลา 5 ปี ของการรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรสระหว่าง พ.ศ. 2524-2528 ชมรมฯ ได้เชิญกลุ่มผู้นำทางความคิดไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงรวม 3 คณะ

2. สร้าง(Media Relation) ความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนผ่านสื่อโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งผ่านข่าวสารข้อมูลไปยังสาธารณชนด้วยการเผยแพร่สื่อบริษัทโฆษณาทางทีวี โฆษณาใน นสพ.และส่งข่าวแจก

3. ใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์(Public Relations) สร้างความเข้าใจ (understanding) กับสาธารณชน ด้วยการแจกใบปลิว แผ่นพับ ให้ความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผงชูรสและความปลอดภัยในการบริโภคโดยแนบไปกับผลิตภัณฑ์ และผ่านพนักงานขายถึงมือสาธารณชนผู้บริโภคโดยตรง

4. การให้ทุนสนับสนุนการวิจัย รวมทั้งการจัดประชุมสัมมนาวิชาการ (Sponship) ของชมรมฯ นับเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มนักวิชาการ(Academic Relationship) ที่มีความเป็นกลาง ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะช่วยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเชิงวิชาการอันพิสูจน์ได้ด้วยมีงานวิจัยรองรับ ไปสู่สื่อมวลชน สาธารณชน ตลอดจนองค์กรของรัฐ

5. การเข้าพบเพื่อร้องขอความเป็นธรรม (Negotiation) กับผู้กำหนดนโยบาย(policy Maker) โดยผู้นำของชมรมฯ ก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม เนื่องจากผู้กำหนดนโยบายมีอำนาจ จะมีความระมัดระวังในการทำตัวเป็นกลาง พิจารณาตัดสินเรื่องด้วยความเป็นธรรม ไม่เอนเอียงไปด้วยสัมพันธ์ภาพส่วนตัว

ในการจัดการกับภาวะวิกฤต ชมรมฯ ต้องประสบความยากลำบากเนื่องจากมีความคิดเห็นขัดแย้ง(Controversial) กันมากในสังคมต่อเรื่องนี้ทั้งในกลุ่มสื่อมวลชน นักวิชาการ สาธารณชน ตลอดจนองค์กรรัฐ หากแต่ชมรมฯ ได้นำกระบวนการสื่อสารมวลชนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวมาแล้ว เป็นผลให้ชมรมฯ สามารถหลุดพ้นจากภาวะวิกฤตได้ในที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่มีวิจัยได้นำเสนอสามารถตอบคำถามที่ว่า

1. กลุ่มรณรงค์ต่อต้านการบริโภคผงชูรสใช้สื่อสารมวลชนสร้างความสำคัญให้เหตุการณ์ (Event) กลายเป็นประเด็น (Issue) ที่น่าสนใจของสาธารณชน และสร้างความกดดันองค์กรของรัฐต้องพิจารณาข้อเรียกร้องมีลักษณะอย่างไร

2. กระบวนการสื่อสารมวลชนที่ชมรมผู้ผลิตผงชูรสใช้ในการจัดการภาวะวิกฤตอย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย